

ஸ்ரீ
ராமஜெயம்.

ஸ்ரீருத்திரபகவான்
பார்வதியாருக்கு உபதேசித்த
ஏகாதசிமகத்திவம்.

சென்னை-இட்டா
பார்த்தசாரதிநாயுடு
அவர்களாற்றமது
ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1902.

சென்னை-ஆச்சாரப்பன்செரு. 84-வத-செ.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாதுஜாயநமா,

ஏ க ர த சி ம க த் து வ ம்

—[*]—

த னி ய ன் க ள்.

அறுசீர்க்கழிசெழுலாசிரியவிருத்தம்.

பொன்பூக்தபாரைநடும்பூம்புளியாய்க்குருகைநகர்

போந்நாங்காண்ட

மன்பூத்தபுதுமறைசேர்வேதியர்தங்குலவிளக்காய்

வந்துவாளேர்

மின்பூத்தவெண்மதிச்செஞ் சடையாநுந்தொழுமாங்க

விமலநகர்நாள்

பொன்பூத்தகமிழ்மறையின் பொருள்விரித்தமுனியரசைத்

குறித்துவாழ்வாம்.

மறஞ்செப்பெரும்பல்சமய முாணழியப்பிணக்கறுத்து

வயங்குநான்மைத்

திறஞ்செய்பழவறைமுடிவின் றுணிபரஞ்சீர்ப்பாடியமுன்

செய்வான்செம்பொன்

நிறஞ்செய்மதிதொடுபுரிசைப் பூதூர்க்கண்வந்தருளு

பிமலஞான

அறஞ்செய்ப்பரசயகோளரியிணைத்தாளெஞ்ஞான்று

மகத்துள்வைப்பாம்.

பழமொபெரி. பொன்பூ
"மீகுட்டி இல்லம்"
அழகன்மலை செட்டியார்
குத்துப்பட்டனம்
காரைக்குடி-1.

பூமிநாள் உப்பத் தேக்கெனப்புள்வழுவாய்
 பெலித்துதெய்வப்
 பாலிநாள் உவதப் பழம்பொருளைமுனமுரைத்த
 பரிசுமனைத்
 தேவீறுதல்முறையை மதுரகவிமுனிவனுக்குத்
 தெரிததநங்கள்
 காவீறனசுழற்சமல முளக்கமலம்பிறக்கமல
 கலித்துசேர்வாம்

பன்மைசான்மெய்ஞ்ஞானப் பனுவலுணர்முனிவர்குழாம்
 பராவலன்னோர்
 வன்மைசான்மனத்தைய மெருவயிமிசைச்செவ்வீவ
 வலக்கைபோச்சி
 மன்மைசான்மேதத்தி னூங்கொருநாற்பிறிதில்லா
 வன்மைபோலொப்
 பின்மைசால்சேவனிற்ப் பெருந்தேவின்றெனுமுனியை
 பிறைஞ்சுவாமால்.

ஏகாதசி துவாதசிகளின் வரலாறு.

சூரியமகிசத்திலகனுப் அயோத்திபர்நகரத்தை யாளுகின்ற கிலி
 பச்சக்கரவர்த்தி வசிஷ்டமஹாரிஷியைப் பிராணாஞ்செய்து ஸ்ரீபரமப
 தசாதனமகிய வையீகராகிப்பங்களை அடியேனுக்குப் பிரசாதித்தருள்
 வேண்டுமென்று பிரார்த்திப்பாவின்ற கிலிபச்சக்கரவர்த்தியைப் பார்த்
 து வசிஷ்டராகமுனிவர் சொல்லியருளுகின்றார் கேளாய் கிலிபச்சக்க
 ரவர்த்தியே கையீசாரணிய வாகிகளாகிய செணனசாதி மகாரிஷிகள் உ
 தயகாலத்திலெழுந்திருத்த வழக்கப்படிப் பரிசுக்கரோடிக் கேசவாதி
 துவாதச திருமாமங்களை யுச்சரித்துப் பன்னிரண்டு திருமண்தரித்து
 த் திருவஷ்டாட்சாதத்தைச் செபித்து நித்திபக்கடன்களை முடித்துக்
 கொண்டு சூதபுராணிகளாகோக்கி மோக்ஷசாதனமாகிய பரமரகசிய
 தர்மத்தைச் சொல்லிய ருளையாற்றிமென்று பிரார்த்திக்கச் சூதபுரா
 ணிவர் அந்த முனிசிகளோட்கூடச்சொப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார் வாருங்
 கோன் முகீந்திராகளை சூவத்தில் இவ்வாறுகேட்ட பார்வதிக்குத்

காளசண்டி திரிசேத்திரராகிய ருத்திரபகவானுவர் உபசேசித்த ப
ரமா சிப தர்மத்தை உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேனென்று சொல்லு
கின்றார்.

சூருத்திரபகவானுடைய வாக்கியம்.

வாராய் பார்வதி ! சர்வேஸ்வரனுடைய கூர்மாவதார வைபவத்
தையும் சர்வேஸ்வரியாகிய மகாலட்சுமிபவதா க்தாயையும் ஏகாதசிவிர
தவரலாற்றையும் அதன்மகாத்துமியத்தையும் சொல்லுகிறேன் அதி
விசய பக்திபூர்வமாகக்கேட்கக் கடவாயென்று சொல்லுகிறார் அத்தி
ரிமகாரிஷி ினுடைய புத்திரராகியும் சமஸ்தலோகங்களும் பயப்படத்
தக்க சோபிஷ்டராயும் என்னுடைய ஆமிசத்தில் தோன்றினவராயும்
புரிஹரியினுடைய திவ்யசரணாமித்தங்களிலேயேவைத்த சிந்தையை
யுடையவராயும் விளங்குகின்ற தூருவாசமகாரிஷி நானவர் மகாமேரு
கிரியிலே வித்திபாதரர்கள் வாசஞ்செய்யாவின்ற பாரிசத்தை யடைந்
து அத்தக் கிள்ளாரர்களாலே பூசிக்கப்பட்டவராய் அவ்விடத்தில்ஒரு
வருஷம் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருந்தனர், ஒருநாள் வைகுந்தகதிற்
சென்று ஒருவித்திபாதா ஸ்திரீயானவள் சமஸ்தலோகேஸ்வர்களுக்
கும் ஈஸ்வரராயும் பரமாத்மாவாயும் இராகின்ற வித்தினுமி னுடைய

திருமார்பத்தி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற மகாலட்சுமி தவி ஆளந்திங்
கும்படியாய் லாசித்துத்தீர்த்தகம்பிரசாதம் லபிக்கப்பெற்று லோகநா
யகிரிஸ்துடைய பாதாசலித்தங்களில் தரித்தபூரணையை யாழிஸகட்டிங்
கொண்டு வருகிறதை இந்தத்திருவாசரிஷிபானவர் கண்களிக்கக் க
ண்டு அந்தவித்தியாதர கன்னிகைக்குத்தெண்டனிட்டு அம்மாலையை
ப்பெற்றுக்கொண்டு இந்திரலோகத்துக் கெழுந்தருளிச் சமஸ்ததேவ
கணங்களும் ரிஷிபுரம் புடைசூழ்ந்துவாச் சகலமங்கள வரத்தியங்க
ள் முழங்க ளாவதத்தினமேல் பவனிவருகிற இந்திரனைக்கண்டு இந்த
மாலையைக்கொடுக்க அவன் இந்தமாலையின் பிரபவத்தை யறியாமல்
தன் அங்குசத்தினால் வாங்கிக் தான்வழியருகின்ற யானையின் மத்தக
த்திமேல் வைத்துவிட அதையத்த மத்தகஜமானது தும்பிக்கையா
கொடுத்துப் பூமிபிலெறிந்து தனதுபாதங்களால் மிதித்தது அதுகண்
டமாத்திரத்தில் அந்தமகாரிஷிபிஸ்துடைய புருவங்கள்நெரிய இரண்டு
கங்கைஞஞ்சிவந்து சமஸ்ததேவமுதல்களும் பிரம்மகல்பாந்தகாலமோ
அல்லதோவென்று திடுக்கிட்டுப்பயந்து சிதறியோடும்படி அதிககோ
பத்தையடைந்து இந்திரனைப்பார்த்து ஒத்திரா யாருடைய கடாக்ஷ
னிக்ஷணப்பத்தினால் பிரமனும்மீயும் சங்கரனும்சிறுநீர்திதி சங்காரமா
கப் தொழில்களைப்பெற்றுலோகேஸ்வரர்களா யிருக்கின்றீர்களோ அ
ந்தமகேஸரியிஸ்துடைய பிரசாதமாகப் புஷ்பமாணியை நான்செய்த
தவப்பலத்தினால் பெற்றுநீ இப்போதுவருகிற பவனிமகோற் சவுத்
ததங்கண்டு சந்தோஷித்து உள்குருகூடமுண்டாகும்படிக் கொடுத்தேன்
அதைநீ அனுகரஞ் செய்தபடியால் உன்னுடைய திரிலோகஅ
வலரியமும் க்ஷணித்துப்போய்த் துன்பமடையக் கடவாயென்று மே
கமச்சீனபால அதட்டிச் சாபமிட்டனர். உடனேசத்துசித்து ஆன
ந்தமே திருமேனியாகவுடைய ஸ்ரீஹரியின் திருமார்பில் வீற்றிருந்து
கொண்டு விதிசுவாதிசமஸ்த ஜீவகோடிஞாக்கும் தாங்களசெய்த வி
கைக்குத்தக்கப்படித் ததுபாணபுவனபோகங்களைக் கொடுத்தருளுகின்
ற பெரிய பிராட்டியாருடைய இலேசாமிச அவதாரமாய் இந்திரலோ
கத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் மகாலட்சுமி தன்னிச்சையாகவே அந்த
சத்தானமாயினள். கலபசிறுஷ காமதேனுவாதி ககல வைபவங்களுந்
திருப்பாற் றையடைந்துவிட்டன. எடுக்கையாக மகாலட்சுமியான

வன் மறைந்துவிட்டவுடனே பிரமனும், நானுமற்றதேவர்களும் சக்தருவர்களும் யட்சர்களும் பசுபட்சி விருட்சமுருகலிப சாஸ்திரிகளினிகளும் அந்தப்பராசத்தியினுடைய ஸ்டாட்சம கீங்கியபடியால் யட்சோரு செயலுமில்லாமல் பசிதாகமுதலியவற்றால் பிடிக்கப்பட்டுச் சர்வகாலமுந் துக்கத்தையே அனுபவித்துக்கொண் டிருந்தோம்,

வாராய் ஹரியினுடைய அநந்தகல்யாண குணனுபவத்திலேயே பிரியமுள்ள சுருணவதியாகிய பார்வதி அப்போது திரிபுவன கர்த்தாவாகிய இந்திரனுனவன் முனிந்திரர்களோடும் தன்பரிவாரங்களோடும் வந்து என்னை அடைக்கலமடைந்து முறையிடலானும் என்னுடைய பரிவாரங்களோடு அந்தத்தேவர்களை அழைத்துக்கொண்டு பிரயதேவனிடத்தில் சரணுகதஞ்செய்து முறையிட்டேன் அவர் என்னால் என்ன செய்யத்தக்கது அகிலலோகேஸ்வர்களுக்கும் நஸ்வரராயும் பரபராயும் விளங்காநின்ற ஸ்ரீபதமநாபராயல்லாமல் கம் மெல்லோருக்கும் வேறே திக்குமுண்டோ வாருங்கோள் தேவர்களே முனிலர்களே யென்று அழைத்துக்கொண்டு திருப்பாற்கடலின் வடபக்கத்தில் சேர்த்து மந்திராசமாகிய திரு அஷ்டாட்சரத்தினாலும் பரமேஸ்வரராகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனாத் தியானித்தோம் தியானித்தக்கொண் டிருக்கையில் பக்தபராநினராகிய ஹரியானவர் திருமுடியில் மானிக்கமயகிரீடமும் செவிகளில் மகரகுண்டலங்களும், வெண்டாமரைபோன்ற தேத்திரங்கனில் கருணையும், திருமார்பில் ஜகன்மாதாவாகிய பெரிய பிராட்சயாரும் கௌஸ்தவாபரணமும், வனமாலையும் திருக்கைகளில் சந்திரசக்கரங்களும், அபயவாதமும் திருவகையினிடத்துப் பிதாம்பாழர், பிரமன்முதலிய சமஸ்தபிராண சமுக்களும் ஆதாரமாகிய திருவடிகளில் வேதச் சிலம்புகளும் பிரகாசிக்க வேதமே சொருபமாகிய சருடன் மேல் ஆரோகணித்துப் பிரசன்னராய் எழுந்தருளினர், எழுந்தருளின மாத் திரத்தில் நான்களெல்லோரும் பொருக்கென எழுந்து கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம் ஒழுகத் தண்டாகாரமாகப் பூமியின்விரும்பு சேவித்து மாதவா, கோவிந்தரவாததேவா, திருவிக்கிரமா பென்று பகவானுடைய சகஸ்திரநாமங்களால் தோத்திரஞ்செய்து முறைமுறையாக அஞ்சலிப்பத்தர்களாய் வின்றுகொண்டிருக்க பரந்தாரரானவர் எங்களைப் பார்த்து வாருங்கோள் என்னுடைய தாசர்களாகிய பிரமாதி தேவர்களே பரமுரிஷிகளே உங்களுடைய மனோபிஷ்டத்தை விற்றவேற்ற விநேன் பயப்படவேண்டாம் மகாலட்சுமியானவள் கவர்க்கலோகத்தை விட்டு அந்தர்த்தானமாய்த் திருப்பாற்கடலை வடைந்த படியால் சமஸ்தலோகங்களுந் துக்கத்தையடைப்படி ஆகி, அந்தமகாலட்சுமி

திருவாவதாரமிமித்தம் திருப்பாற்கடலைக்கடையவேண்டும் ஆங்கயால்
 நீங்களும் தானவர்களுமாகச்சென்று மந்திரகிரியை மத்தாகநட்டு வா
 சுகியைத் தாம்பாகச்செய்து பரிசுத்தீராடி எம்முடைய பன்னிரண்
 டுதிருநாமங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு திருமண்தரித்து லட்சுமிசகித
 னை என்னைப் பாவனைசெய்து இந்திரியங்களையடக்கி ஆகார நித்திரா
 திகளையெழுதித் து மனதை எம்முடைய திருவடியிற்செலுத்தி புருஷ
 னுத்தத்தை வாயினால் செபித்துக்கொண்டு எம்முடைய சக்தியினால்
 புஜாலத்தைப்பெற்றுத் திருப்பாற்கடலைக் கடையுங்கள் ஔன் கூர்மா
 வதாரமாய் அந்தப்பர்வதத்தைச் சகலவிதந் தாங்குகிறோம் நீங்கள்
 கேட்குமத்தை யடையப்போகிறீர்கள் பயப்படவேண்டாமென்று திரு
 வாய்மலர்ந்தருளி அந்தந்த்ானமாயினர்.

பரமகவாயிபிணுடைய கட்டளையைச் சிசாகவகித்தப் பிரமன்
 முதலாகிய தேவர்களும் நானும் பரமரிஷிகளும் தானவர்களோடு செ
 ன்று நிகழியகிராப்படி நீராடி திருமண்தரித்துப் பகவத்காமங்களைச்
 செபித்துக்கொண்டு மந்தாகிரியைத் திருப்பாற்கடலில் நட்டு வாசுகி
 யைத் தாமபாகச்செய்து மகேஸ்வரியாகிய லட்சுமி சகிதனை புரு
 ஷோத்தமரைப் பாவனைசெய்து புருஷனுத்தத்தை உச்சரித்துக்கொ
 ண்டு பெரிய பிராட்டியாருடைய அனதார நிமித்தம் விஷயங்களில்
 செல்லவொட்டாமல் மனதை ஒருமைப்படுத்தி கமலாட்சருடைய சா
 ணாவிந்தகளைத் தியானித்து ஆகாரநித்திரைகளை யெழுதித் து உப
 வாசமிருந்து திதிகளில் உத்தமமான ஏகாத்மியில் கடைகின்றோது
 பகவானுனவர் கூர்மாவதாரமாய் அந்தப் பர்வதத்தை முதலிலே சும
 ந்து சாயவொட்டாமல் ஒருபுஜாதினால் அதன் சிகரத்தைப் பற்றிக்
 கொண்டு நின்றனர் அப்படி பிரமன்முதலாகிய தேவர்களும் நானும்
 முனிச்சேஷ்டர்களும் பிராமணோத்தமர்களும் தானவர்களும் மகாஷ
 ட்கயிபிணுடைய அனதாரத்தைக் கோரினவர்களாய் இருபுறமும் நின்
 று கடைத்துக்கொண்டிருக்கையில் முதலிலே காலகூடகிஷ்டம் பிரளய
 காலாக்கினிக்குச் சமானமாகப்பிறந்தது, அதகண்டு இந்திரன் முத
 லானவர் ஞான, ரிஷி, வைசு, நாம, பிராமணோத்தமர்களும், தேவனவர்க
 ளும், பிராணபித்யுடைய ஓடத்தலைப்பட்டார்கள் அங்கோடுகின்ற
 தேவர்முதலிய சமூகங்களைப்பார்த்து நீங்கள் பயந்து ஓடவேண்டாம்
 அந்த விஷத்தை வானே புசிப்பின்றேனென்று அவர்களுக்கு வக்குக்
 கொடுக்க அவர்கள் என்னைத் துதிசெய்துக்கொண்டு நின்றனர் வாதா
 ய் ஓடுபவாதாரவிந்தகங்களில் பக்தியுள்ள லோரி சகலநிர பாலகுரி
 சனக்குச்சமானமானவராயும் தேவர் பூதவிசேஷமாயும் இருக்கின்

கருடவாகனனை மனதிலே தியானம் பண்ணிக்கொண்டு சர்வதுக்கங்க
லையும் நிவர்த்திபண்ணுகின்ற நாமத்திரைய மகாமந்திரத்தைச் செபி
த்தக்கொண்டு ஆந்தர்சர்வலோகப்பங்காமாயி காளகூட விஷத்தை
நான்பானம் பண்ணுகிறவையில் பக்தாட்சகராயி அரிபானவர் எனக்
குள் அந்தரியாமிபாய்வின்று அதைத்தாமே கமளிகரித்தனர் அக்கதா
அனந்தகோலிந்தா என்றுபிரணவத்தை முதலிலும் கமநென்னும் ப
தத்தை அந்தத்திலும்வைத்து யாவொருவன் பக்தியினாலே செபிக்
கிறானோ அவனுக்குமிருத்தியுபயம் விஷ்ணோகம் அக்கினி முதலானது
களாலே உண்டாகிறாயமில்லை என்பதற்குச் சங்கேகமுமுண்டோ இ
ப்படிச் சாளகூட விஷமானது நாமத்திரைய பிரபாவத்தால் ஜீ
ரணமாய் விட்டது தீர்பாடு சமஸ்ததேவ முடலானவர்களும் பயமில்
லாதவர்களாய்த் திருப்பிவந்து திருப்பாற்கூடலைக் கடைந்து கொண்டி
ருக்கையில் அசுத்த மாயையினுடைய அமிசத்தினால் சிவந்த வஸ்திர
மும் சிவநதபுட்பமாலையு முடையவளாய்சேஷ்டாதேவி உண்டாகி எ
ன்னால என்னசெய்பத்தக்கதென்று எங்களைக்கேடக அந்தர்சேஷ்டா
தேவியைப்பார்த்து நான்களெல்லோரும் வாராய், சலிகாலபுருஷனுக்
கு இஷ்டமுள்ள அம்மகல சௌரபியே யாவொருவன் ஸ்ரீயப்பதி
வையத் தியானிக்காமலும் அவருடைய அடியார்களைக்கண்டு வணக்கா
மலும் நடைப்பிணமாகத் திரிகின்றானோ அந்தப்பாவினிடத்திலும்
எந்தக்கிரகத்தீல் நித்தியகலகம் உண்டாகிறதோ அந்தக்கிரகத்திலும்
எவன் தினமும் குரூர வார்த்தைகளையும் அபத்தத்தையும் பேசுகிற
னோ அவனுடைய கிரகத்திலும் எந்தமனுஷன் அந்தப் பொழுதில் நி
த்தினாசெய்கிறானோ அவனுடையகிரகத்திலும் எந்தப்புத்தியினன்பா
தசுத்திபண்ணால் ஆசமனமும், பல்ஓரி க்ஷமணல், இருப்பு தோல்
இதுகளாலே தந்தராவனமும் பண்ணுகிறானோ அவனுடைய கிரகத்
திலும் நீவாசமாய் இருக்கக்கூடவாய் வாராய் அக்கதாரித்திரியங்களை
நேத்திரங்களாக வுடையவனே எவ்விடத்தில் தலையோடு மயிர் பஸ்ப
ம் அஸ்தி உயித்தழல் உண்டோ அவ்விடத்திலும் எந்த அதமனுடை
யகேகத்தில் ஒரு எலும்புசாம்பல்கள் இதுகளினுடைய சின்னங்கள்,
இருக்கின்றனவோ அந்த அதமனிடத்திலும் எந்தமூடமதிகள் பின்
ணுக்கு கஞ்சா முள்ளக்கி காக்கு, கோவைக்காய் முருங்கை நெய்ப்பீர்
க்கு சுரைக்காய்விட்டு வராகம் வில்வக்காய் உலிப்பூண்டு இவற்றைப்
பட்சிக்கிறார்களோ அவர்களுடைய கிரகத்திலும் அகபத்தேவி கூடி
வாசஞ்செய்யக்கூடவாய் வாராய், தாரித்யரிய பிரிபாயகிவ முத்தேவி

யே விஷ்ணுபிம் மில்லாத இடத்திலும் துளசியில்லாத கந்தவனத்திலும் திருமட்குறியும் சங்குசக்கிராங்கிதமும் இல்லாததோவியினிடத்திலும் குதுகலத்தோடு வசிக்கக்கடவாவென்று கட்டளையிட்டோம் மறுபடியும் கடையும்போது வானுணியேவி யுண்டானான் அவனை ஆதிசேஷனும் அவனுக்குப்பின்னே தோன்றிய சந்திராதேவியைக் கருடபகவானும் திருமணம் புணர்ந்தார்கள். பின்பு திவ்விய ரூபத்துடைய அப்சராஸ்திரீகணங்களும் சாந்தர்வர்களும் உதையமானார்கள் அப்புறம் ஐராபவமும் உச்சுச்சிரவ அசுவமும் அமிர்த கலசத்தோடு தன்மந்திரியும் கற்பகமும் காமதேனுவும் உண்டாயின பகவானுடைய அவதாரமாகிய தன்மந்திரிதவிசு மற்றவஸ்துக்களை யெல்லாம் இந்திரன் பெற்றுக்கொண்டான் பின்பு ஆகாரநித்ராதினை யொழித்து உபவாசமாய் புருஷகுத்தத்தைச் செபித்துக்கொண்டு கடையா நிற்கும்போது மறுநாள் துவாதசிதிதியில் சூரியோதயசமையத்தில் பிரமதேவனுக்கும் சங்கராகுதிய எனைக்கும் மற்றப்பிரானுகோடிகளுக்கும் தாயாயும் சர்வலோகேஸ்வரியாயும் லீலாவிபூதிக்கு நாயகியாயும் விளங்கா நின்ற மகாலட்சுமியானவள் திருவவகரித்த அந்த ஜகன்மாதாவினுடைய திருவவகாரத்தைக் கண்டமாத்நிரத்திலே பிரமன்முதலாகிய சமஸ்ததேவர்களும் நானும் பரமரிஷிளும் பிராமணோகதமர்களும் ஹரி ஹரிஹரியென்று வாயால்துதித்துக் கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம் ஒழுகும்படிப் பூமியில்நிழந்து சேவித்துத் தோள்களைத் தட்டிக்கொண்டு அங்குமிங்குமாக ஓடியும் நர்தனஞ்செய்தும் தேவதுந்துமி முதலிய வாத்திபங்களை முழக்கிபும் திவ்வியதுதினைச் செலுத்திக்கொண்டுவிட்டுப் பிரிந்தபகவைக்கண்ட கனறுகளைப்போல நாங்கெல்லோரும் பரமநந்தத்தை படைத்தோம் அதற்குமுன் அடங்கியிருந்த வாயு மனோஉமாய்வீசியது ஒளிமழுங்கியிருந்த சூரியனும் அக்கினியும் அதிபேராதையுடையவர்களாய்ப் பிரகாசித்தார்கள் திக்குகள் நன்றாய் விளங்கின அதற்குமேல் மகாலட்சுமிக்குப் பிராதாவாகவும், நட்சத்திரங்களுக்கு அரசனாகவும் சகலலோகங்களுக்கும் அம்மானாகவும் அமிர்த கிரணங்களைபுடைப சந்திரன் உண்டானான், பின்பு லோகபவானியாயும் புண்ணிய ரூபியாயும் இருக்கிற துளசிடேவி ஸ்ரீஹரிக்கு ஆர்ச்சனைகிமித்தம் அவதரித்தாள் பிரமருத்திராதிசுளாகிய நாங்கெல்லோரும் இஷ்டசித்தியடைந்தவர்களாய் அந்தமந்த்ரபர்வதத்தை முன்னிருந்த இடத்திலேதானே கொண்டிபோய் வைத்துவிட்டோம் பரமபதியாகிய பரந்தாமரானவர் எங்களுக்குப் பரமமாதாவாகிய மஹாலட்சுமியைத் திருமணம்புணர்ந்து அந்தத்திருத்தழாவாலே ஆர்ச்சிக்கா

நின்ற எங் ளெல்லோருக்கும் வேண்டியவரங்களைக் கொடுத்துச் சொல்லுகின்றார்,

வாருங்கோள் பரமபாகவதர்களே சகல உபத்திரவங்களையும் நசிக்கச் செய்கின்ற ஏகாதசிபானது மஹாலட்சுமிதரிசனாகத்தமாக உங்களால் உபவாசஞ்செய்யப்பட்டது இன்றுமுதலில் உங்களுக்குச் சமஸ்தலோகங்களுக்கும் இத்தரஏகாதசிபானது உபவாசதினமாய் ஆகக் கடவது வாரீர் விதிசிவாதிதேவர்களே ரிஷிகளே பிராமணோத் தமர்களே என்மார்பிலிடத்தில் வசிக்கின்ற மகாலட்சுமியையும், என்னையுந் திருத்தழாயாலே அர்ச்சிதன பூசித்து அர்ச்சத்திருத்தழாயோடு அபிரக்பானஞ்செய்த தினமாகிய துவாதசி யானது எப்போதும் எள்கு இஷ்டமாக நிற்கின்றது ஆகையால், எவரள இன்றுமுதல ஏகாதசியில் உபவாசமிருந்து துவாதசிகுரியோதயத்தில் பரம்பத்தியோடு திருத்தழாயினால் மகாலட்சுமியையும் என்னையும் ஆரதிக்கிறார்களோ அவர்கள் சகல கர்ம பத்தங்களையும் விட்டுவிடிக் என்னுடைய இருப்பிடமாகிய பரம்பதக்கையாலடவர்கள் எவர்கள் ஏகாதசியில் பூசிக்கிறார்களோ எவரென்னேத்துவாதசியில் ஆரதிக்கவில்லையோ அவர்களுக்கு நரகத்திலே லாசமுண்டாகும் அதற்குச் சந்தேகமில்லைபென்று திருவாய்மலர்ந்தருளித் திருப்பாற்கடலில் திருவனந்தாழ்வான்மீது யோக நித்திரையி லெழுங்கருளினார் பின்புநாங்களைல்லோரும் கூர்பரூபியாகிய பகவானையிவரும் பத்தியோடு பூசித்தலணங்கித் கோத்திரஞ்செய்ய அந்தக் கூர்மரூபியாகிய சர்வேஸ்வரானுவர் பிரச்சனராய் எங்க ளோட்சித்து லாராய, சந்தர்முசுளே லாராய்சங்கரனே, லாராய் இத்திரனே, வாருங்கோள்தேவர்களே, ரிஷிகளே உங்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கேட்கக் கடவீரென்று திருவாய்மலர்ந்தருள நான்குளெல்லோரும் கூர்மரூபியாகிய சர்வேஸ்வரகரணியராய் பிரணமஞ்செய்து உம்முடைய தாசர்களாகியஎங்கள்நிமித்தம் மந்திரகிரியைத் தாங்கினுற்போல இங்கப்பூரியையும் பரித்த உம்முடைய சொத்தாகியஎங்களை யும் எங்களைபொத்த மற்றஜீவகோடிகளையும் கைவிடாமற் காப்பாற்ற வேண்டுமெனத் தெண்டனிட்டுக் கைகளைகட்டிக்கொண்டி முறைமுறைபாக நித்தின்ற எங்களுக்குக் கருணைகூர்ந்து அப்படியே செய்கிறேனென்று வரங்கொத்த உம்முடைய பரித்தருளினார் பின்புநானது தவதையாகிய பித்தம் தாருடைய கட்டளையின்படி காணமிர்த்திரணம் தெலர்களுந் மனமுடிகளானுமகர்க்குமான் இடத்தக்குப்பெய்ச் சேர்ந்தே மகன்முதல் சர்வேஸ்வரனாகியநான் உம்முடைய சர்வேஸ்வரனாகிய நானும் பிரமணர்கள்முதல் மனுஷிய நிகந்தர்களுந் சர்வே

ஸ்வாணா நடைய கட்டினையின்படி ஏகாதசிதோஷம் உபவாசமிருந்து இவாபிநிச சாஸ்திரப்படி ஸ்ரீயப்பதியை ஆபாதித்துக்கொண்டி வருகி றேனும் கங்கனெல் லாறுந்தி நப்பரங்கடலைக்கடைந்த கால்முதற்கொண் ஏகாதசிக்கு றாபிநிசகார்ஹிணாசாம் என்றும் பேர்வழங்குமென்று சொல்லுகின்ற நுத்திரபவாணைப்பார்த்துப் பார்வத்துசெ ஸ்லுகி ருள்வ ரீர். என்பிராணசாயகராவிய சக்கரபலகரனே துவாதசிபி துவா டைய பிரபாவத்தையுங்கேட்க என்மனம் அடேவகூடி கொள்ளுகின்றது அஷ்டபும்கரித்துச் சிவபெருமானானவர் சொல்லுகின்றார்,

வசனா ந முந்நித்த.

ஏகாதசி அனுஷ்டிப்படி.

பிருத்திரபகவான் வாக்கிபம்.

வசனம், உபவாசம் துவாதசிரிது நடையபிநிசகார்ஹிணாசாம் என்றும் பேர்வழங்குமென்று சொல்லுகின்ற நுத்திரபவாணைப்பார்த்துப் பார்வத்துசெ ஸ்லுகி ருள்வ ரீர். என்பிராணசாயகராவிய சக்கரபலகரனே துவாதசிபி துவா டைய பிரபாவத்தையுங்கேட்க என்மனம் அடேவகூடி கொள்ளுகின்றது அஷ்டபும்கரித்துச் சிவபெருமானானவர் சொல்லுகின்றார்,

திருவாராதனத்தை கொடிப்பொழுதுகாலம் செய்தபொதிலும் அந்
 னாலே அனேகம்பிறப்புள்ளிப் பதினொரு இத்திரியங்களாலும் அநிக்
 து அறிபாமறுஞ் செய்திருக்கிற கர்மங்களை யெல்லாம் அழித்துவிடும்
 அநேகமாயிரம் அஸ்ஸமேகங்களின் பலமும் ஏகாதசி உபவாசபலத்
 தில் ஆபிரத்திவ்லாருகைக்குஞ் சரியாகவாட்டாவாம் ஈராய் பார்வ
 தி, சுவாதசியானது அறத்தையுந், மொருளைபுந், இசுபத்தையுந்,
 மோகாந்நையுந், மற்றச் சர்வாபிஷ்டங்களையுந் கொடுப்பதாய் விளங்
 குகின்றது ஏகாதசி விரதத்தைப் போலப் பாபத்திலிருத்தும் ஓங்கிப்
 து வேறொன்றுவிடலை ஆகலால் அறிவாசாத்தின் உபவாசத்திற்குச்
 சமானமான வேறொரு விரதவிடலை ஏகாதசி விரதத்தைவிட மீற
 விரதங்களை யனுஷ்டிப்பவன் தன் கைவிலிருக்கிற உத்தம போகாதத்
 தைவிட்டுப் பிட்டுகை எடுக்கிறவனுக்குச் சமமானவான் சமஸ்த சூழி
 கை புராணங்களும், பட்சங்களுக்கும் வைதிகவிரதமாகிய ஏகாத
 சிவந்துகொண்டிருக்கவுட னுள்ளவன் தான் முன்பின் செய்துவிட்ட பாப
 கர்மங்களைக் குறித்துப் பயப்படுவானேனென்று சொல்லுகின்றனர்
 னந்த மூடாத்துமாவானவன் ஏகாதசி விரதத்தை யனுஷ்டிக்கவில்லை
 யோ அவன் பரமபதத்தை யடையப்போகிறதில்லை ஏகாதசியில் உப
 வாசமிருக்கின்ற மகாபிரதசிலை அந்நினைத்தில் போகாந்ந செய்து
 ன்று சொல்லுகிற அதமபுருஷனுக்கும் போமணியுட்கிசுவையும்
 ஸ்திரியையும் கோகையும் அமமபணவொன்று சொல்லுகிற பாபாத்
 துமாவுக்கும் வித்தியாசமெனன ஏகாதசியிலே தன்னைப் பிடைத்த
 து நாநீகபகத்திலுடைய புரோடாசமாஸுலும் அதிலே விந்நம் உண
 ணலாகவென்ற சூகிரா புராணங்கள் சொல்லுகின்றனமொன்
 னென்றத்தைப் புந்நாணகார்ப்பாபாந்நுச் சூதேமேன் பிராமணுதி
 வருணங்களுந்நுந் பிர்மசரிமாநி ஆசிரமத்தாருக்கும் ஸ்திரிஞக்கும்
 ஏகாதசியில் உபவாசமிருக்கின்றது முகய: காலநியாய் இரத்தினமது
 முக்திசாதனமாகிய ஏகாதசியிற் மாதா பிதாக்களுடைய கிராதகம்
 வந்திப்பதிலும் அந்தச் சிராந்தத்தை விடுத்தாவந்து நவரிசை
 உபவாசத்தை நிகழ்த்தி மதுவாசவாதகிமல அக்கரபத்தகாட
 ததவேண்டும் பிதாக்கேவளைத்தொட பிசமக் முதலாய பதவாஸும
 ன்னும் ஏகாதசியில் பத்தனமனை அளனத்தைப் புநிக்கமட்டேயும்
 ஆகையால் அந்நச் சிராந்தமாதா ஏகாதசியிற் செய்தால் வந்த
 மாயங்கிம எங்கேபோதும் ஏகாதசியில் அந்நத்தம் புரியாணம்
 தியபாணமபணத்தொடும் பிராணனை செய்தபொதுந் திருவெண்
 டெமொறு வேதஞ்சொல்லுந்தது.

வாராய் கௌரி, தசமி வேதைபோடுகடிய ஏகாதசிவிரதத்தை அன்றையதினம் பிரயத்தன பூர்வமாய்விட்டுவிடக்கடவன் சூரியோதயசமயமத்தில் திரையோதசிபின்னறைக்குத் துவாதசி காலமாத்திரமிருந்தாலும் அப்போது துவாதசி உபவாசத்தை மேற்கொண்டு சமஸ்கர்மகதையும் ஆசரித்து பாரணை பண்ணக்கடவன் ஏகாதசி விரதம்வாய்வது விட்டுவிட்டபோதிலும் துவாதசி விரதத்தை விடாது ஆசரிக்கக்கடவன் இதில் யாதொரு சந்தேகமும் வேண்டியதில்லை துவாதசியில் அருளுதைய சமயமத்திலே ஏகாதசி காலமாத்திரமிருந்தால் முற்றின ஏகாதசியை ஆசரிக்காமல் துவாதசிபிலேயே ஏகாதசி விரதத்தை அதுஷ்டிக்கக்கடவன் அவன் இவைவெல்லாம் வேத விதி காச புராணமாதிகளின் கருத்தாகும் ஹரிதினமாகிய ஏகாதசிவிரதத்தை தசமியின்வந்தேகொடங்கி அன்று இராத்திரியும் ஏகாதசி முழுமையும், துவாதசி சாடங்காலமும் ஆக நான்குநாள் போசனமும்பண்ணாமல் தசமியில் ஒருவேளை போசனஞ்செய்து ஸ்திரீயோடு கலவாமல் தனியே சுரியானதரையில் சமனித்தம் இந்த உபவாச தினங்களிலே நெல்லிப்பருப்பைச் சரீரத்தில் பூசிக்கொண்டு ஒருநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து உபவாசமிருந்து இராத்திரியிலும் சாவேஸ்வராகிய ஹரிநாயக ஆராதிக்கக்கடவன் இந்த வைதிக விரதத்தை யதுஷ்டிக்கின்ற வைஷ்ணவனுனவன் தசமி ஏகாதசி துவாதசிமாகிய மூன்று தினங்களிலும் பஷ்டாடனையும் கர்மசனனையும் பதிமனையும் சண்டாளனையும் பாராமனையும் சமபாஷணஞ்செய்யாமலும் இருக்கக்கடவன் பிராமண னாயிருந்தும் விஷ்ணுபகதியில்லாதவன் பாஷண்டனென்றும் சிவையக்கம்போபவிதங்களை விட்டுவிட்டவன் கர்மசனனென்றும் மகாபாதகம் உபபாதகம் இவைகளைச்செய்கின்றவன் யதிகனென்றும் அன்னியபிஷ்த்துக்குப் பிரத்தவன் சண்டாளனென்றுஞ் சொல்லப்படுவார்கள்.

வாராய் அம்பிகாதேவி ஏகாதசியிராவில் அரியைத் திவ்ய வஸ்திராபரணங்களால் அலங்கரித்துச் சுகந்த புஷ்பஹிதிகளைச் சாத்தி தூப தீபங்களால் ஆரதித்து பக்தியோடு பாரதந்திரஞானத்தால் வேதகாணஞ்செய்துகொண்டே நித்திரையில்லாமல் இராக்காலத்தைக் கழித்து அருளுதையத்திக்கு முன்னே திருத்தறைய் கலந்த பரிசுத்தநீரில் ஸ்நானஞ்செய்து எதாசாஸ்திரமாகப் பித்தர்தேவதைகளுக்குத்

தர்ப்பணத்தைசெய்து சர்வேஸ்வரராகிய ஹரியையும் பெரிய பிராட்
 டியாண்டையும் பத்மமாஸையைத் தரித்துக் கோமளராகிய திருத்தழாய்
 த்தளங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் தூபதீபாதிசாளமும் ஆராதிக்கக்
 கடவன் அந்த ஆராதனத்திலே தீபங்கள் தூற்றெட்டாவி நக்கவேண்
 மும் பசுவின் நெய்யும் நல்ல சர்க்கரையுஞ்சேர்ந்த பாயசத்தையும் கா
 னாவித கனிவர்க்கங்களுங் கர்ப்பூரம், இலவங்கம், சாபத்திரி, சாதிக்கா
 ய்முதலிய வாசனைத் திரவியங்களை யு அடைக்காயமுதலுந் சமர்ப்பித்
 து நமஸ்காரஞ்செய்து சமீபையினால் அக்கினியை வளர்த்திப் புரஷ
 ருக்கத்தினாலே பசுவினெய்யையும் ருக்கத்தினாலே பாயசத்தையும்
 தூற்றெட்டு ஓமம்பண்ணிமுடித்துச் சூரியோதயத்துக்கு முன்னேதா
 னே திர்த்தமுந் தளசியுஞ் சங்கரித்து வைஷ்ணவானுக்குத் ததியா
 ராதனஞ்செய்து பின்னே வாக்கு நியமத்தையுடையவனாய்த் தானும்
 புசித்து அன்றையப்பகற்பொழுதை நித்திரையில்லாமலே இதிகாசபு
 ராணங்களால் பகவத் குணனுபவஞ்செய்து போக்தி அன்றிராத்திரி
 யுந் தசமியிற்செய்தாற்போலவே ஸ்கிரீ சங்கமத்தைபிட்டுத் தனியே
 சுகிபாய் தரையின்மீதுபடுத்து நித்திரிக்கக்கடவன் வாராய் பார்வதி,
 துவாதசியில் ஸ்ரீயப்பதிபை விப்படி ஆராதிக்கின்ற புருஷசிரேஷ்ட
 னுக்குப் பெரிய பிராட்டியாரோடு சர்வேஸ்வரரானவர் சிங்கிரத்தில்
 பிரசன்னராய் சர்வாபிஷ்டங்களையுந் கொடுப்பாரென்று ஸ்ரீநந்திர
 பகவான் சொல்லியருளினரென்று ரூதபுராணிகள் ஸ்ரீமதசாஸ்ய வர
 சிகளாகிய செளநகாதி முனிவர்களுக்கு உபதேசித்தபடியே வசிஷ்ட
 மகாமுனிவர் சூரியவமிச ராஜ்ஞகிய கிபேச்சக்காவர்த்திக்குச் சொல்
 லியருளினர்.

அநுஷ்டிப்பு முற்றிற்று.

ருக்குமாங்கத ஏகாதேசனித்திரம்.

பூபால சிரேஷ்டனாகிய மருத்தமகாராசனவர் முனிபுக்கவரா
 கிய வதிஷ்டமகாநிஷிய பிரணமஞ்செய்து வேத இதிகாசபுராணங்

எனவே சொல்லப்பட்ட உபவாசவித தினங்களுக்குள்ளே சிமந்த ஹரிதினமாயி ஏகாதசி உபவாசத்தை அனுஷ்டித்து எந்தப்புறவுண் விதிசெய்திருக்கும் மனோவாக்ஷால் அளவிட்டிச் சொல்லப்படாத பரமபதத்தை பாடந்தானே அந்த வித்தாபுருஷனையும் அவன் ஹரி தினத்தில் உபவாசமிருந்து அனுஷ்டித்த கிரமத்தையும் அடியேனுக்கு விவரமாய்த் தெரிவித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தவன் தம ஸார்ப் பிரார்த்திக்காகின்ற அந்த மருத்தமகாராஜனைப் பார்த்து வசி ஷ்ட மகாமுனிவர் சொல்லுகிறார் வரைய் பாகவதேதாத் தமனே பூர்வ த்வில் சிமந்தப்பதேச ராஜனுடைய ருக்ருமாங்கதராசன் சர்ப்பன்னாதேச த்து மருடவர்த்தனர்களுந் தனக்குத் கப்பங்கடும்படி மனுமுறை த வறாடல் செவ்வோர்செலுத்தி நுகர்ப்பூமண்டலத்தை ஆளுகசெய் துகொண்டு பகவானுடைய திவ்யபசுராட்சித்தங்களில் பிரீதியுடையவனு யிருக்கின்றகாலத்தில் அந்தராஜசீடாஷ்டனுடைய நூறுதேவி மங்களில் நற்குண நற்செய்தைகளாலமைந்த பதிவிரதாசிவோன்மணியாயிய சந்தியாவளி என்பவள் பூரி பகவானுடைய சங்கற்பத்தினால் ஓ ருதிவ்விப புத்திரார்த்தி எத்தைப் பெற்றனள். அந்தப் புத்திரானுக்குத் தகுந்தகாலங்களில் செளளம் உபநயனாகளும் தர்மாவகதனென்று நாமகரணஞ்செய்து அவனுக்குச் சதுரவேதங்களையும் இநிகாசங்களை அஷ்டாதச புராணங்களையும் ஆறுசாஸ்திரங்களையும் தனுர்வித்தை வையுந் கற்பித்தச் சுஜிவிபாய் வாழ்ந்துக்கொண்டிருந்தான்.

இவ்விப்படியிருக்க, ஒருமகாரிஷியானவர் தாம் தபகசெய்வதற் குத் தக்கஐடத்தைச் சிதறிக்கொண்டு வருமளவில் ருக்ருமாங்கதமகா ராசன் தனனுடைய பட்டபுஸ்திரிகள் நானுவித் சுந்தபரிமள புஷ்ப ங்களைப்பறித்து அலங்காரஞ்செய்து கொள்வதினிமித்தம் அமைத்தி ருக்கின்ற உத்தியானவளத்தைக்கண்டு அதில் சந்தனம், அமில், சண்பகம், கோங்கு, காயாகுங்குமம், பாதிரி, குருக்கத்தி, அரபுன்னே, நார த்தைத், செருங்கி, கமுகு, கூந்தம்சமுகு, பலா, தேமா, அரசவாழை, அசோகு, மகிழமுதலிய யிருட்சங்கள் துளசி, இருவேலி, திருவாட் டி, மல்லிகை, முல்லை, அலரி, பருகக்கொழுந்தமுதலிய புஷ்பச்செடிக ளும் பலவிதபூக்கொடிகளும் அடங்கு இரண்டி குளிர்த்தமிழ்ச்செ ய்துக்கொண்டிருப்பதும் தாமரை, அல்லி, குவளைமலர்ந்திருக்கிறதடிக்

ங்களையும் பார்த்து அதிசயித்து இதனோதாம் தனக்கெய்வத்தையே
 கியமான விடமென்றுமறிந்து உம்மேபிரேமேயித்து ஓரிடத்தில் பங்
 னகாலேசெய்துதபசிய இருந்தனிட்டனர் அந்தவன்களைக் கரப் ப
 ற்களும் இக்க மகாநிஷிபாயவர் வலத்துக்குள்ளே பிரவேசிப்பதைக்
 குறித்து யாதெற்குக்கூடயுஞ் செய்பாராய் அது உபபத்தியேயி அல்லா
 க்கு உ. சகரஞ் செய்துகொண்டி வந்தார்கள் வாராய் மத்தையிட கு
 லேசலுரிய மருக் கமசாராசனே நும்கம் உதமசாராசனைய கெகா
 ரவனத்தில் தூர்மகாநிஷி யானவர் தலம்மன்னவிக் கொண்டிருந்தும்
 காலத்திலே பிரமருத்திராதி சாமலகதேவர்களும் தங்கள் கங்கள் இஷ்
 டசித்தி லிவையேயுப்படி ப்ரீ ஆகிரப ஆர்திலித்த திருவாராதேக்
 கு வேண்டிய நானுவிததில்லிய பரிமா புத்தாங்களைப் துலோகத்தில்
 வந்து அங்கம் நுள்ள புண்ணிய கத்தவன்களில் பறித்துக் கொண்டு
 போகாநிஷிப கிலேதவ தாண்டிவிகள் ஒருநாள் இத்தர் கிம்சாச எனக
 வகக்கண்டு இதுல் ப்ரசானேஸ்வராதிப ப்ரீபர்தாமரை அச்சிப்ப
 தற்று யோக்கிபாரான புத்தங்களை போதுமான மட்டும் கொடுத்தப
 டிபாங்காரம் வேறிடங்களைத் தோடிச்செல்ல யோன் எடுத்து தக்கவருக்கு
 ள்ளே பெசிக்கொண்டு ப்ரீ துரிசைம அச்சித்தவரு் கொடுத்து போகாநி
 ருத்திற்ற மல களைத் திவகதேவனும் வந்து பவனடிய மட்டும் எரித்
 துக் கொண்டு போவாரன் திவ்வான அப்ப காண்டிகா எடுத்துக்
 கொண்டு போவதினாலே தமயன் கலங்காக்குச்செய்து கொள்வதற்கு
 ப் போதுமான மலர்களை கொண்பகைக்குச் கொள்ளையர் கருதிநில்
 லெயென்று மருக்குமாங்கத மகாநாஜநுடைய பட்டம் ப்ரீகா.கிய சீதி
 யாவனிகேவி முதலிய நுறுகி மருகும் தங்கள் இஷ்டனுமாதக்குத்
 தெரி வித்தார்கள் அந்தாராஜேந்திர ஓயெ நுக்குமாங்கத மகாநாஜன்
 உத்தியான வனத்தைக் கார்க்கின்றவர்களைபுப் போடித்தின்றவர்களை
 யும் அழகுத்தர் கிலோன்களாகப் பித் வந்த வனத்திற்குத் தாரண
 ம் எனவென்று கேட்ட அ. ப்ரீத வந்தவன்களிகள் மருக்கி பங்க
 னு் செய்கக்கொண்டிதாஜமார்த்தாண்டிவ ப்ரமன்னாபிபவா தே
 வர்களுடைய ஸ்ரீடனேயிப்படி காங்கள் உத்தியான வனத்த காகல்
 செயவதினும் போகதிப்பதிலும் யாதென நுறுநுதிக்க திவயானப்
 சாயக்காலதில் எல்லளவு காளராபுல்கத் காளக்காலமோ அப்பள
 வுமலர்களை மருகா நுறுபத்திற் காளக்காலமில்ல கொடுநாவ உடைய
 பரதச்சகடுகையம் அங்கிட திலகவி நுறுபதி கத நுறுபதானபொ
 ரு நுண்டருக்குளளே அந்தந்தகாராசனப் படித்துக் கொண்டவனது
 தேவர்களுடைய சபுக்கத்தில் கடுக்கெடுபென்று மகாநாஜனிட் திவக

வெற்றுக்கொண்டுவிடும் அந்தவனத்தில் இரவும்பகலுமாக நித்
திரை யில்லாமல் காத்திருந்தும் தேவதாஸ்திரிகள் வருவதும் புஷ்பங்
களை எடுத்திக்கொண்டு போவதும் தங்கள் தண்களுக்குத் தோற்ற
மையால் இனிமம்மாலாவதென்னநாம் அதிசாக்கிரதையாகக் காத்திரு
ந்த இந்தநாளினிலும் வழக்கப்படிப் புஷ்பங்குறையினர்தே இதற்கு
நம்பென்ன செய்யப் போகிறோமென்று அந்தவனத்து எவலாளிகள்
தங்களுக்குள்ளே அதிகவிசாரத்தை யுடையவர்களா யிருக்கும்போ
து அவர்களிடமிருவன சொல்லுகிறான்.

வாருங்காள் சகோதரர்களே தபோநிஷ்டைகளை யனுஷ்டிக்கி
றவர்கள் கந்தமுலம் சருகுஜலம் வாயுமுதலான தகளைப் பட்சிப்பார்க
ளென்று பெரியோர்கள் சொல்லக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோமன்றோ
ஆகையால் இந்தவனத்தில் தவத்தைப் பூண்டிருக்கும் மகாரிஷியே த
மக்குப்பட்சணையாகப் பூக்களைப்பறித்துப்புகிக்கிறதாக எனக்குத்தோ
ன்றுகிறதென்று சொன்னான் மற்றொருவன் சொல்லுகிறான் ஆம் அந்
ற்குச்சந்தேகமில்லை அந்நியர்உள்ளே பிரவேசிக்கவும் நாம்கண்ட தில்
லை அவர்களுடைய காலடிகளையும் பூயியிற்காணும் ஆதலால் நீசொ
ன்னதே நல்ல அபிப்பிராயமென்று அவாகளெல்லோரும் பேசிக்கொ
ண்டு அந்த மகாரிஷியினுடைய சமீபத்திலேயேபாய் ஐயாடம்மை எங்
களுடைய அரசன் அழைத்து வரச் சொன்னாரென்று தண்டகார
மாகப்பிராணமுஞ்செய்த இனிப்பவசனங்களைச்சொல்லி ருக்குமாங்கதம
காராஜனுக்கு முன்னே அழைத்துக்கொண்டுபோய் விட்டார்கள் அந்
தச்சரற்குணவியைக் சிலநாடிகையாக அரசன்தலைநிலப்பவளக்கொடிகள் போ
ன்ற சடாமகுடம் ஆகாமிததிராதிகளைஒழித்தஇனைத்து மெரிந்திருந்
திறை மேனியில் பன்னிரண்டு திருமட்டுறியும் கையில செபமாலையும்
உடைபவராய் ஸ்ரீராமதாசமந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு ஸ்ரீசங்க
ரபகவானிப்போல் விளங்குகின்ற மகாரிஷியைக் கண்டமாத்நிரத்தில்
செங்காதனத்தாது விட்டிறகஞ்ச் சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன்சமர்ப்பித்
துவாரிஎன்ன ஆளவந்த அந்நெய்வமே என்ருசொல்லி அர்க்கிய
பாத்தியங்களைச் செய்து ஒருதீயப ரத்தின கசிதமான ஆசனத்தில் எழு
ந்தருளச்செய்து அஞ்சலம்நஞ்செய்துக்கொண்டு நின்றான்.

அப்போது முனிசிரோஷ்டமாவவர் அந்த மகாராஜனைப் பார்
த்த வாயாய் நொத்தினே நீஎன்னை அழைத்தவரச் சொன்ன
காரியம் யாதென்று வினாவினார் யருவதே மகாராஜன் நாமென்
து மறிவேமே இத்தனை உடர்த மேன்று திரேகெட்டுப் பயந்து

அந்த வனப் பரிசாரகர்களைப்பார்த்தனன் அதறித்து எங்களைப்போ
உம்முடைய உத்தியோகவனத்தில் வேண்டுமென்று பிரவேசித்தோர்க்குந்
ண்டதில்லை இத்தமகாரிஷி ஒருவர் மாத்திரந்தான் இரண்டொருமாத
மாக அத்தவனத்தில் வசிப்பினார் அதலால் இவர்களை எங்களுக்கி
கத்தேகக் கொன்றிப்படியால் அழைத்துக்கொண்டு வந்தோமென்று
மிகுந்தொன்றாக சொன்னமாத்நிதிலு கண்ணிவந்து அதிககோப
ங்கொண்டு அவர்களைப்பார்த்து அதட்டி முடமதிகளை உலக ஆ
யெவெறுத்துத் தபலேஷம் பூண்டு அதிபரிசுத்தராய் விளங்குமின்
தமுனிவர்களைப்போ அல்ல வஸ்துவாகிய புஷ்பங்களை அபகரிப்பவர்க
ளைஎச் சந்தேகங்கிறென்று சொல்லி அத்தமுனி புஷ்பமுதைய பா
தங்களில்விழுத்துவிழுத்துசேவித்து ஹரிமயமுதையசாரவாவித்தியா
ன நிஷ்டையே அடியேனையும் தம்முடையநிஷ்பத்தில் அபராஹ்மீ
இந்தமுடஜனங்களையும் அருங்காந்தர மந்திக்கத்தடயிரென்று பலகா
ல்விழுத்துசேவித்திற்றசு குணசீலகுறிப நக்குமாங்களைப்பார்த்து
ராய் பூபாலகோத்தமனை உம்முடைய சிவார வனத்தில் புஷ்பங்க
குறைந்துபோவ தற்குக்காரணத்தை என்வெளியித்தேறன் கொடு
ன்று சொல்லுகின்றார்

தினந்தோறும் ஸ்ரீபகவானத் தேவர்கள் அர்ச்சிப்பதற்குச் சூரி
யோதபமாகச் சாமப்பொழு திருப்பதற்கு முன்னே உம்முடையந்த
வனத்தில் சிலதேவதாஸி எவத்துவேண்டிபமலர்களைப்பெடுத்துக்கொ
ண்டு போகிறபடியால் புஷ்பங்குறைகின்றது அவர்களைக்கையுமெம்பு
மாயறிபவேண்டுமானால் அத்தவனத்திலே சிலவிடங்களில்கொம்மா
டிவிதைகளை விதைத்தப்பிர் செய்தால் அத்தஅசுத்தமாகிய கொடிக
ள் அந்தஅப்சரஸ்திரிகளுடைய பாதங்களிலாவது பட்டாற்போதும்
தனால் அசுத்தமடைந்து கசனமார்த்தத்தில் பேரகமாட்டாதவர்கள்
யின்றயிமிவர்கள் அதுசுமையத்திலே அவர்களைப்பார்க்கக்கூடமென்
று அவர்களைக்காணக்கூடிய உபாயத்தைபு எடுத்துக்காட்டி அத்த
சுபையிலிருந்த அரசர்களும் பிரமணைக்கமர்களும் மற்றவர்களும்
ணங்கும்படிபுறநின்றுநுக்கு எங்கதமகாராஜனுக்கு ஆசிரவசனங்க
ளைச்சொல்லித்தம்முடைய ஆச்சிரமத்திற்குப்போயினர்.

உடனே அத்தமகாரிஷிபானவர்கொல்லி யநுனிப்படியேருக்குமா
ங்கதமகாராஜன் வனத்துக்குப் பூரிளான்களுக்குக் கட்டளைபிடிஅவர்க
ள் அப்படியே அத்தவனப்புரதேசத்தில் சிலசில விடங்களில் கொடிய

புறவெகதகை வினாத்தலர்சன் அனையருய்யப் பரிசாகியவனெவரு
முள்வமாவகனிலும் பூஞ்செடிதனிலும் பூவெகதனிலும் படர்ந்திரு
தபடிபால் வறக்கப்படிசை வந்து புஷ்பங்களைப் பறிக்கின்ற அத்தக்
தேவதாஸ்திரிகளில் ஒருதெய்வப்பெண்ணினுடைய பாதங்களில் அந்
தக்கெழுப்பி அசுத்தையாய் விட்டாளென்ற அப்சாஸ்திரிகளில் அ
நிசாமாசுத்தனாஞ் செய்துநின்றபரிமாபுஷ்பங்களை எடுத்தக்கொ
ணரிப்பாக்களிற்க அனக்கொக்களிகொம்மட்கொடிதலில் தீண்டிய
படியால் கான் அசுத்தையாய்கிட்டேனாறுதையால் இப்போது நான்
சக்கடாதுகின்றயானதும் ப்ரிஜிபூதாவேனே தவறாமல் போய்வாந்
த்கொன்று சொல்லிவந்து விட்டான் அப்பிறக்க கொடுத்தினைப்
பார்த்திருக்க மகாபிரகாசவர் அத்தவனத்துத் தொழிலவெரு நன்
னையழைந்து மகாபிரகாசவரனை சேர்செய்யவந்தபின்புதில்லாரு
ம்படிச் சொல்லி ஸ்பாபிசர் அனையபடியாசனத்துத் தெரிவித்தமா
த்திரத்தில் மகாபிரகாசவரனப்படுத்தச் சென்றதில் அந்நாளைப்புகவரு
டையதுசெய்யவந்திருந்தவனடையவப்படுத்தியவன அந்நாளைசகை
ஏகாத்தமாய் அனழந்துக்கொண்டு வாய் அசுத்தையாய்க்கிற்றதெ
ய்வப்பெண்ணொக்காட்டினர் அந்நாளைசகை அசுத்தையையே தேவதா
ஸ்திரிகளிடத்திலேயேபாய்ச் சாஷ்டாங்கமாகப்பரிசுணமந்த்செய்து நிறை
னன் அத்ததெய்வப்பெண் மகாபிரகாசவரன்பார்த்துச் சொல்லுகின்றான்.

வாராய் ஸ்ரீபகவத் அகங்காரிய தூதராக சேவினை உன்னுடைய
புண்ணிய வளத்தில் நானும் சில தேவஸந்திரிகளும் சிலகாளாய்வந்து
திங்கிய புஷ்பங்களை எடுத்துக்கொண்டு அபிஷயக திருவாராதனைத்
செய்தென்ற விதி சிவாதி தேவஸந்திரிக்குக் கொடுப்போம் திருவாராத
தினம் உன்னுடைய வாரத்தில் படார்த்திதக்கின்ற கொம்மட்டிக்கு
முள்ளகாலெய்விட்டுத் திட்டப்பட்டோன் ஆகலாஸாந் மாத்திரம் சி
ன்று விட்டோன் மற்றந் தேவதாந்திரிகன் போய்க்கிட்டார்கள் தேவா
னாகவிகாங்கா ஸ்ரீலோகத்தில் பாமினிலானுடைய வாய்க்குஞ்சொலாம்
வார்த்தச்சாத் வளமுளவானுடைய நெத்தாங்குக்குக்காணப்படமா
ட்டோம உன்னுடைய கந்தவளதைய புஷ்பங்கள் ஸ்ரீ அரிது நசக்கு
வாய்போகமாவின்ற மகாபுண்ணிய வசந்தரே வகாம உன்னுடைய
புஷ்பக்கு நான்கொன்றின்ன வாராய்க்கா முகலாத்தாயினே நான்
கள் பூசிக்காய்ப்பும் போது அரிசை சங்கீர்த்தனுக்கு செலப்பு துயரத்

[illegible][illegible]

படைப்படியே போன கத்தியானவன் பகவானுடைய பிரீரது கடா
ட்சத்தாலேற்ற ஏகாதசியிரப்பலனை அப்சாஸ்திரிக்குத் தானாவா
ர்த்துத் தத்தஞ்செய்தனன் தத்தஞ்செய்த மாத்திரத்தில அத்தத்தே
வகாஸ்திரி அபிபத்தி கத்தக்கையடைந்துககனமார்த்திலேபோகின்
றவன் ருக்கு மாந்தமகாராசனைப்பார்த்து வாராய்மகோபகாரியாயி
சத்திரவாசிக ரபாலனை ஏகாதசியுபவாச வரலாற்றறச்சொல்லுகிறே
வ்கேட்கக்கடவாய்ப்புருவத்திலேதுருவாச மகாரிபிரபானவர் தம்முடை
யவிஷயத்தில் அபசாரப்பட்ட இத்திரபகவானுகிட்டசாபத்தினால்பிரம
ருத்திரேத்திராதி மெஸ்த பிராணிகளுக்குத் தயாபிபமகாத்காமி அக்
தாத்தானமாயினன் அதனால் சதுமுசன் கிளன்முதலாயி ஆத்தம
கோடிகள் அபிஷேகத்தையுடையித்தயாதொருசெயலாயில்லாமல்
பகவானுடைய அருளைப்பெற்றமகாலட்சுமிபிணுடையதில்விவாவதா
ரக்கைதக்குறித்துப் பிராருத்திராதிகேவர்களும்தானவர்களும் ஆகார
நித்திராதிக்கே ஒழித்துயேகாசகிமுமுனையும் நிரதமிருந்து மந்தம
லையால் திருப்பார்டைக் கடைபா நிற்கையிலமுதலான துவாகசி ரு
நிரியாசயத்துக்குமுன் மகாலட்சுமிதிருவவதரித்தனன் அக்கவகிலேலா
கேஸ்வரியை பகவானுக்குத் திருநாணஞ்செய்த பூர்பில் விழுந்து சே
வித்துத்ததித்துபாதாசினித்தகேதகத்தையும்தாக்கிருவடியிலே
யாச்சித்ததி நுத்தழாவையும்உணவி பின்புரகலதேவர்களும் அமிர்தபா
ஸம் பன்னினுள்ள பகவானுடையகட்டையினால் அதுமுதல்பிரமரு
த்திராதினொபூசார்த்தனும் துந்திராதத்தத யதுஷ்டிக்கிறுக்கன் னுத்த
வுபவாசமிராதயர்கள் அரிபிணுடையகட்டையாய்மீறினவர்களாகிறு
ரகள் அவர்கள்காமடைவதற்குச் சந்தேகமில்லை.

ஆகையால் சத்திரகுல புத்திரனே நீர்தசமியில் தீர்த்தமாடிப்
பன்னிரண்டு ஊர்த்துவபுண்டாத்தரித்து ஒருவேளை அன்னத்தைப்
புசித்துத் தொடக்கஞ்செய்து ஏகாதசியிலுந் தீர்த்தமாடித் திரும
ண்டரித்தத் திருத்தழாய்க்கமுண்டு ஆகாதசிராதிக்கே ஒழித்
து அரிபிணுடைய குணாபவஞ்செய்து மதுவன் துவாதசியில்
ருரீபோதபத்தத்த முன் தீர்த்தமாடிப் பன்னிரண்டு திருமட்கு
நக்கையு அணங்குகொண்டு தளசியாலு திவ்வியபரிமாணமாந்தபு
ஷ்பக்காராலு அகையவாசத்தத்த தளசிதீர்த்த முண்டு ஸ்ரீ
பாகவ தோத்தகாரிய ஒரு அதிநியமயமுத்தவத்து அவரோடு
திவ்வியானந்தப் பக்கக்கடவாய் ஸ்ரீபரக்காமனுக்கு ஆரா
தித்தேவமகிப கத்தபுஷ்பகனைத் தரிசுது ஸ்ரீ அரிபமககந்த
தனஞ்செய்த அவருடைய ஆலயங்கனிலாவது காலகேஷபக் கடல்

களிலாவது பேராயிருந்து நித்திரை யில்லாமலே அன்றுபகத் பொழுதையும்போக்கி இரத்தினிக்கு முணவிலலாமலே இருந்து இவ்வாறு விரதராஜமாகிய ஏகாதசிவிரதத்தை யனுஷ்டிக்கக் கடவாய் இதுதான் என்னால் உனக்குச் செய்யத்தக்க பிரதிபுராண மென்று சொல்லிய தெய்வப்பெண் கனமார்க்கத்திலே பேரய்விட்டாள் பிற்பாடு ருக்குமாங்கைமகாராஜன் அந்தவனத்திலிருந்து கொம்பட்டிக் கொடிகளொன்றுமில்லாமல் வெட்டிப்படிக் தெரித்தவிட்டு இனி இதில் அரசன்மனைப்புப்பங்க ளெடுக்கவேண்டியதில்லை இத்தப் பூஞ்சோலை அப்சர ஸ்திரிகள் புட்பர்பரிப்பாதற்கே உபயோகமாகக் கடவது வேறொரு நத்தவனத்தைக் காப்பவர்களுக்கு கண்டிப்பாய் உதவிடுவென்று சபாமண்டபத்தையடைந்து இச்செய்திகளையெல்லாம் தன்னுடைய மந்திரிமார்களுக்கும் அச்சகையின்கணிபுந்த கற்றுமல்ல பெரியோர்களுக்கும் சாங்கோபாங்கமாகத் தெரியித்து அந்தத் தெய்வப்பெண் தன்னை ஏகாதசிவிரதத்தை யனுஷ்டிக்கும் படிச் சொன்னதையுஞ் சொல்லினான் அதுகேட்டமந்திரி முதலானவர்களும் சாஸ்திரவிசாரணை விற்பனையுளும் அதிக ஆனந்தபரவசர்களாய்ச் சொல்லுகிறார்கள்.

வாராய் ருக்குமாங்கைமகாராசனே பகவானுடைய நீரோதுகஜமாயமான கடவுஷ்ந்தினால் இக்கமகாவிரதம் தெய்வப்பெண்ணை உமக்கு உபதேசிக்கப்பட்டதோ அந்த ஏகாதசி மகாவிரதத்தை யனுஷ்டிக்கின்றவர்கள் ஜாதிபில சண்டாளர்களாயினும் அந்த உத்தம புருஷர்கள் இம்மையில் தங்களிஷ்ட காமியங்களை யடைந்து மறுமையில் ஸ்ரீ வேதபுருஷனுக்கும் அநிதி வாதிகளுக்கும் மனோவாக்குகளால் நினைப்பதற்குஞ் சொல்வதற்குந் துல்லபமாகிய நிரதிசயா ந்த பரமபதத்தையடைவார்கள் இது வேத சாஸ்திரங்களால் கூறப்பட்ட பரமார்த்தமாக்கும் ஆகையால் இவ்விரத சிரோஷ்டத்தை ஆவகிகமாய் கீர் அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று அங்குள்ளவேத இநிகாச புராணதிகளை நன்றாய்ப்பரிசீலனஞ் செய்திருக்கின்ற பெரியோர்கள் யாவரும் சொன்னார்கள் அப்படிச் சொன்ன பெரியோர்களைப் பார்த்து ருக்குமாங்கைமகாராஜன் சொல்லுகிறான் வாழ்க்கோள் வைதிக நிஷ்டாநு பவ மகானுபாவர்களே தன்குடையின் கீழிருக்குங் குடிகளை வர்ணச்சிரமந்தவரவோட்டாமல் அவரவர்களுக் குரிய ஜாதிகர்மங்களை யனுஷ்டிக்கச்செய்த சன்மார்க்கத்திலே நடத்துவ சன்றோ ராசகர்மம் ஆகையால் என ஆளுகையின் கீழிருக்கும் சகல தேசத்தாரகடையும் இந் தவிரதத்தை அனுஷ்டிக்கச் செய்யவேண்டு மென்று எனக்கு நிஷ்டமிருக்கிற தெய்வசொல்ல அங்குள்ள யாவரும் ருக்குமாங்கை மகாராஜனுடைய பரிவேசகுணத்தையும் தன்குடிகளிடத்திலவைத்திருக்கும்

ராஜனும் அவனுடைய துறதேவிமார்களும் புத்திரனாகிய தர்மங்க
தனும் மந்திரிசாமந்தர்களும் கன் அரண்மனையிலுள்ள சமஸ்தபரிகா
ரர்களும் தானம் தர்மம் அர்த்தம் காமம் மோட்சம்என்னும் சதுர்வி
தபுருஷார்த்தங்களும் சாதனமாகிய இத்தவிரதத்தை அறுஷ்டித்துக்
கொண்டு வந்தார்கள் இப்படி ஒவ்வொரு ஏகாதசிக்கும் முன்னே நவ
மிதியிலே ருக்குமாங்கதமகாராஜனுடைய கட்டடோபால் நாடுநகரங்
களெங்கும் பறைசாற்றி வர்ளுவன் தெரியித்துக்கொண்டு வருவான்.

வசிஷ்டர்வாக்கியம்,

வாராய் சூரியவமிசேத்தரான நரபாலனாகிய மருத்தமகாராஜ
னேயிப்படி ஏகாதசிவிரதமானது சகலதேயங்களிலும் விபாபித்தரு
டவே அங்கெஞ் இத்தவிரதினை உபவாசத்தைச் செய்கின்றயாவரும் இ
ம்மையில் இஷ்டகாமியங்களைக் குறைவர அடைந்து சுசீவியாய் வெ
குதலம் புத்திரனைத்திராதி பந்துனன்களோடு வாழ்த்திருந்து மறு
மையில் நிரதிசயானந்த வைகுண்டத்தை யடைந்து கொணடிருந்தார்
கள் இந்தப்பிரகாரம் பூலோகமனுஷர்கள் பரமபதத்தை யடைந்துக்
கொண்டிருவதினாலே பஞ்சபாதகங்கள் முதலான பாபங்களைச்செய்
கின்றவர்கள் தலைவாசத்தால்கட்டுண்டு யாதனாசரீரத்தைப்பெற்றுத்

நிபதுக்கத்தையே அதுபலித்துக்கொண்டுவெசிக்கும் ரௌரவாதிதாண்டி
சம்பாழாதித் துறகனபாய்த்தன இதுசுண்டியமதர்மராசன் அதிகவுசு
சரியத்தையடைந்து மகிஷலாகண ரோகணஞ்செய்து காலபாசமுங்
காலதண்டமுங்கையில் தாங்கிக்கொண்டு கவிலாசத்தையடைந்து தே
வர்களுக்கினரர்கள் யட்சர்கள் தானவர்கள் ருஷிமுகங்கள்சேவித்துவி
ற்கக் கண்களின்பார்வை எகிமுனையிப்பாய ராமதாரக மந்திரத்தை
வாயில்உச்சரித்துக்கொண்டு கையில் செபமாலையினங்கும்படி ஆலமா
யிழலில் பரப்பியமநாதத்தை யதுபலித்துக்கொண்டு சுசீனராஎழந்
தருளியிருக்கும் லோகேஸ்வரராசிப பரமசிவமூர்த்தியைக் கண்களிக்
கககண்டு தண்டாகாரமாகப் பிரணாமஞ்செய்து முறையிடுகின்றான்.

வாராய் சங்கப்பகவானே முன்னுல்திருப்பாற்படலிற்பிறந்த காள
கடலிஷத்தை பகவந்தாமங்களுள் நாமத்தியானத்தை புச்சரித்துக்
கொண்டு கருடபகவானுடைய தியானத்தாலே பாணஞ்செய்து எங்க
ளெல்லோரையும் சட்சித்தயகாதுவாவா எனக்கும் காலதாநர்களுக்
கும் யாகொருசெயலுயில்லாமல் நரகங்களும்பாழாதி என்னுடையநக
ரமும் விநாசத்தையடைந்ததென்று முறையிடுகின்ற யமதர்மராசனே
ப்பார்த்து என்னுல்செய்யத்தக்கதொன்றயில்லை வாராய் எமனே யெ
ன்றுஅழைத்தக்கொண்டுபோய்மேருமலைகிரத்தில்தந்தினகசிதமாகி
யமண்டபத்தி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற சதுமுகனே வணங்கச்சேவித்
து யமலோகம் பாழடைந்திருக்குஞ் செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்த
னர் அதற்குத்திரமதேவன் புன்சிசிப்புக்கொண்டு வாராய்சங்கரனே
வாராய் யமதர்மராசனே பூர்வர்தில்மகாலட்சுமியின் திருவவதாரநிமி
த்தமாகப் பாற்பாடலைடைந்த காற்பமதற்கொண்டு பகவானுடைய க
ட்டனையில் காடெல்லோரும் அனுஷ்டித்துக்கொண்டு வருகின்ற ஏகா
தகிவிரகத்தை ஒருதெய்வப்பெண்ணுல் உபதேசிக்கப்பெற்றருக்குமா
ங்கதமகாராசனொருவன் பூலோகத்திலே தன்குடையின் கீழிருக்கும்
சகலதேசத்து மானிதர்டனையும் இவ்விரதத்தை நோற்கும்படிசெய்து
தானும்அநுஷ்டித்துக்கொண்டேருகிறான் அதனுலாக்கும் யமபுரிக்கு
கூர்த்தயச்சரித்தது இதைக்குறித்து கம்மாலாகவேண்டியபெண்ண
விருக்கின்றது ஆயினும் ஒருடயபத்வைச் செய்கிறேனென்று பிரயதே

வனுனவன் ஊர்வசிமேனனை திலோர்த்தகாபுரையே தேவதாஸ்திரீ
ளும் காணும்படி அதிகநுபலாவண்ணியமுள்ள ஒருபெண்ணைச் சிறு
ஷ்டித்களின் அவள் நான் யாதுசெய்யத்தக்கதென்று வணக்கிக்கேட்
ட அவளைப்பார்த்து பிரமன் சொல்லுகிறான்.

வராய் சர்வலோகே ராஜனாக் கிரீவாநீதிநிபிராஸே சித்துமந்தர
கிரிச்சாரஸிற் றே யாய் ஒருகிப்ப சந்தனச்சோலைக்கீழில் சமுதமாங்க
ளிம்பூட்டிய மொன்னாஞ்சலிக்கோலி நுத் த வினா பன னு் செய்துகொ
ண்டிரு அங்கவினா கானத்தக்கேட்டு ினெட்டையாடவந்த ருக்குமா
ங்கதமகாரான் சோலைக்குள்ளேபிரவேசித்து உன்னைக் காண்பான் அ
வனை எவ்விதத்தாலாவது உன்காமக்கடலில்தொழுகச் சொய்து அவன் உ
ன்னை ஆலிக்குகினைச் செய்யவருந்தோது அவனிடத்தில அரிசா
ட்சியாக என்னகொருவரம்போன்றிமென்று கேட்டிவாங்கித்தொனாபி
ன்னவனோடுகூடிக்கிரித்தக்கச் சிலநாள் சென்றபின் ஏகாதசியில் அந்
தவரத்துக்காத என்னை விசிகககிவொடுமென்று அவனைப் பலாத்கா
ரஞ்செய்துகடி அவனவிரதபாசபழிர் துவிசி அவன் உதற்கு உடன்
படசிட்டாபு அவனுடைய புத்திரனாகிய தர்மபக்கவதுடைய சலை
யையாவது வெட்டிதாச்சொலலி காங்கிகொள்ளென்று கட்டிவிட்ட
டனப்பிவந்த மலைச்சாரலில் ஒருசுவயிபகத்தனைச் சோலைபயம்பொ
ன்னாசலையும் சிறுபுத்தகனை அவனாகக்கேட்டு தந்தச்சர்வசகனோ
கனாக் கிரீவாநீதிநிபிராஸே சித்துமந்தர சேஷஸிபற்றுக்கொணமி மந்தர
லேச்சமீபததில சந்தனச்சோலையில்

கருமாமரத்தில் பூட்டியிருக்கும் பொன்னுஞ்செவ்வில் பொன்பிரதமை
பைப்போல் உட்கார்ந்து ஸ்ரீஹரிஹம் சங்கீர்த்தனங்கோப்பாடிவினா
கானஞ்செய்து ஒரு நுமங்கை மகாராசனுடைய வரவை எதிர்பார்த்
துக்கொண்டிருக்கலின் இவளையிங்கே இப்படியிருக்க ருக்குமங்கைதம
காராசன்தன் குட்டியுள்ள பயிர்களையழித்து ஜனங்களை இயிச்சுக்கின்
றதுஷ்டமிருக்களை வேட்டையாடவேண்டுமென்று எண்ணக்கொண்
டு தன்குமாரனாகிய தர்மங்கையைப்பார்த்து வாராய் புத்திரதீபமேகா

ட்டிம்போய் கான்வேட்டையாடிச் சில மகாநாடிகளையுங் கண்டு சே
வித்தக்கொண்டுவருகிறேன் நீவரஞ்சிரமத் தவறாமல் செங்கோல்
செலுத்தி யாவரும் ஏகாதசி விரதங்கவறாமல் அதுஷ்டிக்கச்செய்து
நீயும் அதுஷ்டித்துக்கொண்டிருவென்று இளவரசுட்டங்கட்டி சந்
திப்பாளிமுதலிய துறா சீதாபாபாளிடத்திலும் பிரியவசனங்களைச்
சொல்லிச் சிலவர்களுக்கருள்வோ வறுகிறேனென்று செலவுபெற்றுக்
கொண்டு வாயுவை மல்லுவேமாமாயிவிற தூரங்களைப்பூட்டி யா

தாரோகணஞ்செய்த இரண்டிபக்கங்களில் சிலகளைகளும் சிவபக
த்தில் வளைதடி குத்தம்முசலம் ஆம்புகள்கவணகம் உண்டாயி
யஆயுதங்களையும் மிருகங்களையும் ஓடச்செய்யு ருவிஞ்சிப பஹைய
யும் வலைகளையும் காய்களையும் உடையவர்களைய வேட்டைக் காரர்களு
ஞ் சூழ்ந்துவரச் சங்கடேரிமிருகங்காதி வரத்தொய்கள் கல்வென்று மு
ழங்க வேதசாஸ்திர விற்பன்வர்களாகிய பிராமணர்கள் ஆசிரவசன
ங்களைச்சொல்லச் சுமங்கலிஸ்திரிகள் பல்லாண்கூற வேட்டைப் பிர
யாணஞ்செய்துபுறப்படந் கதரநாடுகாடுகளையும் கதிகளையும் குத்திர
மங்களையுங்கடந்து ஆரணிபத்திற்புஞ்சுது ஸாமந்தவர் முதலிய சிலம்
காரிவிஞ்ஞடைய ஆசிரமங்களிற்சொய் அவர்களை வணங்கி அவர்க
ளுடைய ஆசிரவசனங்களைப்பெற்று ஆப்புறமசிறிய தாரங்கடந்துபோ

ய்ரகத்தைவிட் டிறங்கிக் கவசத்தைபணித்து அம்புமுத்து அணிவைப் பு
றத்திற்கட்டிக்கொடுவ தனாகையேற்றி அரைப்பட்டிகொடுத்தி அதனை
மேல் உடைவாடா யிறுக்கிக்கொண்டு குக்குளத்திற் பகாராசன் தன்

சேனைகளுக்கும் வேட்டைக்காரர்களுக்கும் வேட்டையாட யுத்திரவு
புதல்விட்டுத் தானும்வேட்டையாடத் தலைப்பட்டான்,

அப்போதுவேட்டர்களும் சேனைகளும் காங்குபுரங்களிலுங்கவிந்
தகொண்டு வரத்தியங்கள் முழங்கியிருக்கையும பட்சிகளையுள்ளழு
பிவிட்டி அவற்றின்மேல்நாய்களை உசுப்பிவிட்டுத் தாங்கள்கவண் க
வட்டையியற்றை பெறிந்தும் அம்புகளைப்பிரயோகித்தும் எதிர்பு
கமாக விலைகளைக்கட்டி மிருகங்களை ஒடஒட்டாமல்தடுத்து இயிசித்து
மவர மகாராசனான தனுசைவளைத்து நானேறிட்டுப் புங்காணுபு
ங்கமாக அளித்தாக்கொருவித்துசிங்கம்புலிபாளைகாடி காட்டெருமை
முள்ளம்பன்றி மாள்புலிபாடு முதலிய மிருகங்களையும் கண்டபேரண்
டாதி பட்சி சமூகங்களையும் அதஞ்செய்துகொண்டு மந்தர கிரியின் சு
கீ மாயப்போகையில் விடாய்பட்டுத்தன்னுடைய நகரத்திலிருக்கும்
உத்தியான வனத்தைப்பேரகத் தோற்றுவித்த ஓளிபூஞ் சோலையைக்
கண்டு அதனொரு புறத்திலே தானும் தன்சேனையுமாய்த் தங்கியிருந்
தான் அங்குத்தங்கியிருந்தகாலத்தில் ஸகவீசகந்த பரிமள வாடை
போல் தென்றல்விசுழி ஹரிநாம சங்கீர்த்தனத் தைப்பாடுகின்ற ஒருதி
வ்யகண்டதொனியையும் தான்என்றுன்கேட்டரித வினா கேளத்தை
யுத்தான்கொண்டவிடாய்தனிய இருசெவியுங் குளிரக்கேட்டு அதிக
வாச்சரிபக்கையடைந்து இந்த நிரமாஷபமான ஆரணியத்தில் தேவ
நாயோக்கியமான கானஞ் செய்கின்றவர் யார் அவரைநான் அறிந்து
கொண்டு வருகிறேனென்று தன்சேனைகளைப்பார்க்குச் சொல்லித் த
னிபாகச்சென்று பிரமருத்திரர்கள் தன்னைவஞ்சிக்கும்படி யனுப்பிய
தேவகன்னிகையை ரத்தினகசிகமாகிய பொன்னஞ்சலின்மேலிருந்து
பாடக்கண்டுசுற்றுகின்றான் அந்தத்தெய்வப்பெண் தனக்கெதிரோவில்
வம்புந் கையுமாகிற்றின்று இந்தமகாபுருஷனைக்கண்டு பிரம சங்கதார்க
ன் ருக்குமாங்கதனென்றொரு மகாராசன் வேட்டைநிமித்தமாக மந்தி
ரகிரிச்சாரலில்வருவான் அவனை உன்மைபலிற் சிக்கச்செய்து முன்ன
தாக வொருவரம் பெற்றுக்கொண்டு அவனோடு கிரீடத்துப்பின் அந்
த ஒருவரத்தால் அவனுடைய ஏகாத்மிகாதத்தை யாவதுபங்கஞ்செ
ய்த அவனுடையபுத்திராகிய ருக்குமாங்கதனது தலையையாவதுபெ
ற்றுக்கொண்டு வாவென்று கமக்குச்சொல்லியிருந்தார்களே அந்தப்பு
ருஷ கிரேஷ்டனாவன் திவந்தானே அல்லதவென்றொரு ராசபுத்தர
னோடு கைபறிந்து கொளவோமென்று அந்தத்தெய்வப்பெண் சொல்
லுகின்றான் வாராய்சுத்தவிரகிகாமணிகியார் உம்முடையபேர்யாதுஇ
வ்விடமவந்ததற்குக் காரணமென்னவென்று கோகிலம்போலே மதூர

ஐயன்களால் விசாரித்தனம் அதற்கு குங்குமங்கான் சொல்லுகிறான் வாய்மக்கையர்க்கரசியே காஞ்சங்கிவரசித்த அரசன் எனப்படுகிருக்குமாவ்கைன் தவடிமிருகங்களை வேட்டையாடுகிறவியிந்தம் இந்த ஆரணியத்திலே வந்தேனென்று சொன்னான் அதுகேட்ட மாத்நிரத்தில் அக்கமோகனாங்கியானவள் கம்முடைபளண்ணப் இன்றைக்குத்தான் பஸித்தென்று குதுகலமா அந்தாராதன் ஆசைவலையிலகப்படும்படிபுரி அரிசீர்த்தனஞ் செய்து வினைவாசித்துக் கொண்டே இருண்டமேகம்போலக்கறுத்துக் தெய்வமணம்விசுயின்ற திவ்யியமயிர்ச்சார்து பூசப்பட்டு காணுகிதகந்த புஷ்பவ்வேனாடு முடிக்கப்பட்ட அளகபாரமஅவிழ்த்து முதுகிற்புரளவும் கைகளிலணிந்த கவரத்தினகசிதமகிய பொன்வளையல்களழலவும் மேலேதரித்த பிரதம்பாரமரபடத்தீயம் சேர்த்துவிடவும் முகமாகிய சந்திரனிடத்தில் அயிரகபாணஞ்செய்யச் சொன்னுநின்றசேவலும் பேடையுமாகிய இரண்டு சகோர பட்சிகளைப்போல மாப்பினிடத்தில் இரண்டு குழங்கள் விளையவும்காமக்குறிப்புத்தோன்றுமபடி மந்தகாசஞ்செய்து மிகுந்தலக்ஷகபோடு தலைபயனைத்து கடைக்கண்ணால் ராசனுடைய மாட்டிறுகையுத்தோள்களி னழகையும் பார்ப்பவன்போல வஞ்சகமாகப் பாரகதுக் கொண்டிருந்தவள் அந்தமோகனாங்கியானவள் தன்னிடத்திலே மிகுதரமக்குறிகள்தோன்றுமபடி வஞ்சகமாக நடக்கின்றதை யதார்த்தம் மென்றும்கி அரசனும் அவன்காமாங்க கத்துக்குள்ளாகி அந்தக்காண்கனும் விதைமொறக்கைகளில் தாயபெதனுசும் சோரவழித்தவர்கள் பொற்கிண்ணங்களுக்குச் சமானமாகிய இரண்டு குழங்களிலும் பதிந்துவிடச்சித்திரப்பிரதமையைப்போல ஆசைவந்துகின்றவிட்டவன்.

இந்தப் பிரகாரம் புத்திபிரதமையடைந்து மகராசன் தன்னுடைய
யமனத்தைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு அவன் சமீபத்திலேயேயாய் வாரா
யம்பெருமான் முகமே மக்கையற்றாரினை நீயார் உன்சாமதேய மென்ன
இங்கேதலியவற்றும் விஞ்ஞானத்தோடு அரிபாமசங்கீர்த்தனஞ் செ
ய்வதற்குரியான் யாதென அறிவு அடற்கவன் சொல்லுகிறான் வ
ராய்திலட்சியோதண்ட பாணிக்கொப்பாடி அந்நிலா வண்ணிய ப்ரீ
ராமனோ நான்சதுர்முகனுடையபுகிர் என்மேர் மோகனங்கி சர்வே
ஸ்வராரதிய பரந்தாரமுடைய இருவழிகளையே கஞ்சமென்று பற்றி அ
ரிவாசரமாதிய ஏகாதசீவிரதத்தை யனுஷ்டிக்கின்ற சத்தியசம்பன்ன
னெவனோ அம்மப்பமுட்கிளேஷ்டனைய எனக்குப்பத்தாவாகப் பெற
வேண்டுமென்று நினைந்து அபரண அபரண ஆரணியத்திராநின்ற இந்தச் ச
ந்தனத்தோலையில் கெட்டுள்ள அரிபைப் பசனெய்து கொண்டிருக்
கிறேனென்று சொன்னான் அவன் வயிடிச் சொல்லிக்கொண்டு வரும்
பேரே மகராசனாகிய இவ்வாசரமாதிகரித்துத் தன்னுட்கணிக வசமல்லா
தாய்ந்த கொண்டு வர விரைந்தினை உன்னைக்கண்டமாத்தி
ரத்தால் என்னைப்புகுப்பாணங்களை எய்துகொல்லுகின்ற மனமத னு
டைபா யுத்தமாதச சகீர்த்து உன்னை உன்னுடைக் காவலிலிருந்துகறை
யேறச் சுவைவாய் யானால் என் பிராணநிதம் இல்லாவிட்டால் நில்
லாதென்று நானுத்தாவாகப் பிரிபவானங்களைச் சொல்லி இரங்கிகேட்
கின்ற மகராசனைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றான் வாராய்புநஷ சிரோ
ஷ்டனோர் அரிவாசரமாதிய ஏகாதசீவிரதத்தை யனுஷ்டிக்கிறவ நெ
ன்றும் அசரணானந்தத்தில் அநிபத்திரகத்தை புடையவரென்று பி
ரமதேவனுடைய நான்முன்னம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன் ஆகையா
ல்களையே நேறியும் விவரபுருஷன்நீரேயல்லாமல் மற்றையாரிருக்கிற
ர்கள் இப்போது உம்மை ஆளிக்கொண்டுசெய்வதிலே எனக்குவொரு ஆ
டங்கமுமில்லைய ஆகிறும்பர் எனக்கொருவரத்தை அரிதிருவடி சா
சுமாய்கப் பிராணஞ்செய்து அவன்கேட்ட வரத்தைக்கொடுத்து அ
தற்குநான் எதுசெய்யத் தக்கதெனறுகேட்க அந்தவரத்தைக் காலா
ததரங்களிலே நீசாதிபத் தவறாமல் பரிபரணம் பண்ண வேண்டுமெ
யாமெனவென தாமிருவருமே கொத்திற்குப் பேரய்த் திருக் கலியாணஞ்
செய்துகொண்டு ககத்திருநீரே மென்று சொல்ல அதற்குமகராசா
சுருபவன் வாராய்மோகனங்கிமே இங்கே உன் காமாக்கினியினு
ல் தகிக்கப்பட்டிச் சொல்லையடை இருக்கின்ற என்னைத் தனயசெய்
புதுகிளேஷ்டனெய்யால்சாதத்தில் திருக்கலியாணஞ்செய்யுகின்றோ
வென்கொண்டு செய்பப் போகிறும் விடுவதும்போதோ கிணைதப்ப

தென்றுபலவாறு 1ச் சோகத்தோடுசொல்லுகின்ற ருக்குமாக்கதமகா
ராசனைப்பார்த்து மோகனாகிச்சொல்லுகொள்.

வாரீசுத்திரகுலோத்தம்கனே பிரமசேவனுடைய புத்தியோகிய
நான்விவாகத்திற்கு முன்னமேஉம்மைத்தருவுகின்றதுதியாமோவென்
றுசொல்ல அதற்கு மகராசனுவன் காத்தருவமனம் அரசர்களுக்
குரியதாயையால் குற்றமில்லை யென்றுசொல்லிச் சம்மதிக்கச் செய்து
அந்தாதேவகன்னிகைகைய அழைக்களுதிசைப்ப பன்னிக் கீரீடத்தான்
அப்படியிருவருஞ் சூரபாகத்தையனுபவித்துவிட்டு மாக வார்த்தை
யாடிக்கொண்டேகி சாலைக்கு வெளிப்பவந்து அங்குக்காத்திருந்த சே
னையளில் ஒருவனைப்பார்த்து திரைத்தைக் கொண்டுவருமாபடி உத்திர
வுசெய்யபடலே அவனோடிக்கொண்டொந்த திரைத்தின்மேல் மத்தக
ஜமும்பியுப்போல ஆரோகணித்தாரகல் சேனைகளும்வெட்டடைங்கா
ரர்களும் புடைசூழ்ந்துவர ஆனையத்தின்வழியே திரைமானது செல்
லுகையில் ஒருமும்பானது அந்தத்தேரிப்புட்டிய குதிரைகளின் சூயம்
புளளால் மிதியுண்டு வருந்துவதைக்கண்டு மகராசன அனுதாபப்பதி
ம்போது அவ்வுடம்பானது பிராணனைவிட்டது அதனுடைய பிராண
னது திவ்வியதேசோமயபுருஷனுப் ஒருமானிக்கமய கீமானத்தின்
மேலே ஆகாச விதியில்நின்று ருக்குமாக்கத மகராசனுடைய கன்னக
ருக்குமாத்திரைத் தோற்றப்பட்டுச் சொல்லுகின்றது

வாராய் ஸீவைஷணவபாமோபாயகிஷ்டனாகிய ருக்குமாக்கதம
கராசனே நான்பூர்வத்தில்பிராமணகுலஸ்திரியாய்ப்பிறந்து அந்தப்பி
ர்மகுலத்தில்திவ்வியசௌந்திரனாகிய ஒருபுருஷனைவிவாகஞ்செய்தவா
ழ்ந்திருக்கின்ற காலத்தில் அந்தப்புருஷன் என்னிடத்தில் வியாமோக
மில்லாதவனு கிரந்தரம்பேசிகாந்தனாகவே திரிந்துக்கொண்டிருப்பான்
அவனுக்கு என்னிடத்தில் திஷ்டமுண்டாகும்படி ஒரு வேகியினிடத்
தில்ஒளவுதம்வாங்கிவந்து அவன் அநிந்துகொள்ளாமல் பாலீசேந்த
துக்கொடுத்தேன் அதுமுதல்என்னிடத்திலே அதிக பிரியமுண்டாகி
பபரத்தையருடைய உறவில்லாமலிருந்தான் நானுட்கம்முடையஎன்
ணம் பறித்ததென்று அவனோடு போகபாக்கியங்களை அனுபவித்துக்
கொண்டிருக்கும் சிலநாள்களுக்குள்ளே நான் மூடமதிதரல் முன்னே
கொடுத்தஒளவுதத்தின்உஷணத்தானேஎன்புருஷனுக்கு காதல் வியாதி
கண்டு அதனுல்வெடுநான் உபத்திரவப்பட்டுத்தேவமெலிந்துளந்த மணி
மந்திரஒளவுதங்களாலும்அந்தோய்யாணியாமலேமரித்தனன் அவன் இ
ந்தையின் வித்துவாகிஅதிதரித்திரியதசையையடைத்து உன்வாயும்

உட்கொம்போரனமும் வஸ்திரமும் கிடையாமல் நானுவிதரோகங்களா
லேயிழக்கப்பட்டுத் தேகநியோகமடைந்தேன் எனவனை மருந்துட்டுக்
கொன்றாகாபாவியாகிய என்பிராணனை யமதூதர்கள் யாதனா சரிசுத்தி
பெறாமலுபச்செய்து யாபுரிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு புருஷனைக் கொன்ற

பாபந்திருமடடி நகரத்திற் போட்டார்கள் அந்நாகவேஷனைகளை வெகு
காலம் அனுபவித்த இக்க ஆணியத்தில் உடம்பாய்ப்பிறந்தேன் உடு
ம்பாய்ப்பிறந்திருந்தான் இப்போது உம்முடைய திவ்வியபாதத்திற் கட்டி
யடி அசுவவடலின் கால்களாலேயிதிக்கப்பட்டு வருத்தப்படுவதைக் க
ண்டுபிரமபாகவதோத்தமனாகிய நீ அனாதாடப்பட்ட அபிமானபாக்கி
யாகத்தினால் சேன்முத்தனாகித் திவ்வியமேஜோடிய நித்தியசொரூபத்
தைப்பெற்றுப் பிம்ருத்திராசனாடையமனோவாக் துக்கும் எட்டப்படா
த அபிமானித்த வைகுந்தத்தையடைகின்றேனென்று மகாராசனைப்
படிதமாகக்கொண்டாடி அந்தத்தேஜோமபபுருஷன் மறைத்துவிட்ட
னான் பின்பு ருக்குமாயகந மகாராசன் அதிகஆச்சரியத்தை யடைந்த
மனைய் ஸ்ரீராமபத்தியானஞ்செய்து அத்தமோகனஞ்செய்தான் சரசுவார்த்
தைகளைப் பேசிக்கொண்டே தன் நகரத்தைநோக்கித் தேவாரசெலுத்
தினன்,

வசிலுடர்வாக்கியம்.

வாய்யுதித்தருளேசனாகிய மருத்வமகாராசனே இத்தப்பிரகார
த்தரிப்பாலாகிய ருக்குமாய்தமகாராசன் கெட்டையாடித் திரும்பிவ
ருவதைத் தர்மபாகநன் சாரணர்களாலே மேயிப் பட்டுப் பிராமண
மந்திரஸ்திரன் மந்திரஸ்திரங்களைப் பாடிக்கொண்டு பூரண சும்பங்கள்
திருக்கன்முதலிய கடன்களுடன்துக்கனைத் தாம்பிமுன்னே செல்லவும்

மங்களவாத்தியங்கள் முழங்கவும் கால்நகை செனைகளும் புடைகுழற்
துமயிடவும் மீதிநிமார்களும் ரிஷிசிரேஷ்டர்களும் பிராமணைந்தவர்க
ளுக்கெருங்குவமவுள் எதிர்கொண்டபோய்த் தன்பிதானவக்கமம் பிர
ணா றஞ்செய்து அதிகுபுராசரயதோடுககாத்துக்குக்கொண்டவந்து அர
ண்மணேசேர்ப் பாஸ்ருக்குமாக்கமாக்கமாசன் மேகாகுதேவியோடு இர
த்ததவிட்டி தங்கி அவனைச்சிலதேழிமார்தனோடு அப்பப்பாத்திற்செய
ப்பிவிட்டுச்சபாமண்டபந்தையடைந்து சிங்காசனத்தின்வீற்றிருந்துத
ர்மாக்கதனைப்பார்த்து இவ்வொருவகாதமியினும்பீடம் சந்திராவளிமுத
லியுடன் தாய்மார்களும் வள்ளுநனுப்பநைச்சாந்துவித்தநீர்மழையு
மதுஅரசுக்குட்டிட்டி தசத்தார்களும் நுரிதினஉபவாசத்ததக்கம
மாகவே அனுஷ்டித்துக்கொண்டுவருநீர்களா வருணச்சிவமதரும்க
வருமல் செங்கோல்செறுத்தியருகின்றபா தேவதா ஸ்திரிசள் அரிந்
சார்த்தமாகப் புஷ்பங்கொடுக்கின்ற கந்தவனகைக்கரிமம்மடந்தேறிய
ருகின்றதாலென்றுவெகு சமீபச்சாங்களைக் கேட்கின்ற தன்பிதான
வணங்கித் தர்மாவதன் சொல்லுகின்ற.

வாராய்என்பிதாவே தேவரீருடைய கட்டளைப்படியாவும் குறை
வில்லாமல்உந்துவருகின்றனவென்று சொ னுள் அதுகேட்டுத்தன்
புக்திரனுகியதர்மாதேவனை இரண்டுகைகளாலுந்தழுவித் தன்பக் - த்தி
ல்டட் ாவைத்துக்கொண்டு மத்திரிகளும் ரிஷிகள்முதலானபெரியோ
ர்களும்நிறைத்திருக்கின்ற அந்தச்சபையார்வைப்பார்த்துத்தான் வாம
தேவரீமுதலியமுனிவர்களுடைய ஆச்சிரமத்திற் சென்றதையும் ஆர
னரியசதில்தஷ்டமிருகங்களைவேட்டையாடி ஆராதத்தால்சந்தனசோ
லை சிறுலைபடைத்தளவில் அங்கு அரிமாமசங்கீர்த்தனஞ்செய்துகொண்ட
ருக்தமேகானுங்கிடைக்காண்டு கிழித்துவந்ததையும் சாங்கோப சாங்க
மாகத்தவரிவித்துத் தான்கவியானஞ் செய்துகொள்ள வேண்டினென்
னங்கருத்தையும் வெளியிட்டனன் இவற்றையெல்லவகங்கேட்டு அவர்
கர்யாவரும் குதுகலமானமனசையுடையவர்களாகி ருஞ்சுமங்கத ம
காரகனைப்பார்த்து நீர்அழைத்துவந்தபெண் அரிமினிடத்தில் பத்தி
யுடையவளாய்க் காணப்படுகிறவமல்லாமல் பிரமதேவனுடையபுத்தி
ரிபுமாயிருக்கின்றான் ஆதலால் அவனைவினாவுஞ் செய்து கொள்வதிற்
யாதொருதடையுமில்லையென்று சொன்னான் டட்டெனத்தாய்க்கா
டைன்சிங்காசனத்தாக விட்டி நங்கிப் பரபரப்பானே அதிகாரத்தோடு
சித்தனாய் சந்திராவளிமுதலிய தாய்மார்க்கிருக்குமிடத்திற்சென்
ன்றுஅவர்களைவணங்கிவருங்கந்தாய்மார்களை தனபுருஷன்வாங்க

நாக்கமுயியரீங்கையாலும் அவனைச்சாக்ஷாத்பரப்பிரமம் கிபமக்
விஷ்ணுவாகவும் பாவனைசெய்து அவன்சந்தேஷிக்குமீடோதுசந்தோ
ஷித்ததுக்கிரும்போது துக்கித்தது அவன் அன்னைப்பெற்றவர்களிட
த்திலே காணும் அன்புள்ளவளாயும் அவனுக்கு இஷ்டர்கள்ல்லாதவர்க
ளிடத்திலேயுடனும் இஷ்டமில்லாதவளாயுட்குநுத்துகன்னைமுதலாக
வர்கள் கண்டொருபுறமென்னுங்கருத்துச் சிறிதுமில்லாமல்தன்பு
ருஷனே கண்டிகளிக்வேண்டுமென்ற எண்ணத்தையுடையவளாய்
ப்போகமுதலிய உபசாரங்கலாயும் எந்த உத்தமஸ்திரீ செய்துவருகி
ன்றானோ அவனேகம்புடையவனென்று இதுகாசுபுராணதிகள் சொல்
லுகின்றன அப்படியேயாகொரு குறைவுமில்லாமல நடந்துவருகின்ற
மகாபதிரைகளைய என்ன அன்புள்ளராய்மார் உளே உங்களுக்கு இ
ச்சிறுவருகியரின் உங்களிடத்திலே சொல்லிக்கொள்ளவேண்டியதொ
ன்றுண்டு அதுதான்எனினில் நம்முடைய மகாராசனுவர் வேட்டை
க்குப்போன அடையிரிடத்திலிருந்து கிரகித்துக்கொண்டு வந்தபிரம
தேவன்புத்திரியாகிப் போகனாக்கி யென்பவனோ அவர்வாசனஞ்செய்து
கொள்ளுபடி நீங்க எல்லேளும் அவருக்குச் சொல்ல வேண்டுமெ
ன்றுசொந்தியாவின்றதர்மங்கதனைப்பாத்து அப்படியேசெய்கிறோ
மென்று அவனுக்குவாக்குக்கொடுத்த அனுப்பிவிட்டுத்தங்கள் அந்தபு
ரத்திற்குமகாராசன்வந்தபோது நூறுதேவி மார்களும் எதிர்கொண்டி
போய் உபசாரங்களைச்செய்து அழைத்துவந்த ஓராசனத்தி லெழுந்த
ருளப்பண்ணியவருஞ்சூழ்ந்துவரநின்றகொணவோரீர் பிராணநாயக
ரே உம்முடைய அடிமைகளாகிய எங்களிடத்திலே உமக்குயாகொருசர்
வேசமும் வேண்டியதில்லை உமக்குவிஷ்டம்வர நடந்துகொள்வதன்றோ
எங்களுடைய முக்கியகடமை நீர் ஆரணியத்திலேபோய்க் கொண்டு வர்
தமோகளுங்கினியவிவாகஞ்செய்துகொள்ளுமென்று சொல்லியவரு
ஞ்சம்பதித்தார் இவ்வாறு யாவருடைய சம்மதியைப் பெற்றுக் கொ
ண்டிவ்வுகபமுசூர்த்தத்திலே அந்தமோகளுங்கியை அக்கினிசாட்சி
யாகப் பாணிக்கொணஞ்செய்து அரிவாசலாகிய ஏகாத்மியரத்ததை
யும் அதுஷ்டித்தப்பதினாளுவருஷாஸமாய்ப் அதுருடையபோகசா
காத்தில் முழுகிநுத்தான்

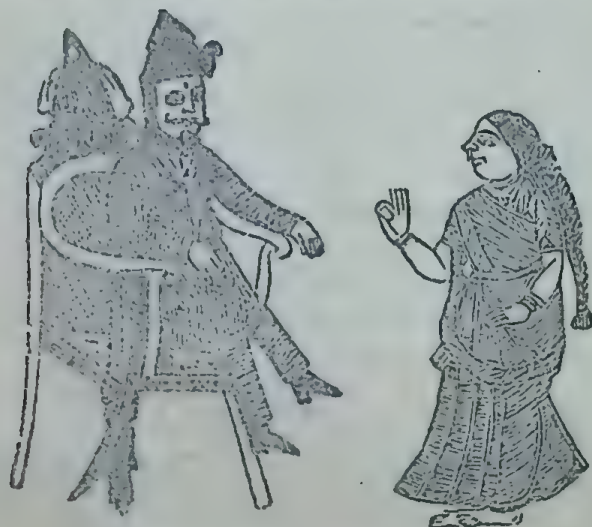
இவர்க்காலத்தில தர்மங்கதமகாராசனுவன் தேவமெங்கும் ஏ
காத்மியரத்தவருளும் உத்தவனைக்கர்யங்குறைவுபடாமலும்செ
ங்கோல்முதலிசெகாமலும் இப்பூமண்டலத்தை யானும்படிப்பெரியம
ந்திரிக்ஞாபட்டங்கட்டினிட்டு திவ்விய அஸ்திரசஸ்திரங்களை எந்தத்
க்சாய்வினாதத்தி மேலேநிரதாஜதாசுபுரத்தின் புடைமுற்றுவர

வுமாண்டேரிமுரைய வாத்நிபங்கள் முழங்கவும் காந்தவாலோகத்தை யடைந்து அந்தக்காந்தவ ராசனை செபித்து அவ ில் காணிக்கையாக க்கொடுக்கப்பட்ட நவரத்தினங்களைப்பெற்றுத்திக்குப்பாலகர்களிடத் திலேபோய் அவர்கள்மாவளையும் செபித்துவருகையில் மகாதேவனுந் தியவருணராசன்தோற்றுப்போய்விட அம்மகாதேவனுடையபுத்திரிக கையடபகரித்து நாகலோகத்தையடைந்து அந்தாராசனை வெற்றிவா ண்டி அவனுடைய பத்திரிகாசத்தினங்கள் ஆபிரத்பேரையும்அபகரித் துக்கொண்டு வந்து தன்பிகாவினுடையதிருவடிகளில் அந்தரத்தினங் களைச்சமர்ப்பித்துத்தரன்செயக்கொண்டவாலாற்றையும ஆபிரத்கொ ருதன்னிகைகளைத் காங்கிசித்துக்கொண்டவத்தையுந் சொல்லித்த ண்டனிடமிக்கின்ற தர்மங்கதனை மாப்புறத்தழையி ஆளத்தபரவசனா கக்கண்ணீரால் அவனைபினைத்துஎன்உயிரினுஞ்நிறங்க புத்திரபிமே புருஷசிங்கமே கண்மணிபேபென்று கொண்டாடி அந்த ஆபிரதகொ ருதன்னிகைகளைபும் கன்புத்திரனுக்குக் கலியாணஞ்செய்யித்த அந்த நவரத் தினங்களை மோகனாங்கிக்ே கொடுத்து இஷ்ட போகங்களை ய ணுபவித்துக் கொண்டிருந்தனன்.

இப்படியனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் நாளில் ஏகாதசி விரதத் துக்குப் பங்கஞ்செய்யச்சமயம்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற அந்தமே கனாங்கியினுடைய காமாந்தகாரத்தி லகப்பட்டு அன்னோநிசரசமாசம துரவசனங்களைப் பேசிவினையாடி இருவருக்காம்பூல்துகளைத் தரித்து க்கொண்டு இருக்குஞ்சமயத்தில்வழக்கப்படி அரிதினமாகிப ஏகாதசி விரதத்தைத் தொடக்கஞ்செய்யுந் தாமதித்தி இன்னொருபத்தினமொன்று வன்னுவன் நகரமெங்குத்திரித்த பறைசாற்றினான் அப்பறைமுழங்கத் தை நும்மாங்கத மகாராஜன் கேட்டமாதிரத்தில் அரி றுறிபென்று பதவந்தாமங்களை ஸ்மரித்துக்கொண்டு பஞ்சசயனத்தைகவிட்டுப்பூமிநி ல்குதித்து வாயிலுள்ள தாம்பூலத்தை யுமிழ்ந்து விட்டுச் சரசவாத் தைகளைப்பேசாமல் புருஷோத்தமகை ஸ்மனை செய்துக் கொண்டிரு க்கின்ற மகாராசனைப்பார்த்து இதுபரிபக்கம் ராசன் ஏகாதசி விர தத்தை ஆசரிப்பது தனக்கு தெரியா ததுபோல் மோகனாங்கி உஞ்ச மாசச் சொல்லுகிறான்வாரிள்ளவிராணபதமாகிப இஷ்டகாயகளைஎன் னுடனே சரசவாதத்தைகளைப் பேசிக்கொண்டிருந்தாற்போல் இருந்து சரேலென்றுபூமிபிந்துதித்துத் தாம்பூலத்தை யுமிழ்ந்துவிட்டு பதவந் தாமங்களை ஸ்மரிப்பதற்குக் காரணமென்னஇதென்ன ஆசரிப்பதமா யிருக்கின்றது எனக்கு விபிதிமாகச் சொல்லக்கூடவிரென்று நிரூபி தியாவின்ற மோகனாங்கியைப்ப ர்த்து வைஷ்ணவரீ மாதாய விஷ்ணு

மிக நுஞ்சுவையுடைய மகாபாஜனுனவன் சொல்லுகின்றான் வாராய்மோ
கனும்மியே இன்றையத்தினம் ஏகாதசிகாவிரதத்தைத் தொடக்கஞ்
செய்யுந் தசமிநிதி மேலுத்திகார்த்திகைமாதம் இக்கமாதம் மற்ற
மாதங்களுக்குள்ளே முக்கியமானது இதுனுடைய விவரணத்தையும்
ஏகாதிநிதுடைபயகாத்தமியத்தைபுஞ் சுருக்கமாகச்சொல்லுகிறே
ன்கேளென்று ருக்குமாங்கதமகாராசன் சொல்லுகிறான்

ருக்குமாங்கதமகாராசன்வாக்கியம்

வாராய் மேகனாங்கியே தமது விரேது கஜாயமான கடாட்சத்தி
னா ல் திருவுத்தியில் சுவாமுகனைப்பெற்று அவனுடையபுருவவேர்வை
க்குமிழிவினின்றஞ் சங்கரபகவானைத்தோற்றுவித்த அவர்களுக்குச்
சிறுஷ்டிச் சொழிலைபுஞ் சங்காரத்தொழிலையும்வாடுத்து அவர்களுக்
குள்ளேதான் அக்ஷரிபரமிபாயிற்று அக்கயிரண்டு கிரிபைகளையும் க
டத்திக்கொண்டு அம்முறையின்படித் தான் யுபேந்திரனாகிப் பிராண
கோடினை ரட்சித்துச் சகலாண்டங்களுக்கும் உள்ளாற்புறம்புமாய் நி
றைந்து ஷாப்துண்ணிய பாப்கிரவராய் விளங்குகின்ற சர்வேஸ்வர
ரானவர்முப்பத்திரண்டுலட்சம்போசனைவிசாலமுன்னதிருப்பாற்கடனு
க்குள்ளேவிரகிற்ற பத்துயோசனைப்பாப்புள்ளுயோசனையுபாழுமு
ள்ள திருக்கோயிலில் முக்தலட்ச போகனைநீளமும ஒன்றரைலட்சம்
யோசனை அலமுமுடைய சேஷமனத்தின் மீது இவ்வாடகை லட்சக்
திக்கமாகிய திருக்கோயிலையவராய்ச் சமனித்துப்பாணியிவ்வு மாத
ிய காலச்சக்கராசுடத்துப்படித் திருக்கோயிலித்தறங்கா நின்றபோகி

த்தினாயிலிருந்து எழுந்தருளுகின்ற பிரதகாலமாகத் துந்தகார்த்தி
 னவமாதம் ஸ்திரீசர்வேஸ்வரர் திருத்தாண்டி விழித்தருளுகின்ற காலமாக
 வும் திரிவிக்கிர பூர்த்தியானவர் மூன்றடிமண் இரந்து திரிலோகத்
 தையும்இரண்டடியா ளளந்துக்கொண்டு மந்த்ரோ டிக்குத் தன்மேல்தி
 ருவடிவைத்துப் பாதாளலோகத்தில் அமுக்தியபொது மகாபலிச்சத்
 திரவர்த்தி திரிவிக்கிரபூர்த்தியைச் சேவித்து இத்தினத்தின்பாலானும்
 நீபாரதிமோயேற்றித்தேவரீர் என்னிஷயத்தில்கூடாத்திரிபாசித்திரங்க
 னைச்சொல்லி விபத்தவாயாசரிக்கும்படி வரத்தக்ககேட்டுப்பெற்றுத்
 கொண்ட அந்தக்காலமாகவும் அக்கினிநகத்திரமாயிபிர்த்தினகேடச
 த்நிரமும் பெளர்நிதினையும் சம்பந்தம்படுகின்றபடியால் அக்கினியின
 லே ஸ்திரீசர் வேஸ்வரருக்குத் திருத்திசெய்துச்சாந்திசெய்யவேண்டிய
 காலமாகவும் விளங்காவின்ற இத்திரிபூர்த்தியும் ஸோகேஸ்வரர்க
 ளுக்கும் ஈஸ்வராபிப ஸ்ரீமரீபானவர் அச்சாவதாரராய்எழுந்தருளி
 யிருக்கும் திருத் கோயில்களிலும் தங்கத்தங்கள் திருத்தகளினுத்திரா
 ராதிகளை ஏற்றிவைக்கவேண்டு மென்றும்மாமிசமுதலிய தாம்சபதர்
 த்தங்களை விலக்கவேண்டுமென்றும் அவற்றைவிலக்காமல் புசித்தவர்
 கள் ஊர்ப்பன்றிபாய்ப் பிறப்பார்களென்றும் மாசங்கள் தோறும் இர
 ண்டிபட்டசங்களிலும் வருகின்ற ஸ்திரீபுரிதினமாகிய ஏகாதசிவித்தத்
 தை யனுஷ்டிக்காமற்போயினும்இத்தசாமத்துப்பூர்வபட்சத்திலாவது
 தசமியிலுருவேனோபோசனஞ்செய்துவகாதசிபிஷ்டாராதத்தினாமொ
 ழித்த மறுபாந்துவாதசியில் அருணோதயததுக்கு முன்னோ அரிபை
 ஆராதித்த ஒருஅதிதிபோயி பாரணைசெய்து ஸ்திரீபு பதிபினுடைய
 ஆலைபங்களிலும் பகவத்குணனுபவஞ் செய்புரிட்களிலுஞ்சென்று
 அன்றுபகற்பொழுதையும் நித்திரையில்லாமலே போகக் இராத்திரி
 க்கும் போசனஞ்செய்யாமல் இப்படி நான்குவேளை போசனத்தைபு
 ம் ஒழித்து ஏகாதசிவிரதத்தை யாசரிக்க வேண்டுமென்றும்இம்மாதத்
 தில் கோற்கவேண்டிய கிருஷ்ணவிரதத்தை யநாசாஸ்திரமாகக்கொ
 ண்டாடவேண்டு மென்றும் இத்தவிரதிகள் கிரதசய:வந்தபரமபந்தை
 யடைவதற்குச் சந்தேகமில்லை மென்றும் வைதீகபுராண நூதிகாசங்
 கள் கூறுகின்றன ஆகையால் இன்றகார்த்திகைமாகப் பூர்வபட்சா
 காதசிக்குமுதல்நாளாகிய தசமிதிதித்தினத்தில் நயனபஞ்சாடனத்தி
 ன்மேல் உட்கார்ந்து உன்னோடு சல்லாபவார்த்தைகளைப் பேசித்தா
 ம் பூலாதிகளைத் துறித்துவைத்தவிரதபங்கஞ்செய்துக் கொள்ளக்கூடா
 தென்று ருக்குமாங்கதமகாராசன் சொல்லக்கேட்ட கோகுலத்தி சேச
 ல்லுகிருள வரீர் எவ்விதாணபதாராகிய நாயகே முடிவிலேசொல
 ன கிருஷ்ணவிரதத்தைபெய்ப்படி யாசரிக்கிறது ஆசரிப்பதினவேயுண்

டாகும் பன்னியாது அதுகளை எனக்குவிபிரதமாகச் சொல்லவேண்டுமென்று பிரார்த்தியாநின்ற மோகனங்கியைப்பார்த்துமகாரான் சொல்லுகிறான்,

வசிஸ்டர்வாக்யம்.

வாராய்மார்த்தண்டகுலேசனுபே மருத்தமகாராசனேஇப்படித்தன்னைப்பிரார்த்தியாநிறை போகனங்கியைப்பார்த்து ருக்குமாங்கதமகாராசன்சொல்லுகிறான் கேளாய் பெண்ணமுதமே ஆடிமாத முகலரயிப நான்குமாதங்களுஞ் சிரார்த்தமாதமென்று சொல்லப்படும் இந்தகாளுமாதமும் சதுர்வர்த்தார்தார்தமும் விரதத்தையிப்பித்துக்கொண்டேயதாசாஸ்திரமாக எட்டுஏகாதசியையுடையவாசமிருந்துகமக் கிஷ்டமானபதார்த்தங்களைவிடவதாவதொன்றைப் புதிக்கிறதில்லையென்றுதங்களுஞ் குளனே சந்தேகஞ்செய்துக்கொண்டு எண்ணெயைத்திண்டரதல்நெய்யிட்டுக்கொண்டு நெல்லிப்பருப்பாகிய உணப்பினால் அடைப்பிபாக்கி ஸ்நானஞ்செய்து பிராமணோத்தமர்களாகிய வைஷ்ணவானைஉபசாரஞ்செய்து அழைத்துவந்து ஒருதிவ்வியாசனத்தி லெழுந்தருளப்பண்ணிச் சானக்கிராமம் மூர்த்திகர்மகோதானம் பூதானவ்னைச் செய்து ஸுப்பசிமாதமு கடந்தபிற்பாடு இத்தக்கார்த்தினைகமாதத்து முப்பது தினமும் கிருஷ்ணவிரதத்தைமேற்கொண்டு ஒருவேளை போசனமும் ஒருவேளைடாலுமாகப் புசித்து அதற்குக்கூடாமைபா யிருந்தால் ஒரு நாள்போசனமும் ஒருநாள்பால் கனிமாவுமுதலிய ஆகாரங்களையும் உண்டு அரிஸ்மாணைசெய்துகொண்டு கிருஷ்ண விரதத்தையனுஷ்டித்

பார்கள் இந்தமாதங்களில் செய்ததானம் சிறிதாயிருப்பினும் அதை அந்தாயிரமாகப் பெருகும் இவ்வாறு கிருட்டிணவிராதத்தை யாசரிப்பவர்கள் ஜன்மமரணமாகிய சமுத்திரத்திடைக்கடந்து பிரமருத்திராதி களுக்கும் அடைகிறதற்குத் துல்லபமாகிய பராபதத்தை எளிதிலே பெறுவர்கள் இதுமேற்சொன்ன இதிகாச புராணங்களிற் கருந்தென்று சொல்லி வாராய்கோமளமே இன்றுமறிவாசரத்துக்குத் தொடக்கஞ் செய்யுந் தசமிதிதியாகையால் தீர்த்தமாடி ஊர்த்துலபுண்டரத்திந்து ஸ்ரீபகவானையாராதித்து ஒருவேளைப்போகாணஞ்செய்து இவ்விருந்திரிசங்கமரமில்லாமல் தனிபே தப்பபாபனத்தில் சயனிநிலேயில் மென்றான்.

அதுகேட்டு மோகனுங்கியானவன் நாம் பிரமதேவரிடத்திலிருந்து வந்து நெடுநாளாச்சு இதுவரைக்கும் இத்தாஜனுடைய ஏகாதசிராதத்தைக்கெடுப்பதற்குச் சமயம் வாய்க்காமற்போய்விட்டது இவ்விருந்தாயிரத்தப்பிரமதேருடைய கடாக்ஷத்தினாலே நல்லசமயம் வாய்த்தது இத்தக்காலத் தப்பிப்போனால் இனியெப்போது நமக்குக் கிட்டிவான் அதனக்குள்ளே ஆலோசனைபண்ணிக்கொண்டு வாராய் என் இஷ்டநாயகரே தர்மசொருபர்களாகிய அரசர்கள் தங்களுடையகுடைக்கீழ் முள்ளஜனங்களை வர்ணச்சிரமதர்மந்தவறாமல் செங்கோல்செலுத்தித் துஷ்டநிக்கிரகம் சிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்து நெற்பயிற் முதலானவை களையழிக்கவொண்ணாமல் மீருகங்களை வேட்டையாடிக்கொன்று புரிக்கும்படிச்சாஸ்திரங்களில் விதித்திருக்கின்ற முயல் முதலியவற்றைக் கொண்டு வந்து பாக்குசெய்து துவ்வியானனங்களோடுபட்டித்தனதிக ரூபலாவண்ணியமுள்ள டௌளஸ்திரிகளோடு கானுவித காமப்பாசங் களையனுபவிப்பார்கள் இதன்றோ ராசதாமமென்று சொல்ல அதற்கு மகாராஜன்சொல்லுகிறான்.

வாராய்வனிதாரத்தினமே ஸ்ரீஅரிநினமாகி ஏக தரிசய சுவ தாரஞ்செய்து புசித்தமூடமதியானவன் தமக்கும் ஒப்பும் உயர்விலா தஸ்ரீபரந்தாமரை அஜத்திராதிகளோடு சமானமென்று கிடைத்தவன் அஃ ளுருவேயுடைய நித்தியமாய்க்கிளங்காவின்ற வேகங்களை உல்லங்கனஞ்செய்தவன் பிரமணனைப் பகுவைச் சினைவ ஸ்திரீயோடு பைபண்ணினவன் சத்துருவால்வருத்தப்பட்டுத் தன்னை அடைவ வர்புகுந்தவனைச் சாகசோயிட்டவன் செய்தன்றிமறந்தவன் வாய்க்கரி லே புணர்ச்சி செய்தவன் தனக்குப்போதகாசிரியனைவணங்காபுறமி

ன்றவன் யுத்தகளத்தில் தன்னரசனை கைவிட்டோடினவன் மகானுக்
களைக்கண்டுத் தொழாதவன் தாய்தந்தையர்களைத் துஷணித்தவன்
தேடிவந்தவிருந்தையோட்டிவிட்டுத் தனியே சாப்பிட்டவன் பரதரா
கவனஞ்செய்கிறவன் தானறிந்ததை இல்லையென்றவன் முத்லானவர்க
ள் அடைகிறகாகத்தைப் பெறுவானென்பது புராணசித்தம் ஆகையா
ல் இத்தமாவிரதத்தை யனுஷ்டிக்காமல் விடமாட்டேனென்றுசொ
ல்லுகின்ற ருக்குமாங்கத மகாராசனைப்பார்த்து மோகனுங்கிசொல்லு
கின்றான்.

தேளிர்யூதி நீர் என்னுடனே சரசசல்லாப வார்த்தைகளைப்பே
ரிஎன்னெக்காமந்தகாரத்துக்குள்ளாக்கி ஏறவிட்டேனெனிய வாக்ருவா
ரைப்போல என்னோடு கலவாமல் தனியேயிருக்க எண்ணக்கொள்வது
உமக்குக்கருமோ இப்போதுமென்னை ஆவிற்குநிகன்செய்து அனை
யாவிட்டால் சிக்கிஎன் னுல்முடியுமோ காலதாமசம்பண்ணாமல் என்
னுடையகோரிக்கையை ஈடேற்றி இன்றுமுழுதும் என்னோடுசேர்ந்தி
ருந்து இஷ்டபோகங்களை யனுபவிக்கக்கூடவிரென்று இன்னும்பலவா
றாகக்கேட்டுக்கொள்ளுகின்ற மோகனுங்கியைப் பார்த்து மகாராசன்
சொல்லுகிறான்வாய்குணரிலேயே முத்திராகணமாகிய இந்தவைதி
கவிரதத்தை யாசரிக்காமல் விடமாட்டேன் விரதபங்கேரிமும்படியி
ன்றுவுன்னோடு சங்கமுஞ் செய்யமாட்டேனென்று திடமாகச் சொ
ல்லினன் இப்படிச்சொல்லிய இந்த மகாராசனுனவன் கம்முடையவச
ப்படுகிறவனுக்க் காணப்படவில்லையே ஆயினும் கம்முள்ளே இவனி
டத்தில்பெற்றிருக்கும் வரத்தைக்கொண்டஇவன் விரதத்தைப் பங்க
ஞ்செய்வோமென்று தீர்மானித்துக் கொண்டு சொல்லுகிறான் வாரீர்
சத்தியவிரதசிலரே ஆதியில் வேட்டைக்குவந்து மந்தரகிரி சமீபத்தி
லே ஒருதிவ்வமசந்தைச்சேலையில் ப்ரிஹரிநாமசங்கீர்த்தனஞ்சொய்து
க்கொண்டிருந்த என்னைக்காந்தருவவிவாகமாகப் புணர்த்தபோதுமாத
வருடையதிருவடிபின்மேல் பிரமாணஞ்செய்த நீர் கொடுத்திருக்கிற
வரம் ஒன்றையும் இப்போது எனக்குத்தயசெய்யவேண்டும்அதாவ
து இன்றையதினம் நீர் என்னுடைய மனோபிஷ்டப்படி என்னோடு
சேர்ந்த கூப்போகங்களை யனுபவித்தஎனக்குத்திருத்தியெய்ததான்
வேறன்றென்று சொல்லுகிற மோகனுங்கிடைப் பார்த்து ருக்குமாங்க
தமகாராசன் சொல்லுகிறான் வாய்க்கந்தரி உனக்கு நான்கொடுத்திரு
க்கிரவரத்தை தருகிறதில்லென்று தடுத்திருந்திலை யாயினும் இந்த
ப்ரிஅரிதினமேகிய ஏகாதசிவிரதத்தை ஆதரிக்காதவனுடைய ஜன்மம்

சுந்திரோதயமில்லாத இராக்காலமும் கற்குணநம்செய்வையனார்த் கு
 லஸ்திரியில்லாதயிடம் கந்துவல்லவரில்லாதசனையும் ஸ்ரீகோயிந்தரு
 டைய ஆலயமில்லாததேசமும் துளியில்லாத சந்தவனமும் நாயகனி
 ல்லாதஸ்திரீயும் தனையசாந்தியில்லாததவமும்பேரல வியர்த்தமாச்சே
 ளுக்கையால் நீஇன்றுவிரதத்திற்கு மாத்திரம் குறைவுகேரிடாமல் என்
 னுயிரையாவது எந்தேவிமார்க்களையாவது என்மிரியமுள்ளபுத்திரனை
 யாவது என்சகலசம்பத்துக்களையாவது கேட்டால் யாதொருதடையு
 மில்லாமல்கொடுக்கிறேன் அரிவிரதத்தைமாத்திரம் கொடுக்கிறேன்க
 வேண்டாமென்று மிகவும் யிரந்துகேட்கின்ற மகாராஜனைப்பார்த்து
 மோகனாங்கி சொல்லுகின்றாள் வாரீர் ராசகிரேஷ்டரே எனக்குச்செய்
 திருக்கிரமத்தியத்தைக் காப்பாற்றாமல் ஏகாதசிவிரதத்தை மாத்திரம்
 அனுஷ்டித்து என்னபலனைக் காணப்போகிறீர் பூர்வத்தில்கிடையாமித்
 திருக்குச்சொல்லிய வாக்கு தத்தத்தை நிறைவேற்றுவதி விமித்தம
 ன்ளே அரிச்சந்திரமகாராஜனுனைவர்தமமுடைடாமிசேரங்களைமீறந்து
 பெண்சாதிபிள்ளைகளையும் விட்டுப்பிரிந்து ஒருபுலையனுக்கும் அடிமை
 ப்பட்டார் மேலும் தசாதசக்கரவர்த்தியானவர் தம்முடைய இளைய
 பெண்சாதிக்குத்தரங்கொடுத்திருந்த வரத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்யு
 ம்பொருட்டன்ளே தம்முடையபிரானையும் விட்டுவிட்டார் இன்
 னும் அனைகசத்திய சந்தனர்களாகிய அரசர்களுடைய சரித்திரங்க
 ளைக்கேட்டுமறியிரே உத்தமமாகிய சந்திரவமிசத்து மகாராஜனாகவும்
 அரிபத்தனாகவுமிருந்து நீர் இப்படிச்சத்தியந்தவனாகிறதா யிருந்தால்
 நானென்ஈசெய்யப் போகிறேனென்று அதிகதூக்கத்தோடு கண்டளி
 ல்ஜலம் தாரைதாரையாயொழுகுப்படித்தன்னுடலில்பரித்திருந்ததிவ்
 வியபாணங்கனையெல்லாங்கழற்றி யெறிந்துவிட்டு முகத்திலணிந்த சி
 ன்துர திலத்தையழித்துப் புஷ்பங்களுநிரந்தபூக்கொம்போலத் த
 கையிலவிழந்து புரண்டு புலம்பிக்கொண்டிருந்தனள்.

இதகண்டிமா ராசனுனை இவ்விடத்தில் அப்போதேவதயி
 ச்சித்தனளே இப்போது விவசு கண்டத்தக்குள்ளானேம் இதன்
 னமதிமே ராயபோனேமேயென்று தனாகுள்ளே கிலேச மாடத்து
 பெருமூச்சுவிட்டுச் சொந்தகவிலேசாய்து சித்தப்பிரமை ணைத்

திருக்காவல் இத்தமோனாங்கியினுடைய கூட்டுதல் தர்மா
 க் கருவாவல் கருமுடைய அரண்மனைக்குள்ளே இவ்வளவுபுன்கேட்
 டபியாத அருகுால் இன்றையதினம் பிறப்பதற்குக் காரணமென்ன
 கருமுடைய பிதாவாகிய மகாராஜனுக்குத்தான் என்னசம்பவித்ததோ
 மற்றவர்களுக்குத்தான் என்ன தீக்குடேரிட்டதோ எதுவோ அதை ய
 லியவேண்டுமென்று தனக்குள்ளே அதிக விசாரத்தையுடையவனுய்
 சீவியமாக ருக்குமாங்கதனுடைய இருப்பிடத்தக்குவந்து மகாராஜன்
 ரோன்றிருப்பதையும் மோகனாங்கி பூமிபிழ்வுண்டெகாண்டு புலம்ப
 வையுடைய பார்த்து அவ்விருவரையுஞ்சேவித்து மோகனாங்கிக்குச் சநீ
 பத்திலேபோய வாரீர் என்மாதாவே உமக்கு யாராலேஎன்னகுறை ந
 டத்தது அதை உம்முடைய புத்திரனாகிய அடியேனுக்குச் சொல்லிய
 ருளவெண்டுமென்று பிராத்தியாமின்ற தர்மாங்கதனைப்பார்த்து மோ
 கனாங்கிசொல்லுகின்றான் வாராய் தர்மாங்கதா வாரும் யெனக்கொரு
 பொல்லாங்கு செய்யவில்லை உன்னுடையபிதாவானவர் ஆதியில் என்
 னைவிவாகஞ்செய்துகொள்ள அறைத்துவரும்போது எனக்குஒருவரன்
 கொடுத்திருந்தார் அந்தவரத்தை இன்றைக்கு எனக்குத் தரச்சொல்
 லிக்கேட்டால் அதைத்தடைசெய்தின்றனர் இதுவேயல்லாமல்மற்றொ
 ருவரால் எனக்கொருபொல்லாங்கும் நரிடரில்லை முன்னிருந்த சந்
 திராயித்து ராசர்கள் ஒருவருஞ் சத்தியத்தப்பிப்போனதில்லையே இ
 ப்போதுமீதர் எந்த ஏதுவினாலே அதிசயத்துக்கு உட்படுகிறவராகக்
 காணப்படுகிறார் இப்படிப் பிரமாணத்தைக் காப்பாற்றுவாரிடத்தில்
 பாரியாளாகவிருந்து வாழ்வதிலும் பிராணனைவிட்டுவிடுகிறது சர்வோ
 த்தமமன்றோ வென்று பலவாகச்சொல்லுகின்ற மோகனாங்கியைப்பார்
 த்தத் தர்மாங்கதன் சொல்லுகின்றான்.

வாரீர் அடியா கருமுடைய மகாராசாவானவர் சத்தியத் தவறகின்
 வரல்லா நான் அதையரிந்துவருகிறேன் உமோன்றுக்கும்பயப்படவே
 ண்டுமென்றுதேற்றிவிட்டுத் கன்பிதாதாகிய ருக்குமாங்கதமகாராஜ
 றிடத்திடுகின்ற வாரீர் என்பிதாவே நீர்மமக்குச்செய்திருந்தசத்தியத்
 தைப் பிடுகிறதாக எந்தையாகிய மோகனாங்கியமமாள்சொல்லுகிறா
 டை பிரமாணப்பவந்திப்பாதிருஞ்சத்தியத்திலிருந்த மாறுதபுருஷகிரோ
 டுடையவராகக் கு இந்த அபவாதம் இப்போது வருவதற்கு விதித்தமெ
 னைமென்று வணக்கிக் கேட்டின்ற தர்மாங்கதனைப் பார்த்து விதர்ப்ப
 மோகனாங்கிய ருக்குமாங்கதன்சொல்லுகிறான் கேளாய் அருமத்திள்
 னப்பே மனபூர்வத்தில் அவனுக்குஒருவாங்கொடுத்திருந்ததுண்டு அ

ந்தலரத்துக்காக மகாவிரததிலுமாயிடி இன்று நான் தன்னோடுகலந்து
இஷ்டபோகங்களை யனுபவிக்கும்படி என்னைத்தாராபிந்த மாகக்கேட்
கின்றான் விரதபங்கம கேரிடவொட்டாமல் வேறேதைக்கேட்பினும்
நான் தருகின்றேனென்பது இனிவானவசனங்களாற் கேட்டுக்கொண்டா
லும் எனக்கு இணங்கவில்லையே இதைத்தான் சத்தியம்பிசுகுகிறதாக
ச்சொல்லுகின்றான் யீதற்குநா என்னசெய்யப் போகிறேனென்று
தனக்குள்ளே அதிகதுக்காகியிருந்தான் சொல்லின் இதுகேட்டுத்
தர்மங்கதனானவன் அம்முடைய பிராவாயிய மகாராசனாவர் விரதத்
துக்குச்சிறிதும் குறைவுசம்பவிக்காமல் சத்தியத்தையும் நிறைவேற்ற
வேண்டுமே இது எப்படி முடியப்போகிறதென்று தனக்குள்ளே ஆ
லேசித்து அரியைத் தியானித்துக்கொண்டே தனதாய்மார்க ளண்
டையிற்போய் இத்தச் செய்துகளைமொல்லாம் விவரித்துச் சொன்னான்
சொன்னவுடனே அந்த னுறதேயிமார்களும் ஒகோ அம்முடைய நா
யகருக்கு இப்படிப் பட்டதாமசங்கடமும் கேரிட்டதோவென்று சிங்
தாசுலத்தை யடைந்தவர்களாய் சிங்கிரத்திலே தங்கள்நாயகனாகிய ம
காராசனிடத்திற்போய் அவர்களுக்குள்ள சிறந்தவளாகிய சந்தியா
வளியென்பவள் சொல்லுகின்றாள்.

வாரீர் எங்களுக்குப்பிராணபதாங்கிய நாயகமோர் சௌகான்டா
வ்களையும் பிராரணசெய்தவராக இருந்து எவ்வளவேனும் ஆரீலச

நீளியல்லாத காரியத்தினைச் செய்துக்கொண்டார் எங்களுக்குத்தெய்வமா
 டிய உம்முடைய கருத்துக்கினைத்து நடந்துக்கொள்வதன்றோ எங்களு
 டைய முக்கியபடமை பென்ற நினைத்து ஆதியில் நீர்யத்தினித்த விவா
 ககாரியத்துக்கும் ஒத்துக்கொண்டோம் அதனாலன்றோ இப்படிப்பட்ட
 டசங்கடம் பேரிட்டது இதுவும் ஸ்ரீசர்வேஸ் வரருடைய சங்கடப்பே
 யல்லாமல் வேறே என்ன யிருக்கின்றதென்று சொல்லியிட்டு மோசன
 க்கியினிடத்திற் சென்று வாராய் தங்கையே மோகனாகி என்னகாரி
 யஞ்செய்தாய் இகோசித்திரப் பிரதமைகளாலும் முத்துமாலையாலும்
 புஷ்பமாலையாலும் அலங்காரஞ்செய்து பணிநீர் தெளித்துப் பஞ்
 சசயனங்களை விரித்திருக்கின்ற சப்ரகூட மஞ்சயிருக்கச் சகுமாரமா
 டிய மேனியில் புழுதிபொருத்தும்படி ஒன்றுமில்லாதவளைப் போலப்
 பூமியில் புரளுவானேன் இத்தென்னமோலம் எழுந்திரு எழுந்திரென்
 றுதன்னிரண்டு கைகளாலுஞ்சேரத்தழிவி எடுக்காவின்றசந்தியாவளி
 தேவியினுடைய இரண்டிசாங்களைபும் நீக்கிவிட்டு மறுபடியும் தரையி
 ல்படுத்தித் தங்களில் நீர்பெருகத் தக்கித்தக்க கொண்டிருந்தனள்.

அதனாண்டு சந்தியாவளிதேவியானவள் அஞ்ஞானம்நிறைந்த மூ
 டமதிகளை காணாவிதமாகச் சிலாதித்துப் பிரியவசனங்களைப்பேசியன்
 றோ வசியப்படுத்த வேண்டுமென்றதனக்குள்ளே நினைத்துக்கொண்டு
 சொல்லுகின்றாள் வாராய் கருணபூஷணம் தபைய சாந்தம் சத்தியம்
 விரதம்முசலிய சங்குணங்களுக்கு இருப்பிடமாயும் திடகாத்திராராயும் தி
 வ்வியசுத்தாராயும் நமமிடத்தில் அதிகவிரீதியுடையவராயும் இந்தப்பூ
 மண்டலத்துக்கு சிருபராயும் விளங்காவின்ற ராசசிரேஷ்டரை ஸ்ரீமுகு
 ந்தருடைய கலாசுத்தாலும் கம்முன்றோர்க்கெய்த உவத்தாலுநா
 ம்மோற்றகோன்பாலும் கமக்குகண்களுக்குப் பெற்றிருக்கிறோமெமக்
 கு ஒருகுறைய முண்டோ வாராய்மோகனாகி மகாராசனாவர் உ
 ன்னைப் பாணிக்கிரஹணஞ் செய்பபின்பு எக்கெளல்லோரையும் அநா
 தாரஞ்செய்து உன்னிடத்திலேயே முக்கிய இஷ்டத்தை யே வைத்து
 உன்சொற்படி உடத்துவருவதை நானும் மற்றத் தொண்ணாற்றொன்
 பது தேவிமாசனங் கண்டு என்னவெனாமெருத்த மில்லாதவர்க
 ளாய் அவருடைய திருவுளத்துக்கு உக்களால் ஓரடாசமும் உன்

டர்க ஓட்டாமல் நீங்கலிருவரும் ஒருமித்துவாழ்ந்துக்கொண்டிருந்தால் அதுவே எங்களுடைய வாழ்வாக நினைத்துக்கொண்டிருந்தோம்இதென்னகண்மாயம் இதயார்செய்த வஞ்சனையோ நீ மனோசஞ்சலந்தையடைந்து தரையிற்புரள மகாராசரும் நெஞ்சத்துணிந்தாரோ வாராய் பெண்கள் நாயகமே உன்மனநிலிருக்கின்ற வியாகுலந்தையெனக் குச்சொல்லக்கடவாயென்று அவனுடம்பிலிராநின்ற நானைத்துடைத்துக்கொண்டே இனிபசொற்பாளர் வேண்டுகோள் கின்ற சந்திராவளி தேவியிறுடைய முகத்தைப் பார்த்து அனகரத்தோடு தேர்பித்தேகம்பி சொல்லுகின்றாள்.

வாராய் சந்தியாவளிதேவி இத்தருக்குமாய்க்கத மகார சனுவர் ஆதியில் எனக்கொரு வரங்கொடுத்திருந்தார் அந்த வரத்துக்காக இன்றைத்தினம் என்னுடனேகலந்து இஷ்டபோகக்களை யனுபவிக்கும்படிக்கேட்டேன் அனகமறுத்துச் சத்திபந்தைப் பிறளுகிறார் நான் மற் றொன்றுங் கேட்கவில்லையே இதை என்விஷயத்திலே செய்பமாட்டா மல் சத்திபந்தையே தவறிப்போகின்றவரிடத்திலிருந்து இனி என்ன வாழ்வு நாம் வாழப்போகிறோமென்று எனக்குள்ளே தோற்றப்பட்டி அதிகவிசனத்தை யடைந்திருக்கிறேனே யல்லாமல் மற் றொருருகைவு மில்லையென்று சொல்லாநின்ற மோகனுக்கியைப் பார்த்து சந்தியாவ ளி சொல்லுகின்றாள் வாராய்விவேகனா சுந்தரீ விவாகத்துக்குமுன் னே தாய்தந்தையர்முகவிய மூத்தோர்களுடைய சொல்லின் வழியிலு ம்கவியாணம் நடத்தபின் தர்முதலய மணவாளன் அழகும் சேருணங் களும் சமபத்துமில்லாமல் குருபிராகவும் விவேக ருனிபகுவவுத்தித் திராவவும் இருந்தபோதிலும் அவனுக்கு வேண்டிய உபகாரங்களை செய்வதில் மனஞ்சிறிதுங்கூசாமல் அவனை தெய்வமாகப்பாவித்து அவன்சொல் வழியிலும் பின் நமக்கென யாதொரு சுதந்தரமு மில்லாமல் நடப்பதன்றோ உத்தமஸ்திரீகளுக்குப் பரமநாமம் இந்நெக்கட்டி ம் எவனொருத்திதன்புருஷன் சொல்லியிதி நடக்கின்றனோ அந்த அ தமஸ்திரீ புழுவாகப்பிறப்பான் இகைக்குறித்த எனக்கு அனுபவசித் தமாகிய ஒரு விசித்திரகதை சொல்லுகிறேன் கேளென்ற சொல்லு கின்றாள்.

சந்திராவளி தேவி வாக்விபம்.

கோய் பிரமதேவருடையபுத்திரி காரத்தினமெ எனக்குவிவாகம் நடப்பதற்குமுன்னே மாளவதேசாதி பதிபாகிய என்பிதாவினுடைய சமரசுண்ண யிலிருக்கும்போது பிரமாதிரிபிரி காந்தமான சமஸ்த பிராணிகளாகளுக்குப் காமத்தை உண்டாக்கி லோகவிர்த்தி செய்யாவின்ற இட்கேகாதண்ட பாணியாகிய மன்மதனைக்குறித்துக்கரியான மில்லாத கன்னிகைகள் சகலகருணங்களுமகைம் 5 அதிசௌக்கரபுருஷங்களுக்குப் பர்த்தாவாகவும் தங்களுடையமனம் அன்னிபபுருஷர்களிடத்தில் செல்லாமல் தங்களுக்குரிய நாயகனிடத்திலேயே பற்றுப்படியாகவும் தைமாதத்தில் கோற்கின்ற வீரதத்தினத்தில் நான் உபவாசமிருந்து என்ஜோழிமார்க்கோடுவினையாட்டுத் தனத்தால்மடைப்பள்ளிபண்டைபோனென் போசனசனமயத்தில் மடைத்தொழிலாளர்கள் பெருங்கட்டை களைப்பினாந்து கொண்டிருந்தனர் அவர்களிலே ஒருபடையன் பிளந்தகட்டையி லிருந்து ஒருபுழு வெளிவிப்பட்டு ஆயா சத்தாலே வெளிமமாட்டாமல் சோர்ந்திருப்பதைக்கண்டு பரிதபித்து என்கையி லெடுத்துச் சற்றுநேரம் வைத்துக் கொண்டு சைத்தியோபசாரஞ் செய்தேன் அப்போது அந்தக்கிருமியானது மூர்ச்சை தெளிந்து என்னைப்பார்த்துஅதி ஷ்ச்சரியகாமாகச் சொல்லுகின்றது.

வாராய்சந்திராவளி நான்முன்பிறப்பிலேதனுட்டியனுவிபஹுருசிம் றாசனுக்குப் புத்தரியாய்ப்பிறந்திருக்கேன் பூரிவிஷ்ணுபக்தனாகவும்மி கவும் சாதவாகவும் பிறந்த அரிமாத இந்தபமென்னும் பெயருடைய ஒருவனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டி அகவேனுபககபோககளை யனுபவித்துக் கொண்டேவருமராவில் அந்தப்புருஷன பகவத்தங்கரியத்தில் தன்னிடத்திலுள்ளபொருள்களை யெல்லாஞ்செலவழித்தான்மரக்கலங்களிலேறிப் பாரதி:முதலிய அன்னியதேசங்களிற் போய்ச் செய்யும்வியாபாரத்தில்

நஷ்டம்வந்தபடியால் என்பிதாவானவன் எனக்கிட்ட ஆபரணங்களை யும் தனங்களைபுஞ் சிறிதுசிறிதாக என்னிடத்தில்வாங்கி அந்தக் கை ங்கரியத்திலேயே செலவிட்டுக்கொண்டு வருவோம் அப்படி செய்யும் நாஸ்களிலே ஒருநாள் ரத்தினக்கடகத்தைக்கேட்டார் நான் மூடத் தனத்தால் அவர்சொல்லை மறுத்து இதுபரியந்தம் பகவத் கைங்கரியஞ் செய்து நீர்வாரிக்கொண்டது போதும் இந்தக்கடகத்தை நான் கொடுக்கிறதில்லையென்று வெறுப்பாகச் சொன்னேன் அதனமேல் அவர் இனி நாம்மென்னசெய்யப்போகிறோம் கைங்கரியம் எப்படி நடக்கப் போகிறதென்று தனக்குள்ளே வியசனத்தையடைந்து நாவிக சாஸ்திரத்தில் தான்தேர்ந்தவராதலால் ஒருவியாபாயினிடத்தி லமர்ந்து அந்த வர்த்தகனுடைய மாக்கலத்திலேறித் தீபார்தாங்களுக்குப் போகும் போது வழியில் மறக்கலமுடைந்து அகிலுள்ள சனங்களும் பண்டங் களும் நஷ்டமாகி என்கணவர் மாத்திரம் முகுந்தருடைய கடாட்சத் தாலே ஒருபலகையைப்பற்றி நீந்திக்கொண்டு இலங்கையைச் சேர்ந்த ஒருசிறிய தீபத்தையடைந்தார் அங்குள்ள சிலபழ வர்க்கங்களைப் புசித்து ஒருவிருட்சத்தினடியில் படுத்து இவ்வாறு நாஸ்களை கழித்துக் கொண்டு வருகையில் ஒரு ராட்சதனுனவன் காசிதேசத்து ராசனுடைய குமாரத்தியை சிறையெடுத்துவந்து தான் கலியாணஞ்செய்துக் கொள்ள அவ்விடத்தில் வைத்திருந்தான் அவ்வர்க்கனுடைய எண்ணத்தை அவன் மனைவியறிந்து சிறையிலிருக்கின்ற ராஜகுமாரத்தியைப் பார்த்து இரகசியமாகச்சொல்லுகின்றாள் வாராய்ராசகன்னிகையே உன்னை பாபிஷ்டனாகிய என்புருஷன் கலியாணஞ்செய்துக்கொள்ள எண்ணங்கொண்டிருக்கிறான் நீயோ மனுவியஸ்திரியாயிருக்கிறபடியால் அவனைக் கட்டிக்கொண்டு என்னசுகம் காணப்போகிறாய் உன்னைக் குறித்து எனக்குண்டாகிய பச்சாதாபத்தாலாக்கும் இந்தவார்த்தைகளை உன்னிடத்திலே பேசினேன் இப்போது நீயும்நானும் ஷேஷப்படும் படியான உபாயம் ஒன்றிருக்கிறது அதை செய்யலாம் வாராய் கருமாரீ இந்த ராட்சதன் மகேந்திரனைக்குறித்துத் தவஞ்செய்து பெற்றிருக்கின்ற சூலாயுதத்தை இதோ ஆலமரத்து நிழலில் சுயனித்திருக்கின்ற மகாபுருஷனிடத்திலே கொடுத்து இவ்வாயுதத்தை பிரயோகிக்கும்படியான மந்திரத்தை என்புருஷன் எனக்குபதேசித்திருக்கிறான் அந்த மந்திரத்தையும் உபதேசித்து அவனைக்கண்டு அரக்கனைக் கொன்றுவிட்டு உங்கள் பட்டணஞ்சேர்ந்து நாமிருவரும் அவனையே விவாகஞ்செய்துகொண்டு மூவரும் சுகமாய் வாழ்ந்திருப்போம் உன்னுடைய சம்மதி என்னவென்று கேட்கின்ற அரக்கியைப் பார்த்து ராஜகன்னிகை சொல்லுகிறாள்.

வாராய் எனக்கு இகோபதேசத்தைச்செய்கின்ற சகோதரியே உன்னுடைய கருத்தின்படியே நடந்துகொள்ளுகிறேன் தாமதஞ்செய்யாமல் சீக்கிரத்திலேதானே இந்தக் காரியத்தை முடிக்கவேண்டுமென்று சொல்ல உடனே அரக்கியானவள் குலத்தைக் கையிலெடுத்துப் போய் ஆலமார்த்துநிலில் நித்திரைசெய்கின்ற புருஷசிரேஷ்டனை யெழுப்பி என்னைக்கண்டு பயப்படவேண்டாம் இந்தச் சூலத்தினாலே என் புருஷனைக் கொல்செய்துவிட்டால் நானும் மற்றொரு ராசகன்னிகையும் உன்னையேவிவாகஞ்செய்து கொள்ளுகிறோம் மேலும் உன்னுடைய தேசத்துக்கு நான் கொண்டோபாய் விடுகிறேனென்று சொல்ல அதுகேட்டு இதுவும் பகவத்சங்கல்பந்தான் இதை மறுத்துவிட்டால் இந்த அரக்கியே நம்மைக்கொல்வாளென்று தனக்குள்ளே ஆலோசித்து அப்படியே செய்கிறேனென்று சொல்ல அவனை அழைத்துக்கொண்டு ராய் மதுமாம்ச பட்சணைசெய்து உன்மத்தனாகத் தன்னைமறந்திருக்கின்ற இரக்கதனைத் தூரத்தில் மறைந்திருந்துகாட்டி மந்திரோபதேசமுஞ்செய்தனள். அந்தக்குருநிலமன்னனாகிய ஸ்ரீஹரிபாத இருதயனுனவன் ஸ்ரீ அச்சுதரைத்தியானஞ்செய்து மந்திரத்தை யுச்சரித்துச் சூலத்தைவிட அந்த அரக்கனைப் பிராணஹதஞ்செய்துவிட்டான் உடனே அந்தராட்சதியானவன் ராஜகன்னிகையை அழைத்துக் கொண்டு அந்தச் சிற்றாசனிடத்திலேவந்து சேர்ந்து நீங்களிருவரும் என் புறங்கொளின் மேலேறிக்கொண்டால் உமக்கிஷ்டமான இடத்துக்குக்கொண்டுபோய் விடுகிறேனென்று சொல்ல அதைக்கேட்டு ராஜகன்னிகையானவள் என்பிதாவினுடைய நகரம்போய்ச் சேருவோமானால் நாம் மூவரும் கூடிச் சுகமேவாழ்ந்திருக்கலாமென்று சொல்லினள் அதுநல்ல ஆலோசனைதானென்று ஸ்ரீஹரிபாத இருதயனும் ஒத்துக்கொள்ளவே அரக்கியானவள் அவ்விருவரையும் இரண்டு தோளின்மேலும் ஏற்றிக்கொண்டு தன்மாயாசகத்தினால் முத்திஸ்தலமாகிய காசியில் ஒரு சத்திரத்தைச் சேர்ந்தனளென்று தன்கையிலிருக்கும் புழுவானது சொன்னதாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகின்ற சந்தியாவளியைப் பார்த்து மோகனங்கியானவன் கேட்கின்றான் வாராய் சந்தியாவளி தேவி காசியை முத்திஸ்தலமென்று சொன்னையே அதுஎப்படி எனக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அதுகேட்டு சந்தியாவளியானவள் இவள் யதார்த்தமாக துக்கத்தையுடையவளாய் இருப்பவனானால் காசிகதேச சரித்திரத்தை யுங்கேட்பாயோ மேலும் சதுமுகனுடைய புத்தியாகையால் இவளிடத்திலும் கஷ்டசினைவு ஏண்டாகுமோ இப்போது மகாராஜனுடைய ஸ்ரீஹரிவாசா விரதபங்கஞ் செய்ய இவள் யத்தனித்திருப்பதற்குக்காரணம் ஏதோ இருக்கின்றது அது பின்

னே தெரியவருமென்று தனக்குள்ளே எண்ணிக்கொண்டு சொல்லுகின்றாள்.

கேளாய் மோகனாங்கி பூர்வத்தில் ஸ்ரீசங்கரபகவானானவர் பிரம தேவருடைய சிவசைக்கிள்ளி யெறிந்தபாபமானது தம்மைத் தொடரவும் பிரம்மகபாலமானது கையிற்கவ்வவும் அஸ்விரண்டினாலும் அந்த ருத்திரபகவானானவர் சித்தப்பிரமையடைந்து இந்தப் பாதகத்தையும் எப்படித்தொலைக்கப் போகிறோமென்று தமக்குள்ளே வியாசுலத்தையடைந்து ஸ்தலவாசஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கையில் பதரிகாச்சிரமத்திற்போய் நாராயணரிஷிபால் பிரம்மகபால விமோசனப்பெற்று அங்கிருந்து காசியைவந்து அதனைல்லையைத் சேர்ந்தமாத்திரத்திலே விரமஹத்தி நீங்கிவிட அந்தத்திவ்வியஸ்தலத்தி லெழுந்தருளி பிராந்திற் ஸ்ரீமாதவப் பெருமானைப் பிராணமஞ்செய்து ஸ்ரீ கயிலாயத்துக்குப் போக உத்தேசித்து அந்த எல்லையைக்கடந்தவுடனே பழையபடியே அந்தப்பிரம்மஹத்தியானது தம்மைமூழ்த்துகொள்ள அதைக்குறித்துத் துக்கமடைந்து திரும்பிப்போய் ஸ்ரீமாதவப்பெருமானைக் கண்டு சேவித்துவாரிர் லோகேஸ்வரர்களுக்கும் ஈஸ்வரமே நீர் வசிக்காரின்ற இந்தஸ்தலத்தைச்சேர்ந்த மாத்திரத்தில் என்னிட்டு நீங்கியபாதகமானது இந்தஸ்தலத்தின் எல்லையைவிட்டுத் தாண்டினவுடனே என்னைப்பிடிக்கின்றது ஆகையால் நீரிருப்பதினால் அதிக பரிசுத்தத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற இந்தஸ்தலத்தில் நான் வாசம்பண்ணும்படிப் பரமகருணை செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தியாத்ந பரமசிவனைப்பார்த்து ஸ்ரீசர்வேஸ்வரரானவர் இன்றுமுதல் இவ்விடத்திலே வாசஞ்செய்யக்கடவாயென்று அந்தக் காசியைவிட்டுத் பிரயாணகரி லெழுந்தருளி னர் அன்றுமுதல் காசியில் காளகண்ட திரிநேத்திரராகிய ருத்திரபகவானானவர் பார்வதிசமேதராய் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கையில் சிலமகாருஷிகள் முத்தியைவிரும்பி அந்தம் பரிசுத்தஸ்தலத்தில் வந்து தம்மைக்குறித்துத் தவஞ்செய்தனர். அதைக்கண்டு தாமசிவனானவர் மகமேருவில் ரத்தினமயமண்டபத்தி லெழுந்தருளிப்பிராந்திற் சதுர்முகபகவானிடத்திற்போய் நமஸ்காஞ்செய்து வாரிர் பிரமதேவரே சிலருஷிகள் மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கின்றவனாக என்னை நினைத்து த்தவஞ்செய்கின்றவர்கள் வேண்டியவர்களுக்கு முத்திதவிர மற்ற இஷ்டகாமியங்களைக் கொடாவின்ற நான் மோக்ஷத்தை எப்படிச் சொற்ப்பேன் அதற்கொருபடியற்றதச் சொல்லவேண்டுமென்று பிரார்த்தியா தின்ற ருத்திரபகவானைப் பார்த்து பிரமதேவர் சொல்லுகிறார்.

வாராய் சங்கரானே நீரோய்த்தவஞ்செய்வோருடைய வலதுகாதி
ல் ராமதாரகமந்திரத்தை உபதேசித்தால் அவர்கள் யாவரும் முத்தி
யை யடைவார்கள் அதற்குச் சந்தேகமில்லையென்று உபதேசித்தனுப்
பினர் அப்படியே சிவபெருமானாவர் அந்தருவிகளுடைய வலச்செ
வியில் உபதேசிக்க அவர்கள் யாவரும் வைகுந்தத்தை அடைந்தனர்
கள் இப்போதும் விஸ்வேஸ்வரராகிய சங்கரபகவானாவர் அவ்விட
த்தில் வசிப்பவர்களுக்கு மரணத்தைச் சம்பவித்தபோது அவர்கள்
வலக்காதிற் சக்கரவர்த்தி திருமகனுடைய நாமத்தை மந்திரோபதே
சம்பண்ணிப் பரமபதத்தை யடையச்செய்கின்றனர் ஆதலால் அந்த
நகரமானது முத்திஸ்தலமாகச் சொல்லப்படுமென்று சொல்லிச் சந்தி
யாவனியானவள் மேகனாங்கியைப்பார்த்து வாராய் பிரமபுத்திரீ அரி
பாத இருதயனும் ராகுநதியும் ராசகன்னிகையும் காசிகரத்தைச் சே
ர்ந்தபிற்பாடு ராசகன்னிகையானவள் அந்த நகரராசனுக்குத்தான் வ
ந்திருக்கிறசெய்தியை ஒருவர் மூலமாகத் தெரிவித்தனள் தன்குமாரத்
திவந்திருக்கிற சமாச்சாரத்தை ராசன்கேட்டமாத் திரத்தில்இதென்ன
ஆச்சரியம் நம்முடைய குமாரத்தியை ஒரு அரசுக்கன் நெடுநான்களுக்
கு முன்னமே கொண்டுபோயிருக்க இப்போது அவனிடத்திலிருந்து
தப்பி எப்படி வந்தனளென்று மந்திரிமார்களோடு பேசிக்கொண்டு
இரத்தின்மேலேறிச் சத்திரத்தண்டையிற்போய்த் தன் புத்திரியைக்
கண்டு எடுத்தணைத்துக்கொண்டு வினாவத்தன்னை இராக்கத னானவன்
எடுத்துக்கொண்டுபோன வரலாற்றையும் தானும் அரசுக்கரிஞ் சேர்ந்
து அந்த அரிபாத இருதயனால் அந்த அரசுக்கனைகொன்றுவிட்டுவந்
த வரலாற்றையுஞ் சொல்லினள் உடனே குருநிலமன்னனாகிய அரி
பாத இருதயனும் ராட்சதியையும் தன் புத்திரியையுந் தேரின்மேலே
ற்றிக்கொண்டு அரசுமனைக்கு வந்து நகரமெங்கும் அலங்கரித்து
நல்ல சுபமுகூர்த்தகாலத்திலே தன் பெண்ணை அந்தராசபுத்திரனுக்
குக்கொடுத்து விவாகத்தைமுடித்து அளவிறந்ததனத்தையும் ஆபரண
ங்களையும் சிலதேசங்களையும் தாசினங்களையும் சீதனமாகக்கொடுத்
து அவனோடு அனுப்பினான் அந்தமூவரும் பட்டணம்வந்து சேர்ந்து
என்புருஷன் என்னை அழைத்துவரும்படி ஓராளையனுப்பினான் அது
கேட்டும் அவரிடத்திலே போவதற்கு வெட்கப்பட்டுப் போகாமலிருந்
தேன் என்பிதாவானவர் சிலபுத்திகளைச்சொல்லி என்னைச்சினிகையி
லேற்றியனுப்ப நானும்போய்ச்சேர்ந்து சிலநாள் அவனோடு வாழ்ந்தி
ருந்து மரணமடைந்தேன் பின்புநான் புருஷனோடு எதிர்க்குப் பேசி
அவர்மனதுக்கு வருத்தம்வரும்படிச்செய்த பாபகர்மத்துக்குத் தக்க
நானுவித நாகவேதனைகளையனுபவித்து இப்பொழுது புழுவாய்ச்சன்

மித்து என்பாபந் தொலைந்துவிட்டதென்று சொல்லிக்கொண்டே தன் பிராணனை விட்டது.

ஆகையால் நாயகனுடைய மனசுநோகாமல் நடக்கவேண்டியதன் றோ நம்முடைய கடமையென்று சந்தியாவளிகொல்ல அதற்குமோக னுங்கியானவள் இவள் சொல்வதெல்லாம் யதார்த்தந்தான் நாம் அப் படிப் புருஷனுடைய மனம்நோகாமல் நடப்போமேயானால் பிரமதே வருடையகட்டளையை மீறினவ ளாகின்றோம் இதற்கென்ன செய்யலா ம் எவ்விதத்திலும் ருக்மாங்கபமகாராஜன் ஏகாதசி விரதத்தைத் தவ ருகிறவனாகக் காணப்படவில்லை அவன் தேவியார்களும் புத்திரனும் அவனைப்போலவே உறுதியாயிருக்கிறார்கள் நாம் இனிச் சும்மா யிரு க்கலாகாது தர்மாங்கதனுடைய தலையையாவது வெட்டித் தாச் சொ ல்லிப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று தனக்குள்ளே தீர்மானித்து க்கொண்டு சந்தியாவாளியைப்பார்த்து மோகனுங்கி சொல்லுகின்றாள்.

வாராய் சந்தியாவாளி தேவி நீ சொல்வதெல்லாம் யதார்த்தமே இப்போது எனக்குக்கொடுத்திருந்த வரத்தை இன்றையத்தினம் பரி பாலனம் பண்ணக் கேட்டேனே யல்லாமல் அவர்மனம் நோரும்படி நானொன்றுஞ் செய்யவுமில்லை பேசவுமில்லை அப்படி ஸ்ரீமாரி தினவிர தத்தை உண்மையாக ஆசரிப்பவராயிருந்தால் அதையறிவோம் அவர் என்னோடு கலவாமற் போனாலும் அவர் குமாரனாகிய தர்மாங்கதனு டைய தலையையாவது கொடுத்துத் தம்முடைய சொல்லைக்காப்பாற்று வாரா இதையாவது அறிந்துவந்து சொல்லம்மா வென்று சொல்ல அ தைக் கேட்டவுடனே நம்முடைய புத்திரநாசத்தைக்குறித்து நாம் எ வ்வளவுத்துக்கிக்கப்போகாது நமது கணவனுக்குச் சந்தியவாக்கியெ ன்றும் ஏகாதசி விரத பங்கஞ் செய்யாதவ ரென்றும் பெரியோர்கள் சொல்லுகின்ற புகழொன்றும் நாசத்தை யடையாம விருந்தால் அது வே போதுமென்று தனக்குள் ஆனந்தபரவசமுடையவளாய்த் தர்மா ங்கதனை யழைத்துக்கொண்டு ருக்குமாங்கத மகாராசாவினிடத்திற் போய்ச் சேவித்துச் சொல்லுகின்றாள்.

வாராய் என்குலதெய்வமாகிய புருஷ சிரேஷ்டரே முற்காலத்தி லே அரியவமிச மகாராசனாகிய சிப்சக்கிரவர்த்தியினுடைய அன்பைச் சோதிக்கும்படி அக்கினி பகவான் புற வடிவங்கொண்டு அம்புபட்ட காயத்தோடு பறந்துபோய்ச் சக்கிரவர்த்தி யினுடைய மடியில் விழ அ தை அவரெடுத்துக் காயத்தை ஆற்றிக்கொண் டிருக்குஞ் சமையத்தி ல் இந்திரபகவான் வேடனைப்போல உருவமெடுத்து வில்லும் அம்பும் கையில் தாங்கிக்கொண்டு புறாவை வெகு தூரத்திலிருந்து தூத்தி வி

டாய் பட்டு வருகின்றவனைப் போலத் தேகமெங்கும் வேர்வையொழுக வாயின் வழியாக மூச்சளிட்டு இளைப்போடு வேரடிவந்து சக்கர வர்த்தியினுடைய சாமுகஞ் சேர்ந்து வாரிர் உயிர்கள் யாவற்றையும் உம்முயிர்போல நிலைத்துப் பரிபாலிக்கின்ற தயாசீலனே நான் அனேக காலம் இந்தப் புறவுக்காகக் கண்ணிவைத்துக் காத்திருந்தேன் இன்று பகவதாங்கல்பத்தினால் என் அம்பினால் கைக்கப்பட்டுப் பறக்க மாட்டாமல் தம்மிடத்தில் வந்து சேர்ந்தது இது என்னுடைய நல்ல காலந்தான் நானே வெகு பசியா யிருக்கிறேன் நீர் இந்தப் பட்சியை ரிக்கிரத்தில் தயையெய்விரானால் அதைச் சுட்டுப் புசித்து என்பிராண னைக்காப்பாற்றிக்கொள்வேன் இல்லா விட்டால் இதோ உமக்கு முன் னேதானே என்பிராணன் நீங்கிவிடும்போ லிருக்கிறதென்று சொல்லுகின்றவேடனைப்பார்த்துர் சிபிசக்கிரவர்த்தி சொல்லுகிறார் வாராய் பிராதனே இந்தப் பட்சியை நான் விடமாட்டேன் உனக்கு வேண்டிய ஆகாரமும் தனமுங் கொடுக்கிறேன் பெற்றுக்கொள்ளென்றுசொல்ல அதற்கு அந்த வேடன் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை இதன் அளவுக்குத்தக் க என்மாரிசத்தைத் தருகிறே னென்று சொன்னமாத் திரத்தில் அந்த வேடன் ஒத்துக்கொண்டான் உடனே தரரசொன்று வரவழைத்து ஒருதட்டில் புறவைத்து மற்றொரு தட்டில் தன் தேகத்தைச் சேதித் துவைக்கப் புற இருக்கின்ற தட்டு கனமாகத்தாழ்த்து நிற்க அதைச் சரிப்படுத்தும்படித் தன்னுடலின் சதை எல்லாவற்றையும் அறுத் த அறுத்து வைக்கவுஞ் சமமாகாத போது அந்தத் தட்டில் தாமே குதித் தேறச்சரிப்பட்டது அப்போது வேடனைப்பார்த்து என்னை யெடுத்துக் கொண்டு போவென்று சொன்னவுடனே பிர்மருத்திராதி சமஸ்த தேவர்களும் தங்கள் தங்கள் தேவிமாருடனே வாகனமேறிப் புடை முழ்த்துவர சர்வேஸ்வரரானவர் வேத சொருபியாகிய கருட பகவான் மேல் எழுந்தருளி அந்தச் சிபிசக்கிரவர்த்திக்குப் பிரசன்னராய் வந் து நிரதிகயானந்த பரமபதத்தைக் கொடுத்தருளினர்.

ஒரு காலத்தில் இந்தா னுனவன் தழிசீருஷிபி னிடத்திற் போய் எனக்கொருவாங் கொடுத்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அம் முனிவர் அப்படியே கொடுத்தோம் கேளென்றுசொல்ல அப்போது இந்தா னுனவன் உம்முடைய முதுகெலும்பைக் கொடுப்பிரானால் நான் வச்சிராபுதஞ் செய்துக்கொள்வே னென்று சொன்னவுடனே அவர் இந்தரின் வேண்டியபடியே தமது தேகத்தை விட்டனர். மேலும் பகவானுனவர் அகாமோகஞர்த்தமாகச் சிவதர்மதுஸ்களைச் செய்யென்று சக்கர வர்க்குக் கட்டினபிட்டருளி உன்னைப் பரவஸ்துவாக அந் தவேதபாகிடர்கள் எண்ணும்படி நானே உன்னவந்து பூசிக்கிறேனெ

ன்று வரங்கொடுத்து ஸ்ரீராம கிருஷ்ணாதி அவதாரங்களைச் செய்த போது ஸ்ரீருத்திரபகவானைப் பூசித்து அந்த வரத்தைப் பாலனஞ்செய்தருளினார்.

ஆகையால் ஸ்ரீ சத்திய வாக்கியந் தவறாமல் அந்த மோகனாங்கிக் குக் கொடுத்தவரத்தை விரதபங்கம் வரவொட்டாமல் பாலனஞ் செய்யவேண்டுமென்று பலவாகச் சொல்லி இப்போது அவன் நமது புத்திரானாகிய தர்மாங்கதனுடைய தலையை வெட்டித் தந்தால் சம்மதிப்பாள் ஸ்ரீஹரிவாசா உபவாசமுங் கெடாதென்று சொன்னமாத்நிரத்தில் ருக்குமாங்கத மகாராசனானவன் புத்திரவாற் சல்லியத்தினால் மெய்சோர்ந்து அந்தக்கரணங்க ளொடுங்கி யாதொரு செயலுமில்லாமல் உயிருண்டோ இல்லையோவென்று யாவருஞ் சந்தேகிக்கும்படி பூமியிற் கிடந்தான் அதுகண்டு சந்திராவளி தேவி முதலானவர்களும் சைத்தியோபாசாரங்களைச் செய்ய முற்ச்சை தெளிந்து சமீபத்தி லிருக்கின்ற தர்மாங்கதனைப் பார்த்து வாராய் கண்மணி வாராய் எங்குலவிளக்கே வாராய் சந்திராவமிச திலகமே வாராய் என்னுயிர்க்குயிரே யென்றழைத்து மார்போடு சேர்த்தமுவி என்னப்பனே தர்மாங்கதா இந்த வுலகத்திலே புத்திரன் வேண்டுமென எத்தனையோ பேர் அருந்தவங்களைச் செய்தார்கள் நாங்கள் அப்படிச் சிரமப்படாமல் ஸ்ரீபகவத் சங்கல்பத்தாலே எங்களுக்குப் புத்திரனாக ஜன்மித்தாய் உன்தாய்மார்களிடத்தில் நடந்து கொள்வதற்குப் பதின்மடங் கதிகமாய் அந்தப் பாதகியாகிய மோகனாங்கியி னிடத்தில் பக்திசிரத்தையோடு நடந்துகொண்டிருக்கின்ற உன் விஷயத்திலே தானே இந்தத் துன்மார்க்க நினைவு கொண்டாள் வரங்கொடுத்தவன் நானாச்சே என்னுடைய தலையைக் கேட்ட வொண்ணாதோ எப்படி மனந்துணிந்து நாவு கூசாமல் சொன்னாள் பரமபாகவதர்களாகிய மகாரிஷிகள் பிராமனோத்தமர்கள்முதலிய பெரியோர்கள் விஷயத்திலும் மற்றவர்கள் விஷயத்திலும் ஒரு திங்கான செயலை இதுவரையிலுஞ் செய்து மறியேன் நினைத்து மறியேன் எனக்கும் இப்படிப்பட்ட ஆபத்த சம்பவித்ததோ இதுவும் பகவத் சங்கல்பமேயொழிய வேறென்று மனவியாகூலப் படுகின்ற பிராவைப்பார்த்துத் தர்மாங்கதன் சொல்லுகிறான்.

வாரீர் பிதாவே சாஸ்திரஞான சம்பன்னரே உலகத்திலே மூடஜனங்கள் தாங்கள்செய்த நல்வினை தீவினைக்குத் தக்கபடி ஜன்மத்தை

யெடுத்துத் தந்தையென்றும் தாயென்றும் பிள்ளையென்றும் ஒருவரையொருவர் தங்கள் அஞ்ஞானத்தாலே நினைத்துக்கொண்டு சூக்ஷ்ணகாலமூர் தாங்கள் வாழ்வது இன்னனிதமென் றறியாமல் காமக்குரோதலோப மோகமதமர்ச்சரியங்கூரில் வசப்பட்டு ஜனனபரம்பரை விர்த்தியாகும்படிப் பாபகற்மங்களை மேலுமேலுஞ் செய்து பிராரத்துவ கர்மபலனை யனுபவித்து மரணமடைவார்கள் தத்துவஞானிகள் தேகநிலையைச் செவ்வையாக அறிந்து மண்பெண் பொன் இவற்றின் ஆசைகளை விட்டொழித்து சற்சங்கமாகிய பாகவதர்களை அதுசரித்து நித்தியானித்திய விவேகம் பிறந்து ஸ்ரீஹரிசி னுடைய குணனுபவத்திலும் கைங்கரியங்களிலும் காலத்தைக் கழித்து ஸ்ரீபரம பதத்தை யடைவர்கள்.

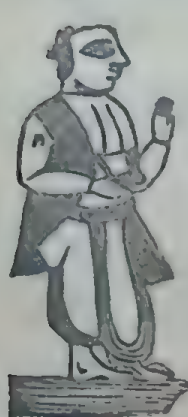
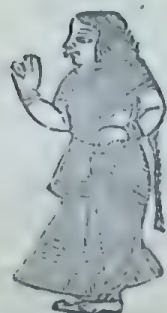
இவையெல்லாவற்றையுந் தாம் செவ்வையாகப் பரிசீலனஞ் செய்பவர்களிருந்தும் அறித்தியமாகிய மோசம்பந்த அபிமானததால் எண்ணக்குறித்து இப்படித் தாபப்படுவது தகுதியாமோ என் சிறியதாயாகிய அந்தமோகனுங்கி கேட்டபடியே என் தலையைக் கொடுப்பீரோயானால் உமக்கு விரதபங்கம் வரவொட்டாமல் இருக்கின்ற என் சீவனும் ஸ்ரீவைகுந்தத்தை யடையும் உமக்கு விரதத்தக்கும் அவ் விரதத்தால் உமக்கும் சந்தியாவளி முதலிய தாய்மார்களுக்கும் காலமுடிவில் அந்த நித்தியலோகங்கிடையாமல் போகமாட்டாது மேலும் சத்தியவாக்கி என்னும்பெயர் உமக்கும் பதிவிரதையென்னும் பெயர் என்தாய்க்கும் சற்புத்திரனென்னும் பெயர் எனக்கும் இவ் வுலகத்திலே நெடுநாள் நிற்குமென்று சொல்லுகின்ற தர்மாங்கதனுடைய சொல்லால் மனந்தேறி மூவரும் நீராடி ஊர்த்துவ புண்டாங்களைத் தரித்து மந்திராராஜமாகிய திருவஷ்டா சூரத்தைச் செபித்து நித்தியகடனை முடித்துக்கொண்டு வந்து பரிசுத்தஸ்தானத்திலே நின்று ஸ்ரீபகவத்நாமங்களை யுச்சரித்துக்கொண்டே சந்தியாவளிதேவி ஒருகையால் தர்மாங்கதனுடைய தலையையும் மற்றொரு கையால் அவனுடலையும் இறுகப் பிடித்துக்கொள்ள விதர்பு தேசாதிபதியாகிய ருங்குமாங்கத மகாராஜன் மிகவும் கூர்மைமாகிய தன்னுடைய உடைவாளை யுயரவீசி வெட்ட உத்தேசித்தான் விதிசிவாதிசமஸ்த வேடசமுகங்கள் இந்த மகாராஜன் ஏகாதசி பிரதத்தில் வைத்திருக்கும் பக்திசிரத்தையைக் காணும்படி சூகாயிதிபிவிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ருக்குமா

ங்கதன் வானவீசுவதைக்கொண்டு மோகலுங்கி எழுந்தோடிவந்து இத்
தமகா ராஜனுடைய வஸ்துகையைப்பிடித்துக்கொண்டுசொல்லுகிறான்
வாரீர் சந்திரவமிசமகாராஜரே உமக்கும் இந்தச்சந்தியாவளிதேவிக்கு
மஎனக்கும் எவ்வளவு பம்பக்தியோடு உபகாரங்களைச்செய்துக்கொண்
டுவந்தபுத்திரரக்தினத்தை வெட்டுவதற்கு உமக்குமபத்துமாதஞ்சுமம்
து பெற்ற சந்தியாவளிதேவிக்கும் எப்படியுமனத்துணிந்து பிள்ளையை
க்கொல்லுகின்ற கொலைபாதகங்களுக்கு மீளாநாசமுண்டாகுமென்று
சாஸ்திரம்என் சொல்லுமேயானால் ஸ்ரீஹரிபத்தனாகவும் சங்குண வி
வேவிதியாகவுமிருக்கின்ற புத்திரனைக் கொலைசெய்தவர்களுக்கு நரக
முண்டோ இல்லையோவென்று யோசிக்கவும் வேண்டியோ தன்னுயி
ரைப்போல் மன்னுயிரைக்காப்பதன்றோ ராஜதீதுப்படியிருக்கசக
யபுத்திரனிடமே எவ்வளவு கருணையில்லாமல்கொல்லத் துணிந்தீ
ரே இதுமகா ஆச்சரியகரமாயிருக்கின்றது தாங்களும் தங்கள் குல
மும் கல்லகதி யடையவேண்டிமென்று எதனைபோபோர் ஒருபுத்திர
னைக்குறித்துத் தவஞ்செய்குநர்கள் புத்திரருக்குமேற்பட்ட விரதமு
ண்டோ என்ன ஆலோசனைசெய்து என்னகாரியத்தைச் செங்கிறீ
ர் போதும் போதும் நிறுத்தும் இன்றென்கோடு கலந்து என்னிட
ஷ்டத்தை கிணவேற்றித் தர்மாவகதனும் கீருடனாஜீயிகளாய் வாழ்ந்
திருக்கொண்டு ருக்மாந்த மகாராஜனைப்பார்த்துச்சொல்லுகின்றவா
களுக்கியைச் சேவித்துப் புத்திரசிகேஷ்டனாகியதர்மாவகதன் சொல்
லுகிறான்.

வாரீர் எந்தாயே உம்முடைய சொல்லுக்குக் குறக்குகொல்லு
கிறேனென்று மனதிலாயாசம் வேண்டாம் குரோத புத்தியினால் பி
ள்ளையைக் கொலைசெய்தானன்றோ பாதகம் சகல பாபங்களையும் நிவ
ர்த்திசெய்யாவின்ற ஸ்ரீஹரிதினமாகிய ஏகாதசி விரதத்தைக் காத்தக்
கொள்வதினிமித்தம் தன்புத்திரனைக் கொன்றால் பாபமுண்டோ அந்
தக் கொலைக்கு கானே சமஸ்தித்தபோது பாபமென்பதேது சகலதர்
ம நீதிகளையு மறித்திருக்கிறதாயே கீசொல்லுவது தர்மமோ அதர்ம
மோ ஆலோசித்துப்பாருமென்று சொல்லிக்கட்டுக் குணிந்து நின்றான்,
குணிந்துநிற்கின்ற தர்மாவகதனை அசையவொட்டாமல் சந்தராவளித்த
வி இரண்டுகைகளாலும் முன்போலவே இறுகிப்பிடித்தவனருக்கு
மாந்தமஹாராஜனை உபநந்தாமரைத் தியானித்துக்கொண்டவொளபுத்
த்தை விசிவெட்டினான்.

அந்தவெட்டானது தர்மாவகதனுடைய கழுத்தில் புஷ்பமா
லையைப்போல் விழுந்தது மறுபடியும் மஹாராஜனுடைய வானத்தி

ஓங்கொண்டி வெட்ட உயாவெந்தான் உடனே சர்வகவாமியான
வர் அசீரியாய் வாராய ருத்மாங்கதா நீ எம்முடைய தினமாகிய ஏ
காதசி அனுஷ்டிக்கும் விரதத்தை மிகவும் மெச்சினோம் சூலோகத்தி
லே என்னிடத்தில் பதார்த்தப்பத்தியுள்ள சாசர்கள் உன்னையிட வே
றேயுண்டா முத்தி சாதகமாகிய இந்த விரதத்தைத் தாபுத்திராதிச
ன் அனுஷ்டிக்கும்படிச் செய்துமல்லாமல் கலேசைகளிலும் வி
டாபிக்கச்செய்த பாம்பாகவந்தோத்தமனே துதோமாணிக்கமபிமா
னம் வருகின்றது அதில் நீயும் சந்தியாவளியும் தர்மாங்கதனும் ஆ

ரோகணித்துக்கொண்டு பரமபதத்துக்கு வாரூங்கோவென்று திருவாய்மலர்த்தருளினர் ஸ்ரீசர்வேஸ்வர ரானவர் திருவாய்மலர்த்தருளிய படியே அரேககோடி பாலசூரியர்கள் உதயமன்னம்போலத் தகத்த காயமான விமானம் ஒன்றுவந்தது அப்போது சமஸ்ததேவர்களும் தேவனுடைய முழங்கிச்சகத்த புஷ்பங்களைத்துவ அதில் விதர்ப்பதே சராசனாகிய ருக்மாங்கத மகாராஜனும் சந்தியாவளியும் தர்மங்கதனும் ஏறிக் கொள்ள அக்தினிபகலானும், சகூத்திரங்கள் வரங்கள் மாதங்கள் அயனங்கள் வருஷங்கள் முதலாகிய காலதேவதைகளும் வாயு தேவனும் சூரியசந்திரர்களும் வருணனும் இந்திரனும் சங்கரனும் பிரமனும் கைகளைக்கூப்பிக்கொண்டு வழிகாட்ட சமஸ்த அண்டங்களை யுங்கடந்து விரசார்தியிறீற்றோந்து அமானவபுருஷனாக பரிச்சிக்கப்பட்டு வரசனை நீங்கி நித்திய தேவத்தைப்பெற்று மீளாக்கதியாகிய வைகுந்தத்தை யடைந்தனர்கள் அந்த நகரத்திலும் மற்றதேசங்களிலுமுள்ள சம்சனர்கள் யாவரும் ருக்குமாங்கதமகாராஜன் ஏகாதசிவிரதத்தி ல் வைத்திருந்த பக்தி சிறத்தையையும் மேகனாகி விஷயத்தில் செய்த சந்தியவாக்குப் பரிபாலனத்தையும் காணுவிதமாகப் புகழ்ந்துக்கொண்டாடினார்கள் பிற்பாடு சந்தியவாளி தவிர மற்றத்தொண்டாற்றொன்பது தேவியமார்களில் ஒருத்தியினுடைய புத்திரனாகிய தர்மநேயனென்டவன் மகாரிஷிகளும் பிராமணத்தமர்களும் ஆசிர வசனங்களைக் கூறிப்பட்டாடினேகம அசுஷுமதயுத் துவப்பட்டங்கட்டிக்கொண்டு ஸ்ரீமூரிவாசர உபவாசத்தைத்தானும் அனுஷ்டித்துப் புரங்களும் மற்றத்தேசத்தார்களும் ஆச்சரிப்படுமபடியாய் மருடவர்த்தனர்களும் கீழ்ப்படிந்து சப்பங்கட்டச் செங்கோலசெலுத்தி விதர்ப்பதேசத்தை ஆண்டுகொண்டுவந்தனன்,

வாராய் பூபாலகோத்தமனாகிய ருத்த மகாராஜனே அந்த மேகனாகியானவன் ருக்குமாங்கதமகாராஜன் முதலிய மூவரும் திவ்யமானிக்க மய விமானத்தில் ஆரோகணஞ்செய்து நிர்தியானந்த முத்தி லோகத்தக்கெழுந்தருளிய மாத்திரத்தில் அதுகண்டு அதிக ஆச்சரியத்தையடைந்து வெண்ணெய் திரளுகிற சமையத்தில தாழியுடைத் தார்போல கம்முடைய பிரயத்தினமெல்லாம் வீணாய்முடிந்ததுகாமொன்று நினைக்கத்தெய்வமொன்று நினைத்ததே இனிமென்ன செய்யப் போகிறோமென்று ஒன்றுத்தோன்றாமல் சந்திரே பிரயித்தப் பின்புதனினத்தானே திடப்படுத்திக்கொண்டு தன்மனதைத்தேற்றித் தனக்குள்ளே தானே எண்ணுகிறான் சதுமுகனாவர் காமமேகாக்கி நீபோய் ருக்குமாங்கதமகாராஜனுடைய ஏகாதசி விரதத்தையாவது பங்கஞ்செ

ய் அல்லது அவன் புத்திரனுடைய குர்மாங்கதனுடைய தலைமையாவது கொணர்வாவென்று கட்டளைபிடவும் கம்மத. ய அஞ்ஞானத்தாலே முன்பின் ஆர்வாரிக்காமல் அப்படியேயென்று வருகிறதென்ற ஒத்துக்கொண்டிருக்கோமே அபாரதிலாசனாபாவது நிகறையேறாமல் அபாலமாய்ச் சத்தியலோகத்தில் சென்று ருத்திரேந்திராசமஸ்த தேவசமஸ்களும் நிகறாதிருக்கின்ற சகாங்கொத்திரே காண பில்லாமல் பிரம தேவரிடத்தில் நீர் சொன்னவற்றில் ஒன்றுமன்னால் முடியவில்லையென்று எப்படிச்சொல்லுகின்றது சர்வவியத்தரவாயும் விபவாயும் விளங்குகின்ற ஸ்ரீபரத்தாமரானவச்சுலாத்திரேயோடிசுருதைய உஜ்ஜீவனுத்தமாக ஆதிகாலத்தில் பதரிசாச்சிரமத்தில் காகாராயணர்களாகத் திருவவதரித்து ஆசாரிவிஷயகிரமத்தை காட்டியருளவேண்டித் தாம் ஆசரித்தவத்த விக்கிபஞ்செய்ய உத்தேசித்துவந்த மன்மதனை மயக்குமபடி ஊர்வலிபைச் சிநுடித்தனுப்ப அவன்சென்று பிரிவிசாதிபிம் மியத்தமாயிப பிராணோடிசுளே லேகிக்கச்செய்கின்ற அநதக்காமதேவனுனவன் உத்தேசித்து அந்த எண்ணம் சிறிதும் பயன்படவொட்டாமல் அவனைத் தன்மையலிற் கிக்கச்செய்யவில்லையா ஒருகாலத்தில் விசுவாமித்திரரானவர் மந்தேரகிப தடத்தைச் செய்வதைநோக்கி இந்திராகவான் அதை யழிக்கும்படி மேனகைனையேவ அவன்போய் அவர்தவகைக கெடுக்கவில்லையா இப்படிச் செய்தவர்களேகருகி கா மொருத்திதா ினா கினைத்து வந்தகாரியம் சிறிதும் பவிக்காமல் விஷபலத்தை மடைத்தோம் அல்லது ருக்குமாங்கத மகாராஜன் சென்றபிடத்தங்குச் சென்று காரியத்தனித்து வந்தகாரியத்தை முடித்துக்கொள்வோமென்றால் அப்படிம ஸ்ரீதேவ புருஷனுக்கும் அஜசங்கிருதினாக்கும் மனோராக்ருச் கட்டாததாயும் சலாடங்களுக்கும் மேலாயும விளங்குகின்ற முதற்புலக டேச்சே வங்கே செல்வதுமகா அசுத்தை பரபிப மமுதைய தரீமா இசிருக்கட்டும தன்புருஷனுடைய கருத்தங்களைசென்று உடவாமல் அவன்ஷடத்துக்கு மாறுகி எதிர்த்தப்பேசுகின்ற உதமஸ்ரீத்து காமுண்டொ இல்லையாவென்று சந்தேகிக்கவேண்டியதில்லையென்று தெரியோர்கள் சொல்லுவார்களன்றோ கமக்கு அத்திடத்தம் பிரிபுனாவும் விவாகமனவானாவும் சத்தியவிரத சிலகுதவும் இருந்த அந்த ருக்குமாங்கத மகாராஜனுக்கு இஷ்டமாய் உடவாமல் அவன் செல்லுக்கு எதிர்த்தப்பேசினோ தெனா என்ன பாய்ந்துகித்தேதே தெரியாத ஸ்ரீகாலேஸ்வரனுடைய விஷபததி ல் அ சாங்கடபலங்களுக்கு ஒருகாலத்தில் உஜ்ஜீவனுமு முனடாக லப் அருளுடைய அடியார்களைய பாவதரித்ததில் அபகாரப்பட்டு

லர்களுக்கு ஒருகாலத்திலும் உஜ்ஜீவன முண்டாகாதென்றும் மோகஷ சாதனமாயுர்பாமவைதிகவிதமாயுயிராநின்ற ஏகாதசியிரதத்தை மறு ஷ்டிக்கின்ற உத்தமபுருஷனை அன்றையநிலத்தில் போஜனஞ் செய்யு மென்று பலாத்காரஞ்செய்யும் அதமனுக்கு காவேதனை சித்திக் காற் போகமாட்டாதென்றும் இனிகாசபுராண ஆகமங்கள் கூறுகின் றன காமோ அந்தப்பிரம் தேவனுடைய கட்டளைபயப் பரிபாலனம் பண்ண வேண்டிமென்கிற புத்தியினத்தாலே பரமபாத தோத்தம னாக விளங்காநின்ற அத்தமகாராஜனை ஏகாதசி விரதப்பங்கப்பர்மப டி சம்மோதி கலந்து இஷ்டபோகங்களைச் செய்யுமபடிச் சொன்னோ மே இத்தகாக என்ன காரவேதனை யனுபவிக்கும்படி நேரிடுமோ ஐயோகாமொன்று அறியாமென்று இப்படிநானுவிதமாகக் கிலேசப் பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற மோகனாங்கியைப் பார்த்துப் புராணங்க ள் கூட்டங் கூட்டமாகவந்து புருஷர்களுங் ஸ்திரீகளுங் ஒருவர்க் கொருவர் தனக்குள்ளே பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள்,

சிலபுருஷர்கள் வாராய்கினைகரே இந்த மோகனாங்கி தேவிய னுடைய ரூபலாவண்ணிய குணதீபங்களைக்குறித்து ஆலோசித்து ப்பார்த்துமிடத்தில் பிரமதேவருடைய புத்திரிடென்பதற்குச் சந்தே கமில்லை யென்றார் சிலர் வாரீர் தோழரே புண்ணியபுருஷ சிராமணி யாயும் ஏகாதசி விரதபோக நிஷ்டராயுமிருந்த ருக்குமாய்க்கத மகாரா ஜனைத் தான்முன் ஜெனனத்திலே செய்ததபோ பலத்தால் தனக்குப் பர்க்கா வாகக்கிடைக்கப் பெற்றிருந்தும் அத்தமகா ராஜனுடைய பா தங்களுக்குத் திருக்கொண்டு செய்து விதிசயானந்த முத்தியுலகத் தைப் பெற விரும்பாமல் ஸ்ரீஹரிதினவிரதம் பின்னமாகுமபடி அல் பகதத்தை விரும்பியது என்ன அவிவேகமென்றார் சிலர்வாரீர் பங் கரே கமது மகாராஜனுடைய வைதீக விரதத்தை அழிக்க நினைத்த இத்தமகாபாத யைச் சின்னபின்னமாக கம்முடைய அர்த்தசந்திரவா ளாயுதத்திற்கு இரையாக்காமல் சுமாய்விட்டால்நாம் நாமகாராஜனி டத்தில் அன்புடைபவர்க ளாலோமோவென்றா சிலர்வாரீர் துணை வ ரே ஸ்திரீ ஹத்திமகா பாதகமென்று சந்திரங்கள் சொல்லுகின்ற மையால் விரததினமாகிய இன்றைத் தினத்திலே பர்முடைய மகா ராஜனுக்குப் பத்தினியாகிய இவனென்கொலைசெய்து மகாபாதகத்தைச் சம்பாதித்துக் கொள்வதென்றார் சில ஸ்திரீகள் வாரீர் சகிமாரே இ வளபிரம் புத்திரியாயிருப்பத யதார்த்தமா யிருந்தாய் தன்னுடை ய புருஷனைத் தெய்வமாகப் பாலித்த அன் இஷ்டப்படி நடந்து

இன்றையதிட விரதத்தையும் ஆசரித்து சித்தியானந்த சுகந்தைய
 டையக்கோராமல் அந்தபிரதானிக்கினஞ்செய்து அன்பாகாகத்தத்தை
 இனிப்பாரோ இச்சிக்கான் ஆகையால் இவ்வாரோ மாயப்பெண்ணு
 கத் தோற்றுகுவினனாரர் சிலர்வாரீர் தோழிமாரே இவன் இதற்கு
 முன் செல்லாம் நம்முடைய மகாராஜனோடு சீவாரோ உபவாகத்
 தை அதுவுதற்குக்கொண்டி வர்கவர்க்குச் சந்தேகமில்லையன்றோ அ
 ட்படியிருக்க இவருக்கேன் சீவாவருத்தம் கிடையாமற் போச்சென்
 று சிலர் அதுகேட்டி வாரீர்ப்பாங்கிடரே இவன் ஏகாதரி விரதத்தைத்
 தானும் அதுவுதற்காகம் மகாராஜனுடைய விரதத்தைப்பழுதுசெய
 ய நினைத்தசொடிய பாகத்தால் கரகித்தியே யல்லாமல் வேறே எ
 ன்னபிரபந்தமாகப் போகின்ற தென்றார்.

இந்தப்பிரகாரம் அந்தகரத்துப் புருஷர்களும ஸ்திரிகளுந்தங்
 தன் தங்களுக்குத் தோற்றியபடி பேசிக்கொள்வதை அந்தமோகன
 ஸ்திரியாவன் கேட்டிடுகிவன் இலச்சையும் காஞ்செய்த அக்கிரமத்தி
 னிமித்தம் கொல்வார்களென்கிற பயமும்உடையவனாய் இனிஇவ்வி
 டுக்கிரகித்து வங்குயோக்கியான்று சேக்கிரத்தில் புறப்பட்டுப்பிர
 மலோகத்தை உடையவன்மிமென்று கருதிப்புறப்பட்டுச் செல்லுகி
 ன்ற மோகனுக்கியை ரு குமாங்கதனுடையகனித்தபுத்திரனாகிய த
 ர்மனையென்பான் ஓடிவந்து சாஷாடங்க மாகத்தண்டர் சமர்ப்பி
 த்து வாரீர்தாரே மகாராஜனிலலாமையால் இங்கே இனிமகக்கென்
 ன விநாத்தின்றது நம்மை உபசாரங்களைச்செய்து சமரட்சணம் செய்
 கின்றவரன் வாரிருக்கிறார்களென்று கினைத்தோ சீர்டோகத்துணிவு
 கொண்டது தர்மமேயென்கிற ஒரு புத்திரன் மகக்கிருக்குர்போ
 து என்னகுறைவு கேட்கிமெனது தம்முடையதிருவுளத்திலே கினைபா
 ததற்குக்காரணம் யாதோ அல்லது தம்முடையவிஷயத்தில் அடியே
 ன் ஏகேனாத்திங்கு செத்ததனுடோ வாரீர்தாராவே என்னுடைய பி
 தாவுக்குத் தாய்க்கும் பதிலாகத்தாமிந்ந்து இங்கச்சிறியனாகிய என
 க்குக் கிவண்டிய தாரீதிக்கினைச் சொல்லிக்கொண்டு அடியேனைக்காப்பா
 த்மலாகாதோ தம்முடைய புத்திரனாகிய என்னை அங்கியமாய் கினைத்
 துக்காக்கிட்டிப் போகலாமோ துக்குமாங்கத மகாராஜனுடைய சம்ப
 த்தெல்லாம் தம்முடைய சம்பத்தே காங்கெல்லாநும் தம்முடைய
 ஏவலாளர்களைமல்லது வேறாறு இங்குத்தாம் எவ்வளவும் சந்
 தேகிக்கிவண்டிமென்று காக்கித் கூட்டிக்கொண்டு சொல்லுகின்
 ற தர்மமேயென்பாத்த மோகனுக்கிசொல்லுகின்றான்.

வாராய் பரமவைதிகலிஷ்ட சத்தியகுணசீலனுடைய புத்திரானுயி
யத்மநேபா உன் பிதாவாகிய ருக்குமாங்கத மகாராஜனையும் தா
யாகிய சந்திராவளி தேவியையும் தராதரவாகிய தர்பாங்கதனையும்
உங்களையும் விட்டுப்பிரிப்படித் தூயாகதஞ்செய்த மகாபாதகியை
நீ தாயாரென்று உன்னுடைய திருவாக்கு கூசாமல் யென்னை அழை
க்கவும் உனக்கு மனம் வந்ததோ என்னப்பனே கஜஜன பூஷணமே
ஸ்ரீ அரிவாசா உபவாசாவிரதிகளுக்கு ஸ்ரீசர்வேஸ்வருடைய கடாட்ச
விட்சணத்தால் யாதொருதீங்கும் நேரிடாது பிரமசங்கராதி தேவர்
கள் ஒரு சங்கடத்தைச் செய்ய நினைத்தபோதிலும் அந்தச்சங்கடமா
னது ஸ்ரீ கமலலோசனருடைய கருணை இலேசமாந்திரத்தால் சூரி
யோதயத்தைக்கண்ட பளிக்கட்டம்போல் நீங்கிவிடும் நீங்கன யாவ
ரும் ஸ்ரீபகவானுடைய உபயராஜா விந்தங்களில் அத்தியங்கம் பிரி
தியுடையவர்களாய் ஏகாதசி விரதத்தை யறுஷ்டிக்கிரீர்கள் அப்படி
ப்பட்ட பரிசுத்தவிரத நிஷ்டர்களாகிய உங்களுக்கும் ஒருதீங்குநேரி
ட்டு வருக்தப்படுக்துமா இருப்புத்தனினையுஞ் செல்லிக்காமா கே
ளாய் சந்திரகுலபூமாளே நீங்கள் யாவரும் ஸ்ரீமுகுந்தருடைய கடா
சுத்ததைப் பெற்றவர்களென்று மூடமதியாகிய நான் இவ்வளவுநில்
திரித்துச் சொல்வானேன் இப்போது உன்பிதாவிஷ்டத்தில் கடந்த
அற்புகமொன்றே போதுமானதன்றோ எமதம்மராஜனுனவன் ஸ்ரீக
யிலாயத்தில் பரமசிவனைவணங்கிவாராய ஸ்ரீநந்திரபகவானே பூலோ
கத்தில் ருக்குமாங்கத மகாராஜ வென்பவன் ஸ்ரீ அரிதீச உபவாசத்
தைத் தனும் அனுஷ்டித்துத்தன் குடையின்கீழுள்ள சகலலோகத்து
ஜனங்களும் ஆசரிக்கச்செய்து நாகங்களைப் பாழாக்கினுமென்று மு
றைபிட அதுகேட்டு அந்தச்சம்புழாத்தி யிருத்தியுதேவனை அழைத்
துக்கொண்டு மகமலேருவி யெழுந்தருளியிராவின்ற சதுரமுகனிடத்
தம் போய் வணங்கிசொல்ல அந்தப்பிரீ மாவானவர் என்னைச்சிருஷ
டித்து நீபோய் ருக்குமாங்கத மகாராஜனுடைய ஏகாதசி விரதத்தை
ப் பங்கஞ்செய் அதற்கு அவனிசையாவிட்டால் அவன்புத்திரானுடைய
தலையைவெட்டித்தாச் சொல்லிக்கேளென்று என்னை யனுப்பினார்
அவர் சொல்லைப் பரிபாணஞ் செய்வதினிமித்தம் பதினான்குவருஷகா
லமாய்ச் சமயம் பார்த்திருந்த திண்மைய தினம என்னுடைய கரு
த்தை நிறைவேற்ற வந்தனித்து மகாபாத கங்களைக் சம்பாதித்துக்
கொண்டேன் அக்கொடியபாபத்தை நீக்கிக்கொள்ளும் உபாயத்தை
ப் பிரமதேவரிடத்திற்சென்று கேட்டுக்கொள்ளப் போகிறேன் ஆகையால்
நீ என்னை ஆடங்கப்படுத்த வேண்டாமென்று தர்மநேபனிடத்
தில் செலவுபெற்றுக்கொண்டு விதாப்பதேசத்தின் ராஜாதிபதியமோ

கனங்கியானவன் போகாதிருக்கையில் அங்கங்குள்ள சமசுவர்கள் யாவரும் அவனைக்கொண்டு ஏகாதரிவிரதத்தை யழிக்கவினைத்த சண்டாள ஸ்திரி வருகின்றாள் அவன் முகத்தில் விழித்தாலும் காங்கு அந்தப் பாசகஞ் சுற்றிவெள்ள ஆமென்று கித்தித்து எங்குஞ் சேரவொட்டாமல் தூத்தினுள்ள அங்கிருந்து வாயுவேகமும் பின்னிநிம்படியோடக்காட்டுவழியே செல்லுகையில் அவ்வாரண்ணியத்தில் வாசஞ்செய்திவந்த யானில்வார் என்ற இவ்வுத்தமாரர்க ஸ்திரியைத் தரிசனஞ்செய்த மாதந்திரத்தாலே பாபஞ்சலப விக்குமென்று நிக்கு நிக்குக விலேயே மலைக் குகையிலும் பொருமரத்த வாராணியிலும்- ஒளித்துக்கொண்டார்கள் இத்தகையெல்லவகளைவிட அதிகிலேசத்தோடு விவாந்துப்பாசுமேயது வேட்கை இவனைப்பார்த்துக் கிஞ்சித்தாயி னும் கனகையிலலாமல இயனாதைய வஸ்திரா பரணங்களைக் கொள் ளையிடவுந் ஆகிவகதுதிடன் செய்வதும் கினைத்துக் கிட்டிவந்தனர்என உடனே மகாகனங்கிப்பயந்து கணமார்க்கத்திலே யெழும்பி பிரம தேவருடைய இரூப்பிடத்துக்குச் சென்று தண்டாகார மரப்பிரணு மஞ்செய்தவாழி நெருத்தக் கத்தாவின உர்முடைய வாக்கின் டிப் போய்ப் பாசவதேதத்தமனாகிய ருத்தமாக்கதமகாரணன் விஷயத்தி லசெய்த அச்சாரமும் ஏகாதரி விரதத்தையழிக்கவினைத்த மகாபாத கமும் ஆகிய இரண்டையுந் சம்பாதித்துக்கொண்டு வந்தேனே யல லாமல் சென்றே நலாபத்தையும் பெறவில்லையென்று முறைபிட்டுத்த உகித்துக் கொலையுருக்குஞ் சமயத்தில் பாசமுத்தண்டமும் கையில் தாக்கிக்கொண்டு யமனாவது வாராய் மோகனங்கி எனக்கு இரஞ் செய்புந் பொருட்டு ருத்தமாக்கத மகாரணனிடத்தில் சென்றவனா யிதற்பின்னும் நீ அஞ்சு மடக்கியைப் பாபத்துக்காகக் கொடிய நரக வேதனைகளை யனுபவிக்கவேண்டும் காங்கள் யாவரும் ஸ்ரீசர்வேஸ்வ ரருடைய கட்டளைவழிச் சிச்சை வைத்துக் கொண்டு நடக்கிறவர்க ளேயொழிய ஒதுவப்பாசவத மன்னித்தவிடச் சுதந்தரமர்களைஎன ஆகையால் கோகத்துக்கு வரவேண்டுமென்றசொல்லிப் பாசத்தாலி ருக்கிக்கட்டித்தான்புரிக்கக் கொணர்க்கபாய் காண்களில் தள்ளிவிட் டான் அந்தரகங்களில் வசிக்கிற பாபிஷ்டர்கள் இவ்வாக்கண்டு பேசுகின்றார்களே உம ஒருவனசெய்த கந்திரைப் மந்தாரமும் பாதா ரகமனஞ்செய்ததும் அடைக்கலமென்று கற்பனைத்தவருடைய பொ ருக்களை யபகரித்தலும் டெரீயோர்களை கித்தித்தலும் முகதியடாப் புகளில் சிலவற்றைச் செய்தவிதனையும் பலவற்றைச் செய்தவர்களைப் புத்தொது அவதிக்குட்படக்க வேண்டுகளைப் பங்கின்றும இதற்கு

கொடியபாவிதனக்கு நாயகனாகவும் பாம்பாசுவதனாகமிருந்த ருக்கு மாங்கதமகாராஜனுடைய சொல்லுக்கு மாறாகம்பேரி அபசாரத்தைப் பெற்றதென்கொண்டது மல்லாமல் அம்மகாராஜன் ஆசரிக்கின்ற ஏகாகிசிரதத்தைக் கெடுப்பதற்கு நினைத்தமகாபாபமுஞ் செய்திருக்கின்றான் இவனக்குச் சமீபத்திலிருக்கலாகாது துஷ்டசகவாசத்தாலும் பாபமேகரிக்கிற துண்டன்றோ ஆகலால் இவனை நெருங்கலாகாதென தூரத்திலொதுங்கியின்றார் அந்நகரவாசிகள் தன்னையிட்டு நீக்கிப் போயிறனாகப்பார்த்து இவர்கள் அந்நகரத்திலுமுடையாறிய பாபியாசிருக்கிறோமென்று மனோசஞ்சலத்தோடு நரவேதனையை வெகுநேரம் அனுவித்துப்பின்பு பரபலோகத்தையடைந்து வாரிச்சுதர்முடிகேரோகன்செய்த மகாபாதகத்துக்குத் தக்கவாசன்களையும் அனுப்பித்தார்கள் இனி எனக்கென்னவதென்று வணங்கிகேட்டுக்கொண்டிருந்தனன்.

இவன் இங்கேயிப்படியிருக்கருக்குமாங்கதமகாராசன் விதம்பதேசத்தை ஆணமிக்கொண்டிருக்கல்காலத்திலே தவத்திற்குச்சென்ற ஒருபிராமணோத்தமரானவர் 'கெடுகால்களுக்குப்பின் தம்முடைய தவத்தை நினைவேற்றிக்கொண்டு ருக்குமாங்கதமகாராசன் பூரிவஷணவ வைதிக விஷ்டனன்றோ அருளைமுதலிலே போய்காணுபோமென்று அறிதுதுகலத்தைபுடையவராய் வந்து ருக்குமாங்கதமகாராசனுடைய செய்திகளையெல்லாம் தர்மமேயனால் கேள்விப்பட்டு பூரிநினைப்பவாசத்தை விக்கினஞ் செய்ய யத்சனித்த மோகனுக்கியைவிதோசார்பலாய்ப்போருர்ப்படிச் சபிக்கிறேனென்று சாபமிட்டான் இதைப்பற்றிப் பரிமன்முதலான தேவர்கள்வந்து அங்குப் பிரமானரைப் பார்த்து வாரிர் யோகிஸ்வரே அந்தமோகனுக்கியானவன் எம்முடையசொல்லைக்கேட்டு அச்சொல்லின்படி நடத்தவேண்டுமென்னும் எண்ணத்தினால் விரகாசாரகிய ஏகாதிரதத்தை விக்கினஞ்செய்ய யதனித்தானே மல்லாமல் அவனுடைய மனப்பூர்வமாய் அக்காரியத்தில் பிரவேசித்தவனல்லன் அப்படியிருக்கபோதிலும் அசற்காகாராகதன்பவ்களையும் அனுபவித்து விட்டுவந்தான் ஆதலால் அவன் மீதுகருணாகர்த்தகாப்பாற்றாமென்று வேண்டிக்கொள்ள அந்தேசவர்களுடையவேண்டுகையை வக்கிரித்து அப்பிராமணோத்தமர் சொல்லுகிறார்வாருங்கோள தேவர்களே கானிட்டசாபமோ வியர்ந்தமாய்ப் போகாது ஆயினும் அந்தப்பாத்தியினுடைய தேகம் நாசத்தையடையாமல் உடப்புழுழுமையும்சாம்பல் தோற்றமாகக்கடவதென்று அனுக்கிரகித்தான் உடனே மோகனுடிக் குருபசௌந்தரியங்கள் நீக்கிவென்குஷ்டடியாதி யைப்போல் உடல்வெளுக்கப்பட்டது தேவர்களெல்லோரும்பிராமணோத்தமரை நீக்கிபாசனப்பின்பு மோகனுக்கியானவன் பிரமதேவரைப் பார்த்து உம்முடைய சொல்லைக்கேட்டு நடத்ததினாலேநவர்க்கமத்திபாசரளலோகத்தார்களும் என்னையெங்குஞ்சோபோட்டாமல் சீசெயென்று தூத்துமடியான மகாபாதகத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்டே

ன் கரகத்தையுர் அனுப்பித் தஞ்சாவந்தையு ல்பெற்றேன் எனக்கு ஏதே னாம் லுளியியலரந்த கத்தெனியக்கலாகா தாவென்று அதிக துக்காக்கி ரந்தையாயிற் சொல்லுகிறன்.

வாரிப்பிம்மேதவர் தகட்டுரேர்மொடுதேவர்களே லீங்கன்யாவரும் அறுவழித்தாழிற் ற சந்திரிக புருஷார்த்தகாதனமாமி எனாகதியினிமி க்பயிற் காம்பிறந்தவனாகையால் தசமிநிதிநாநகாழிநகைஅநாநாழிநகை காக்காழிநகைலக்க எனாதரி சிரகபலத்தையும் அப்படிப்பட்டதுவா தபிலகைதபும தனபெட்டிர்மனாரனால் கரசேவாநைகன் யனுபவித் துப்பிமபமமா சதகத்தைத் தெரிவித்தச்சுப்பநீவேனென்றுதேட்ட அந்ஞேதவர் ன் அத்தப்பலனைமுன்னமே ஒருபிர்ம சூதகக்குக்கொ ரித்திருந்தேறாமன் றரிசாலை அதுதேட்டி மோகனூர்ச்சொல்லுகின் னான் வாதலேவத்தேவர்களோருக்குமக்கதமகா பாசனாடையஏகாதரி சிரகபலத்திற் றித்தேட்டபே ரம் கன் சம்பாதித்துக்கொண்ட கு ருரமான ரபத்திலுள்ளே கரகத்திடுகப்பவர்தான் என்னைக்கொ டியபாவிமெல்லுபிர் லித் தூரமாகவிலங்கிஞ்சன்.

அப்படிப்பட்டபாவநீதாவதைவேதே இன்னமொன்றிருக்கின் றவ அதென்னவென்றாந்ருமிச்யசயத்துக்குமுன்னமேகோபாலர்மன பகக்கனையபுலத்தற்கு ஓட்டிச்சொல்லுகிற கோ. இல் தசமிஐமபை த்தாதத்து காழிநகைவரையு மிருத்தமறுகள் ஏகாதரிவிதம் ஆசரிக்கி ன்றபலனையும்அதக்குமதகானதுவாதரிபலனையும்அடியேனுக்குக்கொ ரித்தருளுமென்றுசாஷ்டாயங்கமாகிழுத்து சேனித்தவன் அப்போது கலதேவவர் னாமொமிரங்கி அப்படியேதத்தோமென்று வரங்கொடு க்தனர்க்கொமொகைவர் என்னுடையககாக்கில் பாழ்பட்டிக்கிடக்கின்ற கரகத்தைவித்திடுகியது என்அடியேட்டத்தை நிறைவேற்றவெரு இயித் தகைகனையனுபவித்த கோகனாக்கிய மேற்சொன்ன ஏகாதரிதுவாத ரிபலனைப்பெற்றுக்கொண்டககிசியாய் வாழக்கடவாயென் வாழத் தித்தமதபுரிக்குசகிசன்னைப்பூருகதிரபகான் முதலியசமஸதேவவர் கலநர் மேருமலிபி லினறுமதக்கந்தங்கள் இருப்பிடததுக்குச்சென் றார்கள மோகனூர்ச்சொன்ன காங் உரப்பெற்றுக்கொண்ட தசமிவே னையுள்ள ஏகாதரிதிலும் ஏகாதரிவேதையுள்ள துவாதரிதிலும் வசித துக்கொணாமி அகதகிகைகளை ஆசரிக்கும்பலன்களைக தத்தேயனுப வித்துவருகின்றன்.

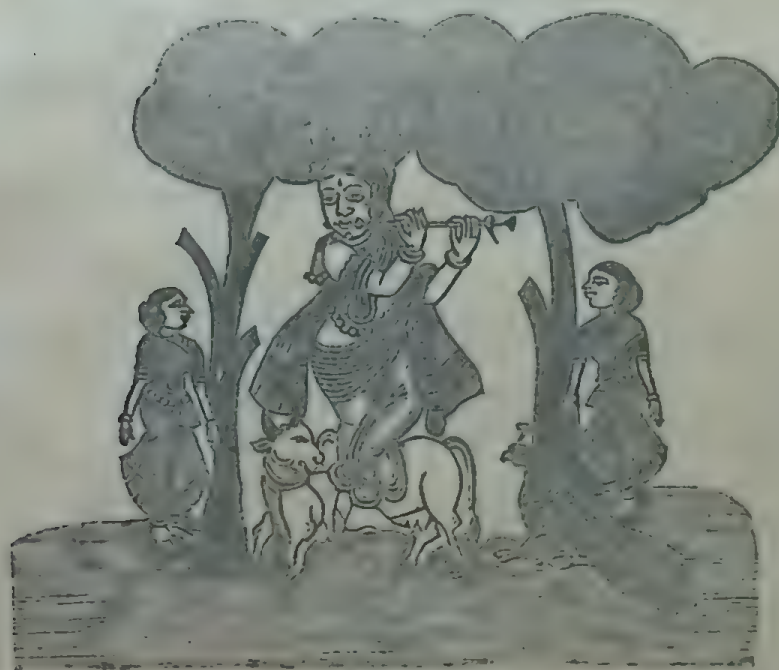
வாராய்மகுதாமகாரகனேமேற்சொல்லியதசவேதையில்லாதந்ரி டுரிதின உபபாசத்தை ஆசரிமது அந்தமுறையே துவாதரிகாக்காழி நகக்குகனையாமல் மருகாழிநகைவரையும்சேலமி நுக்கால் போது அத்தகதிவாதி ககிபிடுச்சேததவா ககிபிடுபாரிசெய்யலாமதச மி ஏகாதரி துவாதரி லித்தமுறைதிவங்காநாபிசங்கமததையும்தாம் பூலமுதலிய கமிட்டவதககனபம அலந்தில்மதல்கான்ஒருவேளைப் போகைமம இரண்டுகள் இரண்டுகளைப்போசனைம மூன்றாகா ன் ஒது வேளைப் பிடசனைய ஆக காரு களைப் போசனைங் கியபுமல்கி டுரிதின சங்கித்தவந்ரு சொத்துக்கொண்டே ஏகாதரி

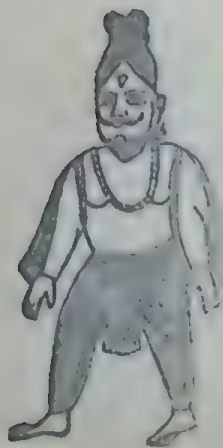

முழுமையுந் துவாதசிப்பகலிலும் எத்திரை யில்லாமலிருந்து ஸ்ரீஹரி
வாசம் ஸ்ரீஹரிநினை பாமாலதிக விரதராசமென்று சொல்லப்படும
ஏகாதசிவிரதத்தை ஆசரிப்பவர்கள் இமமையல்லாமாத் தகாமங்கலோ
த்தாவதளவே ஸுடிய டிபே யவாடந்துகொண்ட பெண்ணம்மக்களோ
டு ககலிசனாகிய கெடுநான்வாழ்த்து முடிவிலேமுடிவில்லாததித்திரா
னந்தமயமாகிய ஸ்ரீவாமபகத்தைப்பெறுவார்கள் இந்தவைதிக விரத
த்தைச் சதுர்வரனாகாரங்களில் எட்டுவையதுக்கு மேற்பட்டயாவரும் ஆ
சரிக்கலாம் அதுஷ்டிப்பவர்களில் கர்ப்பினியானவள் பக்தைமானவ
த்தண்ணிச்சைப்படிப் புசிக்கலாம் துகத்தையாயிருப்பினும் அதுஷ
டிக்கலாம் விவரதிமஸ்தர்கள் இந்தப்பரமாவதிக விரதராஜத்தைவை
களால் ஆசரிக்கமுடியாமற்போயிருந் தமமுடையபந்துக்களில் யா
ரையேனும் தங்கள்ரிமித்தம் ஆசரிக்கும்படிவைக்கலாம் இப்பாதுவ
னக்குச் சொல்லிக்கொண்டுல்கத் ஸ்ரீருக்குமாங்கத் ஏகாதசிசித்திராத்
தைச் சிரத்தையோடு படிப்பவர்களும் ஆச்சியசித்தையல்லாமல்கேட்
பவர்களும் ஸ்ரீசர்வேஸ்வராகிய ஸ்ரீசுருஷ்ணகடாட்சத்தினால் இகவே
கபாலோகசௌகியங்கள் அனுபவித்துத்தீர்க்காயுசைப் பெற்றுவா
ழ்வார்களென்று ஆசீர்வசனம்பண்ணி வசிஷ்டமஹாமுனிவர் மருத்த
மாரசரணுக்குச் சொல்லியருளினார்.

ருக்குமாங்கத் ஏகாதசிசரித்திரம்-முற்றிற்று.

ஸ்ரீருக்குபாங்கதன் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ பரங்குசாயகமா.

அ. பரீஷ் துவா தசி சரித்திரம்.

ஸ்ரீசுவேஸ்வரருடை - திருவுத்தியிலவதரித்த சதர்முகருவைர்
 கருப்பைப்புல்லிச் சக்கராவரமடச்செய்து அதனைச்செலுத்த அது
 சென்ற இடமாதலால் வரமச்சாரணிய மென்று சொல்லப்படும் வனத்
 தில் செளனகம்முதலாகிய ரிஷினை ஸ்ரீபரந்தாமருடையசகஸ்திரநாம
 களை புச்சரித்துக் கத்திரபரவஞ்செய்தார்கள் அந்தச்சமயத்திலநெற்
 திமுதலியபனலி. ஸ்ரீபரந்தாமருடைய திருமணப்பிரகஸிக்கமார்பில் யக்
 கப்பலினி. மும் தனசெணியாளவடமும்பந்தமரட்சமாலையு அனைத்
 து ஸ்ரீ. பரந்தாமத்திரந்தம் உச்சரித்துக்கொண்டு ஸ்ரீமேஸ்வரனை
 பவாலச்சுதபுர னிகா எழுந்தருளினர் அவரைபுயர்த்தபூசனத்தலெ

முந்தறாச் செய்துமுக்குணம்புளுள ஒவ்வொன்றுக்கும் அவ்வாராகிய பதினெண் புராணங்களையும் அறிந்த ஞானவிற்பனன் ரோஷுந்ருண்ணிய பரப்பிரமாவாணவர் தம்முடைய திருவடிமைத் தஞ்சமெனப்பற்றி னவர்களுக்கும் தம்மாவைத் தவருக்கும் கம்மோடெதிர்த்துப்போர் செய்வவர்களுக்கும் சிவசெய்யானந்த முத்தியைத் தமது ஜாயமானக டாட்சத்தினால் தனயசெய்யும்படித்தேவகியினுடைய வயிற்றில் தம பிச்சையால் திருவயதாரஞ்செய்தனரன்றோ அவ்வேக முதலவனுடை ய திவ்வியசரித்திரத்தைச்சொல்லி எங்கன்பானரையும் முத்திக்கரை சேர்ப்பிக்கவேண்டமெனப் பிரார்த்திக்காரின்ற காமசாரணியவாகிக ளாகிய முனிவர்களைப்பார்த்துத் சூகபுராணிகாசெயல்லுகிறார்என னமுத்திரத்தைக்கடந்து முத்திககரையைச் சேர்வதற்கு ஓடமாகியஸ்ரீ கிருஷ்ணசரித்திரத்தைச் சொல்லுதல் அஜகங்கரர்களாலுமுடியாதெ ன்றால் என்னுமுடியுமோ ஆயினும் ஸ்ரீவேசலியாசபகவானுடைய கடாட்சவீட்சனைத்தால் சிறிது சொல்லுகிறேன்ரோளுங்கன்முனிஸ்வர் களேசாண்வதிரதித்தத்தத்திலே ஸ்ரீவேசலியாச முனிந்திர உலகத்தா ருடையமனம்பெளியும்படியேதங்களைவருத்துப் புராண நூள்களாகி யபாரதத்தைச்சொன்னோம் யாதுகாரணத்தாலோ நம்முடையயிருத யந்தெனியை யடையயில்லையென்று நினைத்துக்கொண்டிருக்குஞ் சமையத்தில் காரதபகவானெழுந்தருளினார் அவரைப்பார்த்து இதைச் சொல்ல அம்முனிவர் ஸரிசர்வேஸ்வரனுடைய திவ்விய சரித்திரத்தைச் சோன்னுலஸ்ஸமல் உமமுடைய மனம்பெளியவையடையமாட்டாதெ ன்றுசொல்ல அப்படியே ஸ்த்ரிஹரியினுடையசரித்திரத்தைத் தமது திருக்குமாராகிய சுடப்பிரமரிஷிகுபபிரகாதித்தருளினார் அவர் அபி மன்னியப்புத்திரனாகிய பரீட்சித்துமகாராசனுக்குச்சொல்லியருளினார்.

ஸ்ரீசுநர்வாங்கியம்.

வாராய்பரீட்சித்துமகாராசனேகபாநுடைய பத்திரானுகியகாபா கங்குருகுலத்திலே லக்ஷப் பகவான்க்கொண்டிருக்கும் சமயத்திலே அவனுடையபிரமாராசன் அகணையாஷடிப்பிரமாரிபென்று நினைத் தக்கொண்டு தாங்களமாத்திரமேதாங்கள் பிதிராச்சிறமாயியதனைதை ப்பங்கிடமிக்கொண்டார்கள் பிற்பாடு வித்துவானுகியகாபாகனுனை குருகுலத்திலிருந்துவந்தான் அண்ணனமார்களைத்தன் பாகத்தைக் கேட்க கூவர்கள்உனக்கு பிதையைப்பாடமாந் வைத்திருக்கின்றென் றுசொன்னார்கள் அந்தவார்த்தையைப் பிதாருனிடத்திலேசொல்ல அ தற்குப்பிதாவானவர் கதைத்துவாராய சுடப்பிரதபுகிய காரதன் அவர்களைச் ஸ்லை யதார்த்தமாறு நம் வேகடாம உன்னவருநித் தார்கள் ஆயினும் அவர்கள் என்னை உனக்குப்பாகமாகவைத்தபடியினு

லே நான் உனக்குச் சிறகு பாய்க்கை உபதேசிக்கிறேன்களையிப்
போது அங்ஙனசரிஷிகள் சததிரபாகம் பண்ணுகிறார்கள் அந்தபாகத்
திலே ஆளுகாள்செய்யுமவைக்கேற்றத்தில் சொல்லவேண்டிய வேத
பாகம் இன்னதென்று அறிபாமல் மயங்கிபிறுக்கிறார்கள் அந்தயோகி
வைக்களுக்கருங்கையகையேதவருத்தக்களிரண்டையும் கீபோயப்பாட்டு
செய்யித்தால் அந்தஉகாரத்தக்காக அவர்கள்சத்திரயாகஞ் செய்து
முடித்து மீததவததை உனக்கேக்கொடுப்பார்கள் ஆகையால் அவர்க
ளிடத்துக்கு கீபோயெவையுசொல்ல அதுகேட்டு நபாகனுனைவன்அ
ந்த அங்ஙனசரிஷிகளிடத்திற்குப்போய் அப்படியேசெய்தான்அங்ஙன
க்களும் யாகத்தைமுடித்து அங்குமீதியானத்தை நபாகனுக்குக்கொ
டுத்து விட்டுச் சுவர்க்கத்தை அடைந்தார்கள்.

அ சத்திவருடனுல் அங்கிருக்கதனத்தையெடாரின்றநபாகனி
டத்திலே கறத்துஞ்ரிவந்து மிருக்கின்ற நிறககையுடைய³ ஒருபுருஷ
னுனைவன் வடதிசையிலிருந்தோடிவந்து இந்தயாகவஸதுக்களிலே இ
ருக்கிறதனமெல்லாம் என்னுடைய தென்று⁴தடுக்க அதற்குநபாகனு
னைவன் சிறித்கள்ளனக்குக்கொடுத்தார்களேயென்றுசொல்ல⁵அதுகேட்
டிஅந்தக்கிருஷ்ணபிங் எவர்களுகிய புருஷன் உன்னுடைய⁶ பிதாவை
க்கேட்டபிந்து கொள்ளென்ன அப்படியே நபாகனுனைவன்போய்த்தன்
பிதாவைக்கேட்ட அந்தநபாகனுனைவன் சொல்லுகிறான் வராய்புத்தி
சனே தேவர்களேயெசுமமாக அயிர்ப்பாக முண்ணக்கடாதுயாகமுடி
ந்தபினனே மீதிருப்பதைஉண்ணக்கடவ னென்றுஸ்திரீசங்கரபகவா
னதட்சப்பிரசாமதிரினுல் சபிக்கப்பட்டதுமுதல்வைதீகாராமரிஷிகள்
யாவரும்யாகத்திலே மீத்துபோன உணக்களெல்லாம் அந்தச்சங்கரப
வானுடைய பாகமாக முண்ணமேசெய்திருக்கிறார்கள் ஆகையால் கறத்
துச்சிவங்கிருக்கிற புருஷனே அகற்குடையவ னென்றுசொல்ல நா
யகனும் அந்தப்புருஷனைண்டைவந்து பிரமணஞ்செய்து வராய பி
ரமரிஷ்டராகிய ஸ்திரீருத்திராசுவானே இந்ததன மெல்லாம் உம்மு
டையதேயென்று எளிதகவாயவைச்சொன்னார் என்னை கூடியிடுவே
ண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அந்தபாகனுப்பார்த்து வராய நபாக
னே உன்னுடையபிதாசொன்னதரிமத்தை நீயகார்த்தமாகலே சொன்
னபடியால் எப்பாடிப்பட்ட ஆபத்துலத்தபோகிலும் அசத்தியத்தைச்
சொல்லாவிருக்கக்கடவாய் இந்தனைத்தைபுர கீயேளநிததுக்கொண
டுபோயென்று⁷சொல்லிச் சத்திவச்சல கிய ஸ்திரீபிரமசிவனுனைவர்
அந்தத்தானமாயினார் இந்தநபாக உபாக்கியனைவை எவன்பிராத
காலத்திலும் சயங்காலத்திலும் சித்தகாலமானத் தடுப்புகிறா
னு அன்மகதிர பிணாடி மெட்டுஞ் சரி ராவும் சரி கிறந்துஉ
த்தமமானகையை அடைவார அந்தநபாகனுக்கு அவன்செய்ததேபா

பலத்தால் ஸ்திரீஹரியினிடத்திலேயே பாரதந்திரஞானமுடைய பாக வதோக்தமனாகிய அம்பரீஷனென்றொரு புத்திரனுண்டானால் அந்தப் புத்திரனைப் பிரமருத்திராதிகளிடத்திலும் வியர்த்தமாகாத பிர்மசாப வரனது திண்டாமற்போய்விட்டதென்று சொல்லுகின்ற ககப்பிரமரீஷி யைப்பார்த்துப் பரீட்சித்துமகாசாசன் சொல்லுகிறான்.

ஸ்திரீர்முநிக் திரோ ஒருவராலும் அதிகிரமிக்கக்கூடாத பிர்ம சாபமானது எந்தப்புருஷ நிரேஷுடரிடக்கிலே காரியகரமாகாமற்போ ச்சோ அந்த அம்பரீஷருடைய திவ்வியசகித்திரததைச் சொல்லியருள வேண்டுமென்று பிராரத்தியாவின்ற பரீட்சித்துவைப்பார்த்து ஸ்திரீக கப்பிரமரீஷியானவர் சொல்லுகிறார்,

வாராய் அபிமன்னியபுத்திரனே மகானுபாவனாகிய அம்பரீஷ ம காராச இந்தப்பூமண்டலத்தை ஏகசக்கிராதிபதியாக ஆளுகின்ற ஆதி பத்தியத்தையுர் அளவில்லாத சம்பத்தையும் பெற்றிருந்தும் உலகத் திலே யாவரும் விரும்பத்தக்கக் அந்தச்சம்பத்துகளைல்லாம் சொர் ப்பனத்திலேகாணப்பட்ட வஸ்துவைப்பேரல் அபித்தியமென்றெண் ணிச் சர்வேஸ்வராகிய ஸ்திரீஹரியினிடத்திலும் அவருடைய திருவடி யொன்றே தஞ்சமென்பாற்றிய சம்புருஷனிடத்திலும் பரமமான பத் தியை அடைந்து அந்தப்பத்தியினாலே இக்கப்பிரபஞ்சமெல்லாம் ஒட் டாங்குச்சுக்குச் சமானமாக நிச்சயத்துத் தன்மதை ஸ்திரீ கிருஷ்ண ருடைய பாதாசனீந்தங்களிலும் வாக்கைஸ்திரீ பரமபதவாசியினுடைய கீர்த்தனங்களிலும் கைகளை ஸ்திரீயப்பதியினுடைய துலையங்களில் திருவஸ்கிதிதல்முதலிய வியாபாரங்களிலும் காதுகளை ஸ்திரீ அச்சத ருடைய சநாசிரவணத்திலும் நெகிறங்களை ஸ்திரீமுகந்தருடைய அ ர்ச்சாவதார திவ்வியமங்கள விக்கிரகத்தைச் சேவிப்பதிலும் தொக்கித் திரியத்தைப் பாவர்களுடைய திருமேனியைப் டரிசிப்பதிலும் காகிகை யை பரக்காமருடைய சாணாவிந்தங்களில் அர்ச்சிக்கப்பட்டதிருந்து ழாப் பரிமளத்திலும் காணாஸ்திரீ சர்வேஸ்வரருக்கு நிவேதனஞ்செய் த அன்னமுதலானவைகளிலும் பாதக்களைத் திரிந்திரமருடைய ஆ லையத்தைக்குறித்த பிரயாணங்களிலும் தலையை நீவிக்கேசருடைய திரு வடியை வணங்குவதிலும் இச்சகையை விஷயங்களிலே போகவொட் டாமல் ஸ்திரீவாகதேவருடைய ஷாங்கரியத்திலும் செலுத்தித் தான் செய்யுஞ் செய்கையெல்லாம் ஸ்திரீ புருஷோத்தமர் அகண்டாக பரிபூரணராய்ருக்கிறவென்னும் அபிப்பிராயத்திலே சமர்ப்பித்து ஆதி ரிஹிராசர்சன் கட்டளைப்படிப் பூயியைப் பரிடாஸனம் பண்ணிக்கொ ண்டிருந்தான்.

ஒருகாலத்திலே தன்பிரதேசத்திற் சலங்கிடையாமற் போய்விட வுஷ்டர் கௌதமர்முதலிய பரமரிஷிகளைக்கொண்டு செய்யப்பட்ட

அகாலமேதயாதந்தாலே அகலமாகக்கொள்ளும் அநிஷ்டாதாவாயும் சர்வலோகமாயும் விளங்குமிவ்வஸ்திரிபுருஷரீதாத்தமரை ஆராதித்துச் சாஸ்திரியவ வரும் ஈசர்வசந்த அந்தராரூபிபாகிய அம்பரிஷாஜனுடைய யாகசை விபிறந்த இராத்திரி குரன் யாவரும் கண்களினையாபவர்களாயும் விலையோம்பிப்பற்ற வந்திராமரணபூமி அர்களாயும் சீதவர்போயிப சாஸ்திரபர்களையக் காணப்பட்டார்கள் அவனால் அனுவர்த்திக்கப்பட்டிருக்கேவாந்தரங்களைவிட்டு விலகி வந்திரிபகவானுடைய அகந்தகரீபாண குணபவங்களைச் செங்கிசும் ஜனங்களெல்லோரும் பிரையத்தில அபிஷேகப்படுத்தக்க பிரமருத்திராதி சமஸ்ததேவர்களுடைய பதவினையும் பிரார்த்தியாமல் சித்தர்கள் கொடுகின்ற விபவங்களையும் வெறுத்து வந்திரிபுருஷரீதையே நுகதயமமலததில் சாஷாந்தரத்தச் சொருபாதுபவத்திலே திருப்பிரடைத்திருந்தார்கள் இப்படியாவாயும் அனுவர்த்திக்கச் செய்துகொண்டு தான்விடுபெண்டிபினை ந்தரதகஜதரக தாதினை அளவில்லாத பொருஷும் இவற்றிலுண்ட விப பற்றுக்களைப்பொறித்துக் கர்மயோகத்தியோகங்களினாலே வந்திரிபரிமைச் சரீரோஷி பிக்கச்செய்த வறுவதுமல்லாமல் தனக்குசாரணமான சிலத்தையுடையபாரியே சீ ஒருவருஷகாலம் துவாபகியை ஆரக்கவேண்டிமென் எனவந்திக்கொண்டி தசமி ஏகாத்ரிதுவாபகினைச் சாஸ்திரவிதிப்படி யறுஷ்டத்தக்கொண்டி வருகிறவாளில அந்தமகானுபாவனுனவன் கார்த்திகைமாதத்தில் யமுனாநீர்த்தையடைந்து அந்தவிரதத்தினுடைய முடிவாய் மிமப்படி முன்றுகாரனும் உபவாசமிருந்து யமுனாநதியில்நீராடி அங்குள்ள மதுவனத்திலே வந்திரிசர்வலோகவராகிய பரந்தாமரைத்திருபஞ்சனமாட்டிக் கந்தபுஷ்பாதினால் அலங்கரித்து ஜானுவீமதர பலவர்க்கமுதலானவைகளை கீவேதாஞ்சிபந்த ராகவோத்தமர்களாகிகீ யோகினைபு பிராமணர்களையும் பூசித்துக் கொம்பகளுக்குத் தங்கப்பூணும் குளாபுகளுக்கு வெள்ளிப்பூணும் பூட்டிக்கமுத்துகஞ்ச் சொர்ண ரணகடையணங்கூட்டுவனவிராங்களைத்தரித்து கல்லறாபுரம் சாதவுமாகிய அறுபதுகோடிதலை யிற்றுப் பகச்சுளக்கம வைப்பாத்தி முடிவிய உபகரணங்களோடு பரணமண்ணி அவர்கள் அறுகவைப்பதார்த்தங்களுடன் திவ்யிய அண்ணச் சதப்புகிக்கச்செய்த அவர்களுடைய அனுமதியைப்பெற்று ராரூபிபாகிய அபரிசமாரச தவடசி பாரணமண்ண யத்தின மாயிருக்குமே ராது ப்ரிசகரபகானுடைய அமிசமாகிய துருவாசானவர் அதிதியாகவந்தார்.

அதிகாரகலந்த அந்தமகாமுனிமை எதிர்கொண்டுபோய்அரகிபாதி உபசாரங்களைப்பண்ணிப் பூசித்துத் தன் கிரகத்திலே புசிக்கவேண்டிமென்று பிரார்த்தித்தான் அந்தப்பிராத்தனையை யங்கீகரித்து இவனுடைய சிரதத்தைப் பங்குச் செய்யவேண்டுமென் மெண்ணங்கொண்ட சித்தியகர்த்தை முடித்து வருகின்றமென்றபோலயமுனாநதியி

தீர்த்தமாடிப் பாரணைப்பொழுது தவறிப்போம்படி அங்கீரிலேயொளி
திருந்தார் அப்போது துவாதசிபாரணைக்கு அரைமுகத்தகாலமா
த்திர மிருந்திடையால் சிலரையனுப்பி அந்தத் தருவாச மகாரிஷியை
த்தேடி அழைத்தவரும்படி உத்திரவுசெய்ய அவர்களுக்கும்போய்ப்
பார்த்துக்கண்ணுமல் வந்துவிட்டார்கள் அகனல் மனதிலே கிலேசம
டைந்து அம்பரிஷமகாரானவன் அங்கிருந்த முனிவர்களைப்பார்த்
து வாரீர் யோகிஸ்வரர்களே அதிகபாவந்த பிராமனோத்தமரை வி
ட்டிப்பாரணை செய்தால் பிராமண அபகாரதோஷஞ் சம்பவிக்குமே
துவாதசிபாரணை காலத்திப்போனால் மகாதோஷம் கேட்கிறேன் ஆ
கையால் இந்த இரண்டுதோஷங்களில் ஒன்றும் சேராமலிருக்கும்படி
அடியேன் முன்னோர்கள் அபனதுஸ்யமாதவும் உபவாசதுஸ்யமாச
வுஞ்சொல்லியிருக்கிறகலியாணம்பண்ணுகிறெனென்று அவர்களுடைய
அனுமதியைப்பெற்று ஸ்ரீபகவானைத்தியானஞ்செய்து நிருத்தமு உ
தவுமுண்டு தருவாசகர்ளுடைய வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருத்
தான்.

உடனே தருவாசரும் தீர்த்தமாடித் துவாதச ஊர்த்தவ புண்ட
ரங்களைத்தரித்த மந்திராஜமாயி திரு மந்திரத்தகதசெய்த நித்தியக
டனமுடித்துக்கொண்டு சீக்கிரத்திலே அந்தமகாராஜனிடத்தில்வந்து
அவன் துளசிதீர்த்தம்பானம்புண்ணியத்தையறிந்து புரத்தகால ருத்திர
ரபகவானைப்போல் அதிககோபத்தையடைந்து தமக்கெதிரே அஞ்சலி
பத்தஞ்செய்து நில்லிற்றமகா னுபாவனுமே அம்பரிஷமகாராஜனைப்பார்
த்து வாராய் அம்பரிஷனே இவ்வேக ஐஸ்வரிய கல்வதினாலே உன்ம
த்தனாகி ஸ்ரீவிஷ்ணுபக்தி இல்லாதவனாக இருந்தும் பாவத் த்தனாக
உன்னை நியேசினாதித்துக்கொண்டு அதிகபாவந்த என்னை அங்கீகரி
ப்பதைப்பார்க்கிலும் உயர்ந்த பிரதமுமுண்டென்று நினைத்துக்கொண்ட
துவாதசி பாரணையின்பலத்தை இதேதகாஷபித்திறெனென்றுசொல்ல
அம்பரிஷமகாராஜன் திருத்தமு புதகமுண்டேனையல்லாமல் உன்மை
அவமந்தத்துப் புரிக்க கண்ணி உபன்று வேண்டி க்கொண்டனன் அ
கையுப்பாராமல் பங்கிருந்த முனிவர்களு மமத்தவர்களுந் திரக்கிட்டி
ப்பயப்பும்படித் தன் னுடமகுடத்தில் ஒருசுடையப்பித்தித்தித்தச்ச
பையல் உட்பவிக்கும் பூத்திக்கு கீழையாக்கட்டவாயென்று சேத்
து அத்தச்சுடையைப்பூயியிலெறித்து மந்திரித்துச் சரபசுத்ததயி
கினர்.

அந்தமகாராஜனுவன் இதற்கு நம்மால் செப்பத்தக்கதொன்று
யில்லைவென்றுசொல்லென்வாராயி ஸ்ரீகிருஷ்ணப வானைத்தியானஞ்செ

யதுகொண்டிருந்தனன் உடனே அந்தச்சபையிலிருந்து பயங்கரரூபத்
தையுடைய கிருத்திமனானது புரப்பட்டிருக்கையிலே சூலத்தையிடித்துத்
தேசோராரிதியை இருட்டிடலானது வெல்ல உத்தேசித்துப்போவது
போலப் பரிசுத்தமணவையுடைய அந்தப் பாகவதோத்தமனைக்கொலை
செய்யக்குறித்து விரைத்தோடியவற்று அங்கேயிருந்தயாவரும் அந்தப்
பூதத்தைக்கண்டு பிராணபீதியுடையவர்களாய்த் திக்குவிதிக்குகளிலோ
டினார்கள் பரிவைஷ்ணவபாமோ பாயிஷ்டனாகிய அம்பரீஷமகாராஜ
நெருவனும் அருவாசமகாரிஷ்டிபினுடைய சாபத்துக்கும் அவராலே
வப்பட்டுவருகிற பூதத்துக்குமெவ்வளவுஞ் சலிக்காமல் நிர்ப்பயனாய்
வரகதேவனாத் தியானஞ்செய்து கொண்டிருந்தனன் உடனே சாவே
ஸ்வராயும் சர்வாந்தாரியாயியாயும் சர்வவிபந்தரவாயும் விளங்காநின்
ற ஸ்ரீநாரியினுடைய அடியார்களுக்குச்சிறிது தீங்காலதசெய்யுமவர்
களை காசஞ்செய்வதே தொழிலாவுடைய பரிசுதரிசனமென்னுந் திரு
நாமம்சொண்ட ஆபுதராசமாகிய சக்கரமானது மனோவேகமும் பின்
லிநிர்ப்படி அகந்தமாபிரஞ் சூரியர்களைப்போலக் கிரணராகிகளைப்பரப்
பிக்கொண்டு விரைந்துவந்து அந்தக்கிருத்திமத்தைத்தன் கிரணநீக்ஷ
ணத்தாலே சாம்பலாக்கிவிட்டு அதையேலிய தூருவாசரைக்குறித்து
வருமபோது அந்தச் சூரியனத்தின் வரவைக்கண்டு கெட்கி இதென்
ன கம்முடைய பிரயத்தினமும் நிஷ்பலத்தையடைந்து விபரீதமாய்மு
டித்ததேமென்று கிலேசத்தையுடையவராய் உலித்தப்பினால் போது
மென்றுகல்லண்ணத்தோடோடி மேருமுதலியபவதருகைகளிலும் ச
முத்திரமுதலிய ஜலப்பிரதேசங்களிலும் பாதாளத்திலும் சுவர்க்கத்தி
லும் சென்று ஒளித்தக்கொண்டாலும்கூட அங்கேயெல்லாம்கின்சென்று
தூரத்திசை சர்பத்தைப்போலச்சிறி அக்கினிசகாயகளை வீசிக்கொண்
டுவருவதைப்பார்த்து பரிசுடையத்துக்குச்சென்று பரகிவழர்த்தியினி
டத்தில் சரணாகதஞ்செய்ய அந்தருத்திரபகவானுவர் சொல்லுகிறார்.

வாரீர்முனீந்திரே காமெல்லோரும்கிச்காரின்ம இத்தப்பிரீமாண்
டமும்இதபோன்ற அநேக அண்டசமுதங்களுள் எந்தப்புகுஷோத்தம
நிடத்தில் உற்பதித்ததுபடியும் காலாந்தரத்தெல்லமகடகின்றதோ
அந்தசர்வகவாமினிடைய பத்தனிடத்தில் அபகாரப்பட்ட உம்மை
ரட்சிப்பதற்கு நான்கு கஷாநமுதலாகிய சுவரோஜபதிகளும் சனற்கு
யாராராத்முதலிய குளியணக்களும் மொத்தக்கிளெல்லோரும் உனக்
கும் மந்தனோகில்வார்களுக்கு வேண்டிய ஆபதங்களை யறுக்கிக
ஞ்செய்கின்ற ஆபுதராசமாகிய இத்தச்சக்கிரத்தினுடைய நீக்ஷணத்தை

யே நாயன்சங்கிக்மாட்டோமென்றால் உர்மைநாங்க ளெப்படி ரட்சிக்
கப்போகிறோமென்று சொல்லியருளினார் அந்தச் சான்றாகவானிடத்தி
ல்செல்லுபெற்றுக்கொண்மொகாமேருளிற் போய்ச்சுதர்முதலான அடை
க்கலமைடந்தன ரென்றுசொல்லுகின்ற ஸ்ரீகதம்பிம் ருளியைப்பார்த்
துப்பரிட்சித்தமகாராசன்சொல்லுகின்றார்வாரிர்முனிராசரே மனோவே
கமும் முன்னிடத்தக்க வேகமுள்ளக்கரமானது அந்தத் துருவாசருக்
குப்பின் சென்றுகாலாதாமதஞ் செய்வதற்குக்காரண மென்னென்று
கேட்டஸ்ரீகதர் சொல்லுகின்றார்வாராய்கரேநிராகுதியபரிட்சித்தமகா
ராஜனே அந்தத்துருவாசரானவர் பிராணபித்யடைந்து முதுகுநாட்டி
யோவேதினாலுமசர் வேஸ்வரருடைய அடியார்கள் பிஷயத்திலேசெய்
த அபசாரத்தை அவர்கள்பார்த்துமன்னித்தா லொழிபவேறேதிக்கில்
லாமையையும் அவர்களுடைய பிரபாவத்தையும் யாவருமறித்துக்கொ
ள்ளவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினாலும் சுதரிசனமானது அந்தத்தா
ருவாசருக்குப் பின்னேதானே சென்றதென்று சொல்லிமுடித்துவிட்டு
சுசாரனவர்துருவாசரைக்குறித்துச் சொல்லுகின்றார் வாராய்பரிட்சித்
தமகாராஜனேதன்னையடைக்கலமைடந்து துருவாசமகாரிஷிபாப்பா
ர்த்துப்பிரமயேவன்சொல்லுகின்றார் வாராய்குழந்தாய் கலாந் டங்க
ளும்ஓரண்டத்தக்குப்பட்டளனக்குஇருப்பிடமாயிசத்தியலோகமும்
நிமிபார்த்தமென்னப்பட்ட என்னுடையஆயுளின் பூர்த்தியாகிய தம்
முடையலிலேபின் முடிவிலேதசிக்கவேண்டுமென்றுகாணுதியாகிய ஸ்ரீ
பகவானுடையபுருவ் தெரிப்புமாதிரத்திலேசத்தை யடைந்துபொ
ம்மரணம்ருத்திரனும் இத்திரனும்தகூர் முடிவிப்பிரசபதினும்சமஸ்
ததேவர்களும் அவருடைய எட்டனாருள்ளடங்கிச் சுதரிசனலாஞ்ச
னையைச்சிரசிலே பெற்றுக்கொண்டு லோகேஸ்வரர்களா யிருக்கிறோம்
அந்தச்சர்வகலாயிதினுடைய பத்தனுக்குத்திமைசெய்த உன்னைக்காப்
பாற்றஎன்னால் முடியுமோமுடியாது ஆகையால்சர்வேஸ்வரரைபேசா
னாகஞ் செய்யென்றுபிரம தேவருலேதிரஸ கரிக்கப்பட்ட துருவாச
ரானவர் திருப்பாற்கடலின் உயர்த்திலே நின்று புருஷருக்கத்திலே
பாற்கடாமகரத்தியானித்து சக்கத் அந்தா மாதயா சற்புருஷர்களுக்
குஇவ் டநாயகரஅடாதி பாபியஎன்றோட்டுக்கொடையர் உமதுஅடியா
மருடையசகரதுகாமப்பலிவெனவொ டுபரிசுத்தவர்கள் கரகதக்கத்
திலிருந்தும்வலப்பட்ட சித்தியானத்தத்தை யடைவர் என்றோ இப்போ
து அடியேன்ப்பலிசெய்து சந்தையவரானஞ் செய்தருளவேண்டுமெ
ன்று நானுபிஷயப்பிரார்த்தியாகின்ற துருவாசருக்கு சர்வேஸ்வ
ரானவர் பிரசன்னருபாய்வந்து நிருவாபமயச்சுருப்பின்னார்.

தன்னுடைய கால்களைப் பிடித்துக்கொண்ட நிலை அவர்முன்செய்ய
அப்போது அப்பரிசிகாரரான அந்தப் பருவச மகாநுஷியால்
செய்த அபராதத்தை மறவித்தருளவேண்டிமெனது பிரார்த்தித்தன
வியாபாரத் தனவ்வளவுமிகாராமல்மிகவும் இலவசமுடையவனாய்
அவரிடத்திலே அதிசுதவையடைந்துபுரி அரிமிறுடையசககரத்தைத்தோ
த்திரம்பண்ணினார்.

அப்பரிஷன் தோத்திரம்.

வாரீசுதநிலானரே அக்ஷினியுமருரியனும்சந்திரனும் உம்முடைய
யசகஸ்திரபாகங்களிலொருபாகமன்றோரிசிடிலு அப்புதையுபாயு ஆகாச
ங்களும் சந்திரதிகிலையங்களும் உபாத்திராதி இத்திரியங்களும்மேவ
ரிரேயன்றோ உம்மைக்குறித்து அவரவர்கள்செய்த தவத்துக்குத்தக்க
வாகையே பிர்மந்திரோத்திராதிகளுக்குத்தவந்தம்முலவசகிரமுதவி
யபுயுதங்களைத்தவையெய்கின்ற நயாசலாசியபுயுதராசரே அச்சுதகி
ங்காரே உளக்குப்பிராமனும்ஒச்செய்கிறோன்சமஸ்த சத்தருக்களையு
தகிக்கிரசகஸ்திரசகவால்களை யுடைய உபிராமனன்குமங்களமுன்
டாகும்பொருட்டு உமமைச்சரண மடைநின்றேன்தர்மமும்தைரியமும்
சத்திரமுர்சுவயாகம் நையும் புசிக்கா கின்ற யாகமூர்த்தியும் சமஸ்த
லோகபாலரும் சர்வாத்தாமாவும்பிறவரிரேயன்றோவாரீர்பரமபுருஷோ
த்தமருடையசக்திராய் வியங்காமின்றகாரதிரசலவைநீசுதர்மங்களு
க்குமபுதராமான வரே அத்தமந்தையேகபாவமாவும் அவரர்களுக்கு
ச்சங்காரகர்த்தோசகசகராய்களையும் ரட்சிக்காகிதை ஆச்சரியசகமா
சிய திவ்வியசரித்திரத்தையுடையவரே உம்மைஅடைக்கலம் புருகின்
தேன்பரிசுத்ததர்மமயமனனம்மு டைய தேஜோலே அஞ்ஞானஅந்த
காரமெல்லாம்பொக்கப்படுகின்றன மகாத்தமாவ்ளடையநேத்திரங்
ளுக்கு ஞானப்பிரகாசமுண்டாகுகின்ற வாரீர்வாகுப்படியேஉம்மு
டையமகிமைஒருபாகனும் அளவிடப்படாதவரிய சாசனருபமாயும்
உச்சபீசமாயுயிருத்திர இச்சப்பிரபஞ்சமானது உம்முடையதிருவுரு
வமேயன்றோஒருவரானுஞ் செய்கைக்கடாமையால் அசிடமென்னுந்
திருகாமத்தையுடையவரே சர்வலோகலேவரே எதிர்ப்பட்டபோது
தஷ்டதைத்தியாசகூதர்களுடையசமுதங்களில் பிரவேசித்த அவர்க
ளுடையதோஷவியதிதொடைவால் கருத்தமுதவிய அவயவங்களையெ
ல்லாம்சோதித்தப்பிரகாசகாசிகற்பிஷக்காரரேசர்வ வேதந்தையு
முடையவரே இப்படிப்பட்டிர்பவனானுத்தஷ்டலீக்கிரகத்தில்பொரு

ட்டேரியமிக்கப்படுகின்றிர் ஆகையால் அடியேங்களுடைய குலத்துக்குப் பாக்கிபலப்பத்திப்போட்டுத் துருவாசமகாரிஷிக்கு நன்மைதயையளிச்சுக்கடையிர் அதுவேயெங்களுக்கு அதுக்கிரகமாகாவிற்கினறது என்குலேதானம்பண்ணப்பட்டதும் யசிக்கப்பட்டதும் சுதர்மம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதும் என்னுடைய குலமும் பிராமணர்களுையேதெய்வமாகவுடையதும் உண்டானால் இத்தத்துருவாசரிஷிபானவர் உம்முடையகிரணசூனத்திலிருந்தும் கீழ்கினவராகக்கடலர் அனந்த கலியாணகுணங்களுக்கும் ஆசிரியமாகியபகவாநொருவரே பரமார்த்தம் திஷ்டியினுலே எனக்குச்சர்வபூசங்களிலும் ஆனவரானால் இத்தப்பிராமணர்சத்தரபத்திலிருந்தும் விடப்படக்கடவசென்று இத்தப்பிரகாரத்தோத்திரஞ் செய்வாநின்றராஜரிஷியாடிய அம்பரிஷருடைய பிரகத்தனையினுலே துருவாசநாநாகுபக்கங்களிலும் கவிக் காவின்ற அந்தவிஷ்ணுவீனுடைய சுதரிசனமூர்த்தியானவர் நேத்திரங்களின்கருணைபிரவசிக்கும்படிக்கார்த்தியடைந்தருளினர்பின்பு அத்தத்துருவாசமகாருஷிபானவர்குதரிசனமூர்த்தியால் உண்டாகிய அக்கினிசாபத்திலிருந்தும் விடப்பட்டு ஷேமத்தையுடையவராய் அம்பரிஷமகாராஜனை அமோகமான ஆசீர்வசனம் கொடுசெய்துநீதாத்திரம்பண்ணுகின்றார்.

துருவாசத்தோத்திரம்.

வாராய்ராஜரிஷியே இதுமிவையும் ஆச்சரியகரமாயிருக்கிறது உண்மை அறிவு ஆனந்தமே திருமேனியாகவுடைய ப்ரிமநாராயணருக்குத் தாசர்களாம்பிருப்பவர்களுடையமகாத்துமியத்தை இப்போது காண்னருமறித்தேன் உன்விஷயத்தில் அபாரதஞ்செய்த எனக்கும் ஷேமத்தையே கோரிநீரன்றோ ஆகையினால் எவருடைய திருமாதத்தைக்கேட்டமாதத்திரத்திலேபுருஷன் கீர்மலனாகுகமோ எவர்பத்தர்களாலேவசிக்கப்படுகின்றோ அத்தப்பவரானுடைய தாசர்களாயமகாத்துமாக்களுக்கு எதுதான் செயல்போகாது எதுதான் விட்டுவிடக்கூடாதது எதுதான் வேண்டப்படுவது ஒன்றுநிலை என்னுடைய அபாரதத்தையுமபாரட்டாமல் எப்பிராணனைக்காப்பாற்றியபயசிலேயே மென்றுதுதித்தனர்.

ஸ்ரீகடர்வாக்கியம்.

வாராய் அபிமன்னபுத்திரனே தத்ததுருவாசரானவர் அனுஷ்டானஞ் செய்துக்கொண்டு வருவாசென்ற அபேனசூயினுலேபோஜனம்

பண்ணுமல்நாத்திருந்த அம்பரிஷரானவர்தம்மைப்படித்தோத்திரஞ்செய்தின்ற துருவாசரிஷியினுடையபாதங்களைபிடித்துக்கொண்டு கீர்போஜனம்பண்ணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள அதற்குஉடன்பட்டுத் துருவாசரானவர் அம்பரிஷமகாராஜனுலே இடப்பட்டபோக்கியவஸ்துக்களோடு கூடிய அமிர்தமயமான அன்னத்தை புசித்துத்திருப்பதையடைந்து நீரும்போஜனம் பண்ணுமென்று சொல்லுவராய்மகாராஜரே பாகவதோத்த மாரபியடம்முடைய தரிசனஸ் பரிசேம்பாஷைகளினாலும் ஆதியகதினாலும் ஆத்துஞானத்தினாலும் நான்நக்ருகஅதுக்கிரகிக்கப்பட்டேன்சந்தோஷிக்கவும்பட்டேன் அதியற்புதமாயும்பரிசுத்தமாயுமிருக்கப்பட்ட உன்னுடைய சரித்திரத்தைச் சுவர்க்கலோகஸ்திரீகளும் அடிக்கடிக்க காணல்பணவார்கள் பரம்புன்னிமான உன்னுடையகீர்த்தியையும்இசுபரலோகங் கனிசாமின்மஜனங்கள் யாவரும்புகழ்வார்கொன்று இந்தப்பிரகாரம் துருவாசமுனிவர். அம்பரிஷரானாஜருஷியைத் தோத்திரஞ்செய்த இவரிடத்திலே விடைபெற்றுக்கொண்டிககனமார்க்கமாய்ச் சென்றுபிரமலேகத்தைச் சேர்த்தாரீகளாய்பரிசுதித்து மகாராஜனே அத்தூர்வாசரிஷிபானவர் சுதரிசனமூர்த்தியினால்தரத்தப்பட்டுச் சகலலோகங்களிலுஞ் சஞ்சரித்துக்கோண்டு எவ்வளவுகாலம்வாராமலிருந்தாரோ அவ்வளவிலே ஒருவருஷம்பூரணமாச்சு அந்தஒருவருஷகாலமும் அம்பரிஷமகாராஜன் ஆகாரமாகதீர்த்தத்தை யேரானஞ்செய்து கொண்டுவிடுத்தியங் கொடுக்கத்தருவாசமுனிவருடைய வருகையை எதிர்பார்த்திருந்து அவர்போஜனஞ்செய்து போனபின்பு பரிசுத்தமானஷேஷத்தையே புசித்தான் அந்தப்பரமவைதிகரிஷ்டனாகிய மகாராஜன் துருவாசருடைய விபசனத்தைபுர்த்அதனுடைய விசேஷத்தையும் நோக்கித்தன்னுடைய விபத்தையும்பரமபுருஷருடைய பிரபாவமாகவேஎன்னிக்கொண்டான இப்படிப்பட்டஅநேககதிவ்விபகுணங்களை புருடயவகுடைய அப்பரிஷ ராஜருஷ்யானவர்மகரபரமாத்ம மாவையும் அந்தகலியான குண்பரம்பிரமமாயும் விளங்காமின்ற வாகதேரிடத்திலே மரியாகலாபங்களினாலேநன்றாய்ப்பத்தியைச்செலுத்திக்கொண்டிருந்தான் அந்தப்பத்தியினுள்சம்பலோகமுதலான

உலகங்களை யெல்லாம்நகத்துக் கொப்பாடி எண்ணித்தனக்குச்சயா
னகுணங்களுடைய புத்திரர்கள் வசத்திலே இராச்சியத்தைவிட்டுத்த
போவனத்திலே பிரவேசித்துச்சத்துவரசு தழுகக்கைகளாகியபிரகிருதி
குணகாரியங்க ளெல்லாவற்றையு மொழித்து கேசவருடைய திருவடிக
ளில் மனதைநிறுத்தித் தயங்குச்செய்தான்.

இந்தப்புண்ணிய காமான அம்பரீஷ உடனானத்தை யாவனொ
ருவன் பக்தியினாலே புகழ்ந்துதியானமபண்ணுகிறானே அந்தப்புருஷசி
ரேஷுடன் பரமபாகவதாரவாரென்று சுகப்பிரமருஷி பானவர் பரிட்சித்
துமகராஜனுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளிஞர் இதுகு கபுராணிகரால்
நெய்ச்சாரணிய மகாருஷிகளுக்குச் சொல்லப்பட்டது.

அமபரீஷ துவாதசிகித்திரம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ அம்பரீஷ யாமா

சுகப்பிரமருஷியோமா

சுருதிருத்தம்.

மாயன்வாழி மார்மங்கைவாழியே
தூயவையணவத் கொன்னெறிவாழியே
ஆயபத்தேதெடன் தருத்தினவாழியே
வாயவன்னது கோற்பவ்வாருயே.

ஏகாதசிமகத்துவம்-முற்றிற்று.

